КОНСОЛИДИРАН ТЕКСТ

НА

ДОГОВОРА ЗА ФУНКЦИОНИРАНЕТО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

ПРЕАМБЮЛ

НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛЯТ НА БЕЛГИЙЦИТЕ, ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ, ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА, ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА, НЕЙНО КРАЛСКО ВИСОЧЕСТВО ВЕЛИКАТА ХЕРЦОГИНЯ НА ЛЮКСЕМБУРГ, НЕЙНО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛИЦАТА НА НИДЕРЛАНДИЯ, ([1])

ТВЪРДО РЕШЕНИ да положат основите на един все по-тесен съюз между народите на Европа,

РЕШЕНИ да осигурят икономически и социален прогрес на своите държави, като посредством общи действия премахнат бариерите, които разделят Европа,

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ, че основната цел на техните усилия е постоянното усъвършенстване на условията за живот и труд на техните народи,

КАТО ПРИЗНАВАТ, че премахването на съществуващите пречки изисква съгласувано действие, за да се гарантира стабилен растеж, балансирана търговия и лоялна конкуренция,

ЗАГРИЖЕНИ да укрепват единството на техните икономики и да осигуряват тяхното хармонично развитие посредством намаляване на различията, съществуващи между различните региони и изостаналостта на по-слабо развитите региони,

КАТО ЖЕЛАЯТ да допринесат посредством обща търговска политика за постепенното премахване на ограниченията в международната търговия,

КАТО ИМАТ НАМЕРЕНИЕ да потвърдят солидарността, която свързва Европа и отвъдморските страни и като желаят да гарантират развитието на техния просперитет, в съответствие с принципите на Устава на Организацията на обединените нации,

РЕШЕНИ, чрез обединяването на своите ресурси, да запазят и укрепят мира и свободата и обръщайки се с призив към другите народи в Европа, които споделят техния идеал, да се присъединят към техните усилия,

ТВЪРДО РЕШЕНИ да насърчават развитието на възможно най-високо ниво на познание за техните народи чрез широк достъп до образование и чрез непрекъснатото му осъвременяване,

ОПРЕДЕЛИХА за свои упълномощени представители:

(списъкът на упълномощените представители не е възпроизведен)

КОИТО, след като си размениха установените за валидни и съставени в надлежна форма пълномощни, се споразумяха за следното:

([1]) Република България, Чешката република, Кралство Дания, Република Естония, Ирландия, Република Гърция, Кралство Испания, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Австрия, Република Полша, Португалската република, Румъния, Република Словения, Словашката република, Република Финландия, Кралство Швеция и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия междувременно станаха членки на Европейския съюз.

ЧАСТ ПЪРВА

ПРИНЦИПИ

Член 1

1. Настоящият договор урежда функционирането на Съюза и определя областите, границите, условията и реда за упражняване на неговата компетентност.

2. Настоящият договор и Договорът за Европейския съюз представляват договорите, на които се основава Съюзът. Тези два договора, които имат еднаква юридическа сила, се назовават с термина „Договорите“.

ДЯЛ I

КАТЕГОРИИ И ОБЛАСТИ НА КОМПЕТЕНТНОСТ НА СЪЮЗА

Член 2

1. Когато Договорите предоставят на Съюза изключителна компетентност в определена област, само Съюзът може да законодателства и да приема правно обвързващи актове, докато държавите-членки имат тази възможност, единствено ако са оправомощени за това от Съюза или с цел прилагането на актовете на Съюза.

2. Когато Договорите предоставят на Съюза компетентност, споделена с държавите-членки в определена област, Съюзът и държавите-членки могат да законодателстват и да приемат правно обвързващи актове в тази област. Държавите-членки упражняват своята компетентност, доколкото Съюзът не е упражнил своята. Държавите-членки упражняват отново своята компетентност, доколкото Съюзът е решил да спре да упражнява своята.

3. Държавите-членки координират икономическите си политики и политиките си по заетостта при условията и по реда, предвидени в настоящия договор, за чието определяне Съюзът разполага с компетентност.

4. Съюзът разполага с компетентност, в съответствие с разпоредбите на Договора за Европейския съюз, за определяне и осъществяване на обща външна политика и политика на сигурност, включително и за постепенното формиране на обща отбранителна политика.

5. В определени области и при условията, предвидени от Договорите, Съюзът разполага с компетентност да провежда действия за подкрепа, координиране или допълване на действията на държавите-членки, без при това да замества тяхната компетентност в тези области.

Правно обвързващите актове на Съюза, приети въз основа на разпоредбите на Договорите в тези области, не могат да предвиждат хармонизиране на законовите и подзаконовите разпоредби на държавите-членки.

6. Обхватът, условията и редът за упражняване на компетентността на Съюза са определени от разпоредбите на Договорите по отношение на всяка отделна област.

Член 3

1. Съюзът разполага с изключителна компетентност в следните области:

а) митнически съюз;

б) установяване на правила относно конкуренцията, необходими за функциониране на вътрешния пазар;

в) парична политика на държавите-членки, чиято парична единица е еврото;

г) опазване на морските биологични ресурси в рамките на общата политика в областта на рибарството;

д) обща търговска политика.

2. Съюзът разполага също с изключителна компетентност за сключване на международни споразумения, когато това е предвидено в законодателен акт на Съюза или е необходимо, за да му позволи да упражнява своята вътрешна компетентност, или доколкото може да засегне общите правила или да промени техния обхват.

Член 4

1. Съюзът разполага с компетентност, споделена с държавите-членки, когато Договорите му предоставят компетентност, която не се отнася до областите, посочени в членове 3 и 6.

2. Споделената компетентност между Съюза и държавите-членки, се прилага в следните основни области:

а) вътрешен пазар;

б) социална политика, що се отнася до аспектите, определени в настоящия договор;

в) икономическо, социално и териториално сближаване;

г) селско стопанство и рибарство, с изключение на опазването на морските биологични ресурси;

д) околна среда;

е) защита на потребителите;

ж) транспорт;

з) трансевропейски мрежи;

и) енергетика;

й) пространство на свобода, сигурност и правосъдие;

к) общи проблеми на сигурността в областта на общественото здраве, за аспектите, определени в настоящия договор.

3. В областите на научните изследвания, технологичното развитие и космическото пространство Съюзът разполага с компетентност да предприема действия, и по-специално да разработва и изпълнява програми, като упражняването на тази компетентност не може да възпрепятства държавите-членки да упражняват своята компетентност.

4. В областите на сътрудничеството за развитие и хуманитарната помощ Съюзът разполага с компетентност да предприема действия и да води обща политика, като упражняването на тази компетентност не може да възпрепятства държавите-членки да упражняват своята компетентност.

Член 5

1. Държавите-членки координират своите икономически политики в рамките на Съюза. За тази цел Съветът приема мерки, и по-специално общите насоки на тези политики.

Прилагат се специфични разпоредби спрямо държавите-членки, чиято парична единица е еврото.

2. Съюзът предприема мерки, за да гарантира координирането на политиките по заетостта на държавите-членки, и по-специално чрез определяне на основните насоки на тези политики.

3. Съюзът може да предприема инициативи, за да гарантира координирането на социалните политики на държавите-членки.

Член 6

Съюзът разполага с компетентност да предприема действия за подкрепа, координиране или допълване на действията на държавите-членки. Областите на тези действия, в тяхното европейско измерение, са:

а) опазване и подобряване на човешкото здраве;

б) промишленост;

в) култура;

г) туризъм;

д) образование, професионално обучение, младеж и спорт;

е) гражданска защита;

ж) административно сътрудничество.

ДЯЛ II

РАЗПОРЕДБИ С ОБЩО ПРИЛОЖЕНИЕ

Член 7

Съюзът следи за съгласуваността между различните си политики и действия, като отчита всички свои цели и се придържа към принципа на предоставената компетентност.

Член 8

(предишен член 3, параграф 2 от ДЕО) ([1])

Във всички негови дейности, Съюзът полага усилия за премахването на неравенствата и за насърчаване на равенството между мъжете и жените.

Член 9

При определянето и осъществяването на своите политики и дейности Съюзът взема предвид изискванията, свързани с насърчаването на висока степен на заетост, с осигуряването на адекватна социална закрила, с борбата срещу социалното изключване, както и с постигане на високо равнище на образование, обучение и опазване на човешкото здраве.

Член 10

При определянето и осъществяването на своите политики и дейности Съюзът се стреми да се бори срещу всяка форма на дискриминация, основана на пол, раса или етническа принадлежност, религия или убеждения, увреждане, възраст или сексуална ориентация.

Член 11

(предишен член 6 от ДЕО)

Изискванията за защита на околната среда трябва да бъдат включени в определянето и изпълнението на политиките и действията на Съюза, в частност, за да се насърчи устойчивото развитие.

([1]) Тази препратка има информативен характер. За по-точна информация виж таблиците на съответствието между предишната и новата номерация на Договорите.

Член 12

(предишен член 153, параграф 2 от ДЕО)

Изискванията за защита на потребителите се вземат под внимание при определянето и осъществяването на другите политики и действия на Съюза.

Член 13

При изработването и осъществяването на политиката на Съюза в областта на селското стопанство, рибарството, транспорта, вътрешния пазар, научните изследвания и технологичното развитие и космическото пространство, Съюзът и държавите-членки държат изцяло сметка за изискванията за хуманно отношение към животните като същества с усещания, като същевременно спазват законовите или административните разпоредби и съществуващите практики в държавите-членки, по-специално по въпросите, свързани с религиозните обреди, културните традиции и регионалното наследство.

Член 14

(предишен член 16 от ДЕО)

Без да се засяга член 4 от Договора за Европейския съюз и членове 93, 106 и 107 от настоящия договор и като се има предвид мястото на услугите от общ икономически интерес в общите ценности на Съюза, както и тяхната роля за социалното и териториалното сближаване на Съюза, Съюзът и държавите-членки, всеки в рамките на своята компетентност и в рамките на приложното поле на Договорите, следят тези услуги да се осъществяват съобразно принципи и при условия, по-специално икономически и финансови, които да им позволяват да изпълняват своите задачи. Европейският парламент и Съветът, чрез регламенти в съответствие с обикновената законодателна процедура, установяват тези принципи и определят тези условия, без да се засяга компетентността на държавите-членки, при спазване на Договорите, да предоставят, възлагат изпълнението и финансират тези услуги.

Член 15

(предишен член 255 от ДЕО)

1. За да се насърчи доброто управление и да се осигури участието на гражданското общество, институциите, органите, службите и агенциите на Съюза работят при възможно най-голямо зачитане на принципа на откритост.

2. Заседанията на Европейския парламент са публични, както и на Съвета при обсъждането и гласуването по даден проект на законодателен акт.

3. Всеки гражданин на Съюза, както и всяко физическо или юридическо лице, което пребивава или има седалище според устройствения му акт в държава-членка, има право на достъп до документите на институциите, органите, службите и агенциите на Съюза, независимо от вида на техния носител, при спазване на принципите и условията, които следва да бъдат определени в съответствие с настоящия параграф.

Общите принципи и ограничения, основани на публичния или личния интерес, които регламентират упражняването на правото на достъп до документите, се определят чрез регламенти от Европейския парламент и Съвета, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедурата.

Всяка институция, орган, служба или агенция гарантира прозрачността на работата си и изготвя свой процедурен правилник със специфични разпоредби, отнасящи се до достъпа до нейните документи, в съответствие с регламентите, посочени във втора алинея.

Настоящият параграф се прилага спрямо Съда на Европейския съюз, Европейската централна банка и Европейската инвестиционна банка, само когато те изпълняват административни функции.

Европейският парламент и Съветът осигуряват оповестяването на документите, отнасящи се до законодателните процедури, при условията, предвидени от регламентите, посочени във втора алинея.

Член 16

(предишен член 286 от ДЕО)

1. Всеки има право на защита на личните му данни.

2. Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, определят правилата за защита на физическите лица по отношение на обработката на личните данни от страна на институциите, органите, службите и агенциите на Съюза, както и от държавите-членки при извършване на дейности, които попадат в обхвата на правото на Съюза, както и по отношение на свободното движение на тези данни. Спазването на тези правила е предмет на контрол от страна на независими органи.

Правилата, приети въз основа на настоящия член, не засягат специфичните правила, предвидени в член 39 от Договора за Европейския съюз.

Член 17

1. Съюзът зачита и не засяга статута, от който се ползват църквите и религиозните сдружения или общности в държавите-членки съгласно националното законодателство.

2. Съюзът зачита също така статута, от който се ползват съгласно националното законодателство философските и неконфесионалните организации.

3. Като признава тяхната идентичност и техния специфичен принос, Съюзът поддържа открит, прозрачен и редовен диалог с тези църкви и организации.

ЧАСТ ВТОРА

НЕДИСКРИМИНАЦИЯ И ГРАЖДАНСТВО НА СЪЮЗА

Член 18

(предишен член 12 от ДЕО)

В обхвата на приложение на Договорите и без да се засягат специалните разпоредби, съдържащи се в него, се забранява всякаква дискриминация на основание гражданство.

Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, могат да приемат правила, с които да забранят тази дискриминация.

Член 19

(предишен член 13 от ДЕО)

1. Без да се засягат другите разпоредби на Договорите и в рамките на правомощията, които те предоставят на Съюза, Съветът може с единодушие, в съответствие със специална законодателна процедура и след одобрение от Европейския парламент, да приема необходимите мерки за борба с дискриминацията, основана на пола, расата или етническия произход, религията или убежденията, наличието на физическо или умствено увреждане, възрастта или сексуалната ориентация.

2. Чрез дерогация от параграф 1, Европейският парламент и Съветът могат, в съответствие с обикновената законодателна процедура, да приемат основните принципи на мерките за стимулиране на Съюза, с изключение на хармонизиране на законовите и подзаконовите разпоредби на държавите-членки за подкрепа на действията на държавите-членки по осъществяването на целите, посочени в параграф 1.

Член 20

(предишен член 17 от ДЕО)

1. Създава се гражданство на Съюза. Всяко лице, което притежава гражданство на държава-членка, е гражданин на Съюза. Гражданството на Съюза се добавя към, а не замества националното гражданство.

2. Гражданите на Съюза се ползват с правата и имат задълженията, предвидени от Договорите. Те имат, *inter alia*:

а) правото да се движат и пребиват свободно на територията на държавите-членки;

б) правото да избират и да бъдат избирани в изборите за Европейски парламент, както и в общинските избори в държавата-членка, в която пребиват, при същите условия, както и гражданите на тази държава;

в) правото да се ползват, на територията на трета страна, в която държавата-членка, на която те са граждани, няма представителство, от закрилата на дипломатическите и консулските власти на всяка държава-членка при същите условия, както и гражданите на тази държава;

г) правото да отправят петиции до Европейския парламент, да подават жалби до Европейския омбудсман, както и правото да се обръщат към институциите и към консултативните органи на Съюза на някой от езиците на Договорите и да получават отговор на същия език.

Тези права се упражняват при условията и в границите, определени от Договорите и от мерките, приети по тяхното прилагане.

Член 21

(предишен член 18 от ДЕО)

1. Всеки гражданин на Съюза има право свободно да се движи и да пребивава в рамките на територията на държавите-членки при спазване на ограниченията и условията, предвидени в Договорите, и на мерките, приети за тяхното осъществяване.

2. Ако се окаже необходимо Съюзът да предприеме действия за постигането на тази цел и Договорите не са предвидили необходимите правомощия, Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, могат да приемат разпоредби с оглед улесняване на упражняването на правата, посочени в параграф 1.

3. За същите цели като посочените в параграф 1, и доколкото Договорите не предвиждат правомощия за тази цел, Съветът, като действа в съответствие със специална законодателна процедура, може да приема мерки в областта на социалната сигурност или социалната закрила. Съветът действа с единодушие след консултация с Европейския парламент.

Член 22

(предишен член 19 от ДЕО)

1. Всеки гражданин на Съюза, пребиваващ в държава-членка, на която не е гражданин, има право да избира и да бъде избиран в местни избори в държава-членка, на територията на която пребивава, при същите условия, както и гражданите на тази държава. Това право се упражнява при спазване на подробните разпоредби, които са приети от Съвета с единодушие, в съответствие със специална законодателна процедура и след консултация с Европейския парламент; тези условия могат да предвиждат и дерогации, оправдани от специфични за държава-членка проблеми.

2. Без да се засягат разпоредбите на член 223, параграф 1 и приетите за прилагането му разпоредби, всеки гражданин на Съюза, пребиваващ в държава-членка, чийто гражданин не е, има право да избира и да бъде избиран в изборите за Европейски парламент в държавата-членка, където пребивава при същите условия, както и гражданите на тази държава. Това право се упражнява при спазване на подробните разпоредби, които са приети от Съвета, с единодушие, в съответствие със специална законодателна процедура и след консултация с Европейския парламент; тези разпоредби могат да предвиждат дерогации, когато са оправдани от проблеми, специфични за държава-членка.

Член 23

(предишен член 20 от ДЕО)

Всеки гражданин на Съюза на територията на трета страна, където държавата-членка, чийто гражданин е той, няма представителство, се ползва от закрилата на дипломатическите и консулските представителства на всяка държава-членка при същите условия, както и гражданите на тази държава. Държавите-членки вземат необходимите мерки и започват необходимите международни преговори за осигуряване на тази закрила.

Съветът, като действа в съответствие със специална законодателна процедура и след консултация с Европейския парламент, може да приема директиви за установяване на мерките за координиране и сътрудничество, необходими за улесняването на тази закрила.

Член 24

(предишен член 21 от ДЕО)

Европейският парламент и Съветът, чрез регламенти, в съответствие с обикновената законодателна процедура, приемат разпоредби относно процедурите и условията, необходими за представянето, от страна на гражданите, на инициатива по смисъла на член 11 от Договора за Европейския съюз, както и минималния брой държави-членки, от които трябва да произхождат тези граждани.

Всеки гражданин на Съюза има право да подава петиции до Европейския парламент, в съответствие с член 227.

Всеки гражданин на Съюза може да се обръща към омбудсмана, предвиден в член 228.

Всеки гражданин на Съюза може да се обръща писмено към всяка от институциите или органите, посочени в настоящия член или в член 13 от Договора за Европейския съюз, на един от езиците, посочени в член 55, параграф 1 от посочения договор и да получава писмен отговор на същия език.

Член 25

(предишен член 22 от ДЕО)

На всеки три години Комисията изготвя доклад до Европейския парламент, до Съвета и до Икономическия и социален комитет относно прилагането на разпоредбите от настоящата част. Този доклад отчита развитието на Съюза.

На тази основа, без да се накърняват останалите разпоредби на Договорите, Съветът като действа с единодушие, в съответствие със специална законодателна процедура и след одобрение от Европейския парламент, може да приеме разпоредбите, целящи да допълнят правата, изброени в член 20, параграф 2. Тези разпоредби влизат в сила, след като бъдат одобрени от държавите-членки в съответствие с техните конституционни изисквания.

ЧАСТ ТРЕТА

ВЪТРЕШНИ ПОЛИТИКИ И ДЕЙНОСТИ НА СЪЮЗА

ДЯЛ I

ВЪТРЕШЕН ПАЗАР

Член 26

(предишен член 14 от ДЕО)

1. Съюзът приема мерките, предназначени за установяване или осигуряване на функционирането на вътрешния пазар, съгласно съответните разпоредби от Договорите.

2. Вътрешният пазар обхваща пространство без вътрешни граници, в което свободното движение на стоки, хора, услуги и капитали е осигурено в съответствие с разпоредбите на Договорите.

3. Съветът, по предложение на Комисията, определя насоките и условията, необходими за осигуряването на балансиран напредък във всички засегнати сектори.

Член 27

(предишен член 15 от ДЕО)

При изготвяне на своите предложения, с оглед постигане на целите, изложени в член 26, Комисията взема под внимание мащаба на усилието, което някои показващи различия в развитието икономики ще трябва да положат за създаването на вътрешния пазар и тя може да предложи подходящи разпоредби.

Ако тези разпоредби са под формата на дерогации, те трябва да са с временен характер и трябва да оказват възможно най-малкото смущение върху функционирането на вътрешния пазар.

ДЯЛ II

СВОБОДНО ДВИЖЕНИЕ НА СТОКИ

Член 28

(предишен член 23 от ДЕО)

1. Съюзът включва митнически съюз, който обхваща цялата търговия със стоки и който включва забрана на митата върху вноса и износа между държавите-членки, и на всички такси с равностоен на мито ефект, както и приемането на обща митническа тарифа при техните отношения с трети страни.

2. Разпоредбите на член 30 и на глава 2 от настоящия дял се прилагат по отношение на стоките с произход от държавите-членки, и на стоките, идващи от трети страни, които се намират в свободно обращение в държавите-членки.

Член 29

(предишен член 24 от ДЕО)

Стоките, идващи от трета страна се считат като намиращи се в свободно обращение в държава-членка, ако формалностите по вноса са били изпълнени и всички мита или такси с равностоен на мито ефект, които е трябвало да бъдат платени, са били начислени в тази държава-членка и ако те не са се ползвали от цялостно или частично възстановяване на такива мита или такси.

ГЛАВА 1

МИТНИЧЕСКИ СЪЮЗ

Член 30

(предишен член 25 от ДЕО)

Забраняват се митата по вноса и износа и такси с равностоен ефект между държавите-членки. Тази забрана се прилага също така спрямо митата с фискален характер.

Член 31

(предишен член 26 от ДЕО)

Митата от Общата митническа тарифа се определят от Съвета, по предложение на Комисията.

Член 32

(предишен член 27 от ДЕО)

При осъществяване на задачите, възложени й в съответствие с настоящата глава, Комисията се ръководи от:

а) необходимостта да се развива търговия между държавите-членки и трети страни;

б) подобряването на условията за конкуренция в рамките на Съюза, доколкото то води до подобряване на конкурентоспособността на предприятията;

в) изискванията на Съюза, отнасящи се до доставката на суровини и полуфабрикати; в тази връзка Комисията се стреми да предотврати изкривяването на условията за конкуренция между държавите-членки по отношение на готовите изделия;

г) необходимостта да се избягнат сериозни смущения в икономиките на държавите-членки и да се осигури рационалното развитие на производството и разширяването на потреблението в рамките на Съюза.

ГЛАВА 2

МИТНИЧЕСКО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Член 33

(предишен член 135 от ДЕО)

В рамките на приложното поле на Договорите, Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, приемат мерки за засилване на митническото сътрудничество между държавите-членки и между тях и Комисията.

ГЛАВА 3

ЗАБРАНА ЗА КОЛИЧЕСТВЕНИ ОГРАНИЧЕНИЯМЕЖДУ ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ

Член 34

(предишен член 28 от ДЕО)

Количествените ограничения върху вноса и всички мерки, имащи равностоен ефект се забраняват между държавите-членки.

Член 35

(предишен член 29 от ДЕО)

Количествените ограничения на износа между държавите-членки, както и всички мерки с равностоен ефект, се забраняват.

Член 36

(предишен член 30 от ДЕО)

Разпоредбите на членове 34 и 35 не са пречка за налагането на забрани или ограничения върху вноса, износа или транзитното преминаване на стоки, основаващи се на съображенията за обществен морал, обществен ред или обществена сигурност; за закрила на здравето и живота на хората, животните или растенията; за закрила на националните богатства с художествена, историческа или археологическа стойност; за закрила на индустриалната и търговската собственост. При все това тези забрани или ограничения не трябва да представляват средство за произволна дискриминация или прикрито ограничение на търговията между държавите-членки.

Член 37

(предишен член 31 от ДЕО)

1. Държавите-членки привеждат в съответствие съществуващите държавни монополи с търговски характер, така че да се гарантира, че няма да съществува дискриминация между гражданите на държавите-членки по отношение на условията, при които стоките се доставят и търгуват.

Разпоредбите на настоящия член се прилагат по отношение на всеки орган, посредством който държава-членка юридически или фактически, пряко или непряко контролира, определя или чувствително влияе на вноса или износа между държавите-членки. Тези разпоредби се прилагат също и спрямо монополните функции, които държавата е делегирала на други органи.

2. Държавите-членки се въздържат от въвеждането на всякакви нови мерки, които противоречат на принципите, предвидени в параграф 1 или които ограничават обхвата на разпоредбите, регулиращи забраната на митата и количествените ограничения между държавите-членки.

3. Ако държавният монопол с търговски характер съдържа правила, които са предназначени да улеснят пускането на пазара на селскостопански продукти или получаването на най-изгодната цена за тях, уместно е, в приложение на разпоредбите на настоящия член, да се осигурят равностойни гаранции за заетостта и жизнения стандарт на засегнатите производители.

ДЯЛ III

СЕЛСКО СТОПАНСТВО И РИБАРСТВО

Член 38

(предишен член 32 от ДЕО)

1. Съюзът определя и прилага обща политика в областта на селското стопанство и на рибарството.

Вътрешният пазар обхваща селското стопанство, рибарството и търговията със селскостопански продукти. Понятието „селскостопански продукти“ означава продукти на почвата, на животновъдството, на рибарството, както и продукти след първична преработка, пряко свързани с тези продукти. Позоваванията на общата селскостопанска политика или селското стопанство и използването на понятието „селскостопански“ се разбират като отнасящи се и до рибарството, като се имат предвид специфичните особености на този сектор.

2. Предвидените правила за създаването или функционирането на вътрешния пазар се прилагат и по отношение на селскостопанските продукти, освен ако в членове 39 – 44 е предвидено друго.

3. Продуктите, предмет на разпоредбите на членове 39 – 44, са посочени в приложение I.

4. Функционирането и развитието на вътрешния пазар на селскостопански продукти трябва да бъдат съпроводени от създаване на обща селскостопанска политика.

Член 39

(предишен член 33 от ДЕО)

1. Целите на Общата селскостопанска политика са:

а) да се увеличава селскостопанската производителност чрез подкрепа на техническия прогрес и осигуряването на рационално развитие на селскостопанското производство, както и оптимално използване на производствените фактори, по-специално на работната сила;

б) по този начин да се осигури приемлив жизнен стандарт за хората, занимаващи се със селско стопанство, в частност посредством увеличаването на индивидуалните доходи на лицата, осъществяващи тази дейност;

в) да се стабилизират пазарите;

г) да се гарантира снабдяването;

д) да се гарантира, че доставяните продукти достигат до потребителите на разумни цени.

2. При изработването на Обща селскостопанска политика и специфичните методи за нейното прилагане се взема предвид:

а) специфичният характер на селскостопанската дейност, произтичащ от социалната структура на селското стопанство и от структурните и естествени неравенства между различните селскостопански райони;

б) необходимост да се извършват постепенно подходящите промени;

в) фактът, че в държавите-членки селското стопанство представлява сектор, тясно свързан с икономиката като цяло.

Член 40

(предишен член 34 от ДЕО)

1. За постигане на целите, заложени в член 39, се създава обща организация на селскостопанските пазари.

Тази организация приема една от следните форми, в зависимост от съответния продукт:

а) общи правила на конкуренцията;

б) задължителна координация на организираните по различен начин национални пазари;

в) организация на европейския пазар.

2. Общата организация, създадена в съответствие с параграф 1, може да обхваща всички мерки, необходими за постигането на целите, предвидени в член 39, в частност регулирането на цените, помощите за производство и пускането на пазара на различни продукти, мерките за съхраняване и мерките при отлагане на доставките, както и общ механизъм за стабилизиране на вноса или износа.

Общата организация се ограничава само до осъществяването на целите, предвидени в член 39, и изключва дискриминацията между производителите или потребителите в рамките на Съюза.

Всяка обща ценова политика се основава на общи критерии и единни методи за изчисление.

3. С оглед да се даде възможност на общата организация, посочена в параграф 1, да постигне целите си, могат да бъдат създадени един или повече фондове за насочване и за гарантиране на селскостопанското производство.

Член 41

(предишен член 35 от ДЕО)

За да се даде възможност за осъществяването на целите, предвидени в член 39, в рамките на общата селскостопанска политика могат да бъдат предвидени разпоредби относно мерки като:

а) ефективно координиране на усилията в областта на професионалното обучение, на научноизследователската дейност и на разпространението на селскостопански знания; това може да включва съвместно финансиране на проекти или институции;

б) съвместни мерки за поощряване на потреблението на определени продукти.

Член 42

(предишен член 36 от ДЕО)

Разпоредбите на главата, отнасяща се до правилата на конкуренцията, се прилагат по отношение на производството и търговията със селскостопански продукти само доколкото това е решено от Европейския парламент и Съвета в рамките на разпоредбите и в съответствие с процедурата, предвидена в член 43, параграф 2, като се вземат предвид целите, посочени в член 39.

Съветът, по предложение на Комисията, може да разреши предоставянето на помощ:

а) за защита на предприятия, изпаднали в затруднение поради структурни или природни фактори;

б) в рамките на програмите за икономическо развитие.

Член 43

(предишен член 37 от ДЕО)

1. Комисията представя предложения за изработването и прилагането на Обща селскостопанска политика, включително за замяна на националните организации с една от формите на обща организация, предвидена в член 40, параграф 1, както и за прилагането на мерките, посочени в настоящия дял.

Предложенията отчитат взаимната зависимост между селскостопанските проблеми, споменати в настоящия дял.

2. Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура и след консултация с Икономическия и социален комитет, създават общата организация на селскостопанските пазари, предвидена в член 40, параграф 1, и приемат останалите разпоредби, необходими за постигането на целите на общата селскостопанска политика и общата политика в областта на рибарството.

3. Съветът, по предложение на Комисията, приема мерки за определяне на цените, налозите, помощите и количествените ограничения, както и за определянето и разпределянето на възможностите за риболов.

4. В съответствие с параграф 1, националните пазарни организации могат да бъдат заменени от общата организация, предвидена в член 40, параграф 2, ако:

а) общата организация предлага на държавите-членки, които се противопоставят на тази мярка, и които имат своя собствена организация за съответното производство равностойни гаранции за заетостта и жизнения стандарт на засегнатите производители, като се вземат предвид възможните промени и специализацията, която ще бъде необходима с течение на времето;

б) тази организация осигурява условия за търговия в рамките на Съюза подобни на онези, които съществуват на националния пазар.

5. Ако се създаде обща организация за някои суровини без да е налице обща организация за съответните преработени продукти, тези суровини, които са предназначени за производството на преработени продукти за износ в трети страни могат да бъдат внасяни и от страни извън Съюза.

Член 44

(предишен член 38 от ДЕО)

Когато в някоя в държава-членка даден продукт е предмет на национална организация на пазара или на вътрешни правила, имащи равностоен ефект, и този продукт засяга конкурентното положение на подобно производство в друга държава-членка, държавите-членки прилагат компенсаторни мерки към вноса на този продукт, идващ от държавата-членка, в която съществува такава организация или правила, освен ако тази държава прилага компенсаторна такса върху износа.

Комисията фиксира размера на тези такси на нивото, необходимо за възстановяване на баланса; тя може също така да разреши други мерки при условия и елементи, определени от нея.

ДЯЛ IV

СВОБОДНО ДВИЖЕНИЕ НА ХОРА, УСЛУГИ И КАПИТАЛИ

ГЛАВА 1

РАБОТНИЦИ

Член 45

(предишен член 39 от ДЕО)

1. Свободното движение на работници се гарантира в рамките на Съюза.

2. Тази свобода на движение налага премахването на всякаква дискриминация, основаваща се на гражданство, между работниците от държавите-членки, що се отнася до заетост, възнаграждение и други условия на труд.

3. Тя включва и правото, при спазване на ограниченията, основаващи се на съображения за обществен ред, обществена сигурност и обществено здраве:

а) да се приемат действително направени предложения за наемане на работа;

б) да се придвижва свободно на територията на държавите-членки за тази цел;

в) да престоява в държава-членка за целите на заетостта, в съответствие с разпоредбите, уреждащи заетостта на гражданите от тази държава, предвидени в законови, подзаконови или административни разпоредби;

г) да остава на територията на държава-членка след наемане на работа в тази държава, при условията, които се предвиждат в регламенти, съставени от Комисията.

4. Разпоредбите на настоящия член не се прилагат по отношение на заетостта в публичната администрация.

Член 46

(предишен член 40 от ДЕО)

Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура и след консултация с Икономическия и социален комитет, приемат, с директиви или регламенти, необходимите мерки с оглед осъществяването на свободното движение на работници, така както то е определено в член 45, и по-специално:

а) посредством осигуряването на тясно сътрудничество между националните служби по заетостта;

б) посредством премахване на онези административни процедури и практики, както и сроковете за получаване на достъп до налични работни места, които произтичат от националното законодателство или от споразумения, сключени преди това между държави-членки, чието запазване представлява пречка за либерализацията на движението на работници;

в) посредством премахване на всички срокове за получаване на достъп и други ограничения, съдържащи се в националното законодателство или в споразумения, сключени преди това между държавите-членки, налагащи на работниците от други държави-членки условия при свободния избор на работа, които се различават от предвидените за работниците от съответната държава;

г) посредством създаването на подходящ механизъм за свързване на страните при предлагането и търсенето на работа, и улесняване постигането на баланс между търсенето и предлагането на пазара на труда по такъв начин, че да се избегнат сериозни заплахи за жизнения стандарт и нивото на заетостта в различните територии и отрасли.

Член 47

(предишен член 41 от ДЕО)

Държавите-членки в рамките на съвместна програма насърчават обмена на млади работници.

Член 48

(предишен член 42 от ДЕО)

Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, приемат такива мерки в областта на социалната сигурност, които са необходими за гарантиране на свободно движение на работниците; за тази цел той създава условия, за да осигури на заетите и самостоятелно заетите работници-мигранти и на лицата на тяхна издръжка:

а) сумиране на всички периоди, които се зачитат по съответните национални законодателства, за придобиване и запазване на правото на обезщетение и за изчисляване на размера на обезщетението;

б) изплащане на обезщетенията на лицата, пребиваващи на териториите на държавите-членки;

Когато член на Съвета заяви, че проект на законодателен акт, посочен в първата алинея, би засегнал важни аспекти на системата за социална сигурност в неговата държава, по-специално по отношение на приложното поле, разходите или финансовата структура, или би засегнал финансовото ѝ равновесие, той може да поиска отнасянето на този въпрос до Европейския съвет. В такъв случай обикновената законодателна процедура се спира. След разискване, в срок от четири месеца от спирането, Европейският съвет:

а) отнася проекта обратно до Съвета, с което се прекратява спирането на обикновената законодателна процедура, или

б) не предприема действия или отправя искане до Комисията да представи ново предложение; в този случай първоначално предложеният акт се счита за неприет.

ГЛАВА 2

ПРАВО НА УСТАНОВЯВАНЕ

Член 49

(предишен член 43 от ДЕО)

В рамките на следващите разпоредби ограниченията върху свободата на установяване на граждани на държава-членка на територията на друга държава-членка се забраняват. Тази забрана се прилага също и по отношение на ограниченията за създаване на търговски представителства, клонове или дъщерни дружества от граждани на всяка държава-членка, установили се на територията на друга държава-членка.

Свободата на установяване включва правото на достъп до и упражняване на дейност като самостоятелно заето лице, както и да се създават и ръководят предприятия, в частност дружества по смисъла на член 54, втора алинея при условията, определени от правото на държавата, където се извършва установяването за нейните собствени граждани, при спазването на разпоредбите на главата относно капиталите.

Член 50

(предишен член 44 от ДЕО)

1. За да се постигне свободата на установяване в определена дейност, Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура и след консултация с Икономическия и социален комитет, приемат директиви.

2. Европейският парламент, Съветът и Комисията изпълняват функциите, които са им възложени в съответствие с предходните разпоредби в частност:

а) като отдават, като общо правило, приоритетно значение на дейностите, при които свободата на установяване е от особено съществено значение за развитието на производството и търговията;

б) като осигуряват тясно сътрудничество между компетентните органи в държавите-членки с цел уточняване на специфичното положение на различни дейности в рамките на Съюза;

в) като отменят тези административни процедури и практики, които произтичат или от националното законодателство, или от споразумения, сключени преди това между държавите-членки, чието запазване би представлявало пречка за осъществяването на свободата на установяване;

г) като гарантират, че работниците от една държава-членка, заети на работа на територията на друга държава-членка, могат да останат на тази територия с цел започването на дейност като самостоятелно заети лица, когато те отговарят на условията, на които би се изисквало да отговарят, ако влизаха в тази държава по времето, когато са имали намерение да започнат осъществяването на такава дейност;

д) като предоставят възможност на гражданин на една държава-членка да придобива и ползва земи и сгради на територията на друга държава-членка, доколкото това не противоречи на принципите, предвидени в член 39, параграф 2.

е) като осъществяват постепенно премахване на ограниченията върху свободата на установяване във всеки вид дейност, както по отношение условията за създаване на търговски представителства, клонове или дъщерни дружества на територията на държава-членка, така и до условията за назначаването на персонал, който принадлежи към главното предприятие на мениджърски или контролни длъжности в такива търговски представителства, клонове или дъщерни дружества;

ж) посредством координирането до необходимата степен на гаранциите, които се изискват от държавите-членки от дружествата по смисъла на член 54, втора алинея, за да се защитят интересите на техните членове и на третите лица, с оглед тези гаранции да станат равностойни в целия Съюз;

з) като се уверят взаимно, че условията на установяване не се нарушават от помощи, предоставяни от държавите-членки.

Член 51

(предишен член 45 от ДЕО)

Разпоредбите на настоящата глава не се прилагат, доколкото те засягат някоя държава-членка, по отношение на дейности, които в тази държава са свързани, макар и епизодично, с упражняването на публична власт.

Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, могат да изключат определени дейности от приложението на разпоредбите на настоящата глава.

Член 52

(предишен член 46 от ДЕО)

1. Разпоредбите на настоящата глава и мерките, взети в съответствие с нея не засягат прилагането на законовите, подзаконовите или административните разпоредбите, които предвиждат специален режим за чуждите граждани по съображения за обществен ред, обществена сигурност и обществено здраве.

2. Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, приемат директиви относно координирането на горепосочените разпоредби.

Член 53

(предишен член 47 от ДЕО)

1. За да се улесни започването и упражняването на дейност като самостоятелно заето лице, Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, издават директиви, които имат за цел взаимното признаване на дипломи, удостоверения и други доказателства за официални квалификации, както и за координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите-членки относно достъпа до и упражняването на дейности като самостоятелно заети лица.

2. По отношение на медицинските, парамедицинските и фармацевтичните професии, постепенното премахване на ограниченията ще зависи от координацията на условията за тяхното упражняване в различните държави-членки.

Член 54

(предишен член 48 от ДЕО)

Дружествата, създадени в съответствие със законодателството на държава-членка, които имат седалище, централно управление или основно място на дейност в рамките на Съюза, за целите на тази глава се третират по същия начин като физическите лица, които са граждани на държавите-членки.

„Дружества“ означава дружества, създадени в съответствие с гражданското или търговското право, включително кооперации и други юридически лица, които се регулират от публичното или частното право, с изключение на тези с нестопанска цел.

Член 55

(предишен член 294 от ДЕО)

Държавите-членки предоставят на гражданите на другите държави-членки третиране, еднакво с това на техните собствени граждани, що се отнася до участието в капитала на дружествата по смисъла на член 54, без да се засяга прилагането на други разпоредби от Договорите.

ГЛАВА 3

УСЛУГИ

Член 56

(предишен член 49 от ДЕО)

В следващите разпоредби се забраняват ограниченията на свободното предоставяне на услуги в рамките на Съюза по отношение на гражданите на държавите-членки, които са се установили в държава-членка, различна от тази, в която се намира лицето, за което са предназначени услугите.

Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, могат да разширят обхвата на прилагането на разпоредбите на тази глава по отношение на граждани от трети държави, които предоставят услуги и които са се установили на територията на Съюза.

Член 57

(предишен член 50 от ДЕО)

Услугите се считат за „услуги“ по смисъла на Договорите, ако те обикновено се предоставят срещу възнаграждение, доколкото не са регулирани от разпоредбите, отнасящи се до свободата на движение на стоки, капитали и хора.

По-конкретно „услугите“ включват:

а) дейности от промишлен характер;

б) дейности от търговски характер;

в) дейности на занаятчиите;

г) дейности на свободните професии.

Без да се засягат разпоредбите на главата относно правото на установяване, лицата които предлагат услуги имат право, за да ги осъществяват, временно да упражняват своята дейност в държавата-членка, където се предоставя услугата, при същите условия, каквито тази държава прилага спрямо своите собствени граждани.

Член 58

(предишен член 51 от ДЕО)

1. Свободното предоставяне на услуги в областта на транспорта се регулира от разпоредбите на дяла, отнасящ се до транспорта.

2. Либерализирането на банковите и застрахователните услуги, свързани с движението на капитали, се осъществява заедно с либерализирането на движението на капитали.

Член 59

(предишен член 52 от ДЕО)

1. За постигане на либерализиране по отношение на определена услуга, Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура и след консултация с Икономическия и социален комитет, приемат директиви.

2. Що се отнася до директивите, посочени в параграф 1, като правило приоритет следва да се отдава на онези услуги, които пряко засягат производствените разходи или тези, чието либерализиране спомага за развитието на търговията със стоки.

Член 60

(предишен член 53 от ДЕО)

Държавите-членки полагат усилие да осъществят либерализация на услугите в степен, по-голяма от необходимата съгласно директивите, приети в съответствие с член 59, параграф 1, ако общата икономическа ситуация и ситуацията в съответния икономически сектор позволяват това.

За тази цел Комисията приема препоръки до съответните държави-членки.

Член 61

(предишен член 54 от ДЕО)

Докато не бъдат отменени ограниченията върху свободното предлагане на услуги всяка държава-членка има право да прилага такива ограничения, без да прави разлика на основание гражданство или пребиваване на всички лица, които предлагат услуги по смисъла на член 56, първа алинея.

Член 62

(предишен член 55 от ДЕО)

Разпоредбите на членове 51 – 54 се прилагат по отношение на материята, уредена от настоящата глава.

ГЛАВА 4

КАПИТАЛИ И ПЛАЩАНИЯ

Член 63

(предишен член 56 от ДЕО)

1. В рамките на разпоредбите на настоящата глава, всички ограничения върху движението на капитали между държавите-членки и между държавите-членки и трети страни се забраняват.

2. В рамките на разпоредбите на настоящата глава всички ограничения върху плащанията между държавите-членки и между държавите-членки и трети страни се забраняват.

Член 64

(предишен член 57 от ДЕО)

1. Разпоредбите на член 63 не накърняват прилагането спрямо трети страни на всяко от ограниченията, действащи към 31 декември 1993 г. по силата на националното право или на правото на Съюза, които са приети по отношение на движението на капитали от и към трети страни, свързано с преки инвестиции, включително инвестициите в недвижимо имущество, установяването, предоставянето на финансови услуги или допускането на ценни книжа на капиталовите пазари. По отношение на ограниченията, които съществуват по силата на националните законодателства на България, Естония и Унгария, съответната дата ще бъде 31 декември 1999 г.

2. В стремежа си да постигне целта – свободно движение на капитали между държавите-членки и трети страни във възможно най-голяма степен и без да се накърняват останалите глави на Договорите, Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, приемат мерки за движението на капитали от и към трети страни, свързано с преки инвестиции, включително инвестиции в недвижимо имущество, установяване, предоставяне на финансови услуги или допускане на ценни книжа на капиталовите пазари.

3. Чрез дерогация от параграф 2, единствено Съветът, като действа в съответствие със специална законодателна процедура, с единодушие и след консултация с Европейския парламент, може да приема мерки, които представляват крачка назад в правото на Съюза по отношение на либерализацията на движението на капитали към или от трети страни.

Член 65

(предишен член 58 от ДЕО)

1. Разпоредбите на член 63 не накърняват правото на държавите-членки:

а) да прилагат съответните разпоредби на тяхното данъчно законодателство, които провеждат разграничение между данъкоплатци, които не са в еднакво положение що се отнася до тяхното място на пребиваване или място на инвестиране на капитала;

б) да вземат всички необходими мерки за предотвратяване на нарушенията на националните законови и подзаконови норми, в частност в данъчната област и областта на надзора за благоразумие на финансовите институции, или да предвидят процедури за деклариране на движението на капитали за целите на административната или статистическата информация, или да вземат мерки, които са оправдани от съображения за обществен ред или обществена сигурност.

2. Разпоредбите на настоящата глава не накърняват приложимостта на ограниченията на правото на установяване, които са съвместими с Договорите.

3. Мерките и процедурите, посочени в параграфи 1 и 2 не представляват средство за произволна дискриминация или прикрито ограничение на свободното движение на капитали и плащания по смисъла на член 63.

4. При липса на мерки за прилагане на член 64, параграф 3, Комисията, или при липса на решение от страна на Комисията в тримесечен срок от отправянето на искането от съответната държава-членка, Съветът може да приеме решение, според което рестриктивните данъчни мерки, предприети от държава-членка по отношение на една или повече трети страни, се считат за съответстващи на Договорите, доколкото са обосновани по отношение на някоя от целите на Съюза и съвместими с правилното функциониране на вътрешния пазар. Съветът действа с единодушие по искане на държава-членка.

Член 66

(предишен член 59 от ДЕО)

Когато при изключителни обстоятелства, движението на капитали към и от трети страни причинява или заплашва да причини сериозни затруднения за функционирането на икономическия и паричния съюз, Съветът, по предложение на Комисията и след консултация с Европейската централна банка, може да вземе предпазни мерки по отношение на трети страни за срок, не по-дълъг от шест месеца, ако тези мерки са строго необходими.

ДЯЛ V

ПРОСТРАНСТВО НА СВОБОДА, СИГУРНОСТ И ПРАВОСЪДИЕ

ГЛАВА 1

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 67

(предишен член 61 от ДЕО и предишен член 29 от ДЕС)

1. Съюзът представлява пространство на свобода, сигурност и правосъдие, в което се зачитат основните права и различните правни системи и традиции на държавите-членки.

2. Той осигурява отсъствието на контрол на лицата на вътрешните граници и развива единна политика по въпросите на убежището, имиграцията и контрола на външните граници, която се основава на солидарността между държавите-членки и е справедлива спрямо гражданите на трети страни. По смисъла на настоящия дял апатридите се считат за граждани на трети страни.

3. Съюзът допринася за осигуряването на високо равнище на сигурност чрез мерки за предотвратяване на престъпността, расизма и ксенофобията, както и за борба с тях, чрез мерки за координиране и сътрудничество между полицейските и съдебните органи и другите компетентни органи, както и чрез взаимното признаване на съдебните решения по наказателни дела и, ако е необходимо, чрез сближаването на наказателните законодателства.

4. Съюзът улеснява достъпа до правосъдие, по-специално чрез принципа на взаимното признаване на съдебните и извънсъдебните решения по граждански дела.

Член 68

Европейският съвет определя стратегическите насоки на законодателното и оперативно планиране в пространството на свобода, сигурност и правосъдие.

Член 69

Националните парламенти следят, по отношение на законодателните предложения и инициативи, представени в рамките на глави 4 и 5, за зачитането на принципа на субсидиарност, съгласно Протокола относно прилагането на принципите на субсидиарност и на пропорционалност.

Член 70

Без да се засягат разпоредбите на членове 258, 259 и 260, Съветът, по предложение на Комисията, може да приема мерки за установяване на реда и условията, при които държавите-членки, в сътрудничество с Комисията, правят обективна и безпристрастна оценка на прилагането, от страна на органите на държавите-членки, на посочените в настоящия дял политики на Съюза, и по-конкретно с цел да се насърчава пълното прилагане на принципа на взаимното признаване. Европейският парламент и националните парламенти биват информирани за съдържанието и резултатите от тази оценка.

Член 71

(предишен член 36 от ДЕС)

В рамките на Съвета се създава постоянен комитет, за да се осигури, в границите на Съюза, насърчаването и засилването на оперативното сътрудничество в областта на вътрешната сигурност. Без да се засягат разпоредбите на член 240, той подпомага координирането на действията на компетентните органи на държавите-членки. Представителите на съответните органи, служби и агенции на Съюза могат да бъдат приобщени към работата на комитета. Европейският парламент и националните парламенти биват информирани за неговата работа.

Член 72

(предишен член 64, параграф 1 от ДЕО и предишен член 33 от ДЕС)

Настоящият дял не засяга изпълнението на задълженията, които имат държавите-членки по поддържането на обществения ред и опазването на вътрешната сигурност.

Член 73

Държавите-членки могат да организират, помежду си и под своя отговорност, форми на сътрудничество и координация, които считат за подходящи, между компетентните служби на техните администрации, натоварени с опазването на националната сигурност.

Член 74

(предишен член 66 от ДЕО)

Съветът приема мерки за осигуряване на административно сътрудничество между компетентните служби на държавите-членки в областите, посочени в настоящия дял, както и между тези служби и Комисията. Той действа по предложение на Комисията при спазване на член 76 и след консултация с Европейския парламент.

Член 75

(предишен член 60 от ДЕО)

Когато е необходимо за постигане на целите, посочени в член 67, по отношение на предотвратяването на тероризма и свързаните с него дейности, както и на борбата с тези явления, Европейският парламент и Съветът определят, чрез регламенти, в съответствие с обикновената законодателна процедура, рамка от административни мерки относно движението на капитали и плащанията, като например замразяване на финансови средства, на финансови активи или на икономически приходи, които принадлежат на физически или юридически лица, на групи или недържавни образувания, или са в тяхно владение или притежание.

Съветът приема, по предложение на Комисията, мерки за прилагане на посочената в първа алинея рамка.

Актовете, посочени в настоящия член, съдържат необходимите разпоредби в областта на правните гаранции.

Член 76

Актовете, посочени в глави 4 и 5, както и мерките, посочени в член 74, които осигуряват административно сътрудничество в областите, посочени в тези глави, се приемат:

а) по предложение на Комисията, или

б) по инициатива на една четвърт от държавите-членки.

ГЛАВА 2

ПОЛИТИКИ ОТНОСНО КОНТРОЛА ПО ГРАНИЦИТЕ, УБЕЖИЩЕТО И ИМИГРАЦИЯТА

Член 77

(предишен член 62 от ДЕО)

1. Съюзът развива политика, която има за цел:

а) да се гарантира отсъствие на всякакъв контрол на лицата, без оглед на тяхното гражданство, при преминаване на вътрешните граници;

б) да се осигурят контролът на лицата и ефективното наблюдение при преминаването на външните граници;

в) постепенно да се въведе интегрирана система за управление на външните граници.

2. За целите на параграф 1 Европейският парламент и Съветът приемат, в съответствие с обикновената законодателна процедура, мерки в областта на:

а) общата политика по отношение на визите и другите разрешения за краткосрочно пребиваване;

б) контрола, на който подлежат лицата, преминаващи външните граници;

в) условията, при които гражданите на трети страни могат да се движат свободно на територията на Съюза за кратък период от време;

г) всички необходими мерки за постепенното въвеждане на интегрирана система за управление на външните граници;

д) отсъствие на всякакъв контрол на лицата, без оглед на тяхното гражданство, при преминаване на вътрешните граници.

3. В случай че дадено действие на Съюза изглежда необходимо, за да се улесни упражняването на правото, посочено в член 20, параграф 2, буква а), и освен ако Договорите не предвиждат правомощия за тази цел, Съветът, като действа в съответствие със специална законодателна процедура, може да приема разпоредби относно паспортите, личните карти, разрешенията за пребиваване и всички други подобни документи. Съветът действа с единодушие след консултация с Европейския парламент.

4. Настоящият член не засяга компетентността на държавите-членки по отношение на географското определяне на техните граници в съответствие с международното право.

Член 78

(предишни член 63, точки 1 и 2, и член 64, параграф 2 от ДЕО)

1. Съюзът развива обща политика в областта на убежището, субсидиарната закрила и временната закрила, чиято цел е да предостави подходящ статут на всеки гражданин на трета страна, който се нуждае от международна закрила, както и да гарантира зачитането на принципа на забрана за връщане. Тази политика трябва да бъде съобразена с Женевската конвенция от 28 юли 1951 г. и с Протокола за статута на бежанците от 31 януари 1967 г., както и с другите съответни договори.

2. За целите на параграф 1 Европейският парламент и Съветът приемат, в съответствие с обикновената законодателна процедура, мерки за обща европейска система за убежище, която включва:

а) единен статут на бежанец за гражданите на трети страни, който да е валиден в целия Съюз;

б) единен статут на субсидиарна закрила за гражданите на трети страни, които, без да получават европейско убежище, се нуждаят от международна закрила;

в) обща система за временна закрила на разселени лица в случай на масов приток на бежанци;

г) общи процедури за предоставяне или отнемане на единен статут на бежанец или на субсидиарна закрила;

д) критерии и механизми за определяне на държавата-членка, отговорна за разглеждането на молбите за убежище или субсидиарна закрила;

е) правила относно условията за приемане на лица, търсещи убежище или субсидиарна закрила;

ж) партньорство и сътрудничество с трети страни за управлението на потоците от лица, търсещи убежище или субсидиарна или временна закрила.

3. В случай че една или повече държави-членки се намират в извънредна ситуация, характеризираща се с внезапен приток на граждани на трети страни, Съветът, по предложение на Комисията, може да приема временни мерки в полза на засегнатата(ите) държава(и)-членка(и). Той действа след консултация с Европейския парламент.

Член 79

(предишен член 63, точки 3 и 4 от ДЕО)

1. Съюзът развива обща имиграционна политика, целяща да гарантира, на всички етапи, ефективно управление на миграционните потоци, справедливо третиране на гражданите на трети страни, пребиваващи законно в държавите-членки, както и предотвратяване на незаконната имиграция и трафика на хора и засилена борба с тези явления.

2. За целите на параграф 1 Европейският парламент и Съветът приемат, в съответствие с обикновената законодателна процедура, мерки в следните области:

а) условията за влизане и пребиваване, както и правилата за издаване от държавите-членки на визи и разрешения за дългосрочно пребиваване, включително с цел събиране на семейства;

б) определянето на правата на гражданите на трети страни, пребиваващи законно в дадена държава-членка, включително условията за свобода на движение и пребиваване в другите държави-членки;

в) нелегалната имиграция и незаконното пребиваване, включително експулсирането и репатрирането на незаконно пребиваващите лица;

г) борбата срещу трафика на хора, по-специално на жени и деца.

3. Съюзът може да сключва с трети страни споразумения за обратно приемане в страните по произход или страните, от които идват, на граждани на трети страни, които не отговарят или са престанали да отговарят на условията за влизане, присъствие или пребиваване на територията на една от държавите-членки.

4. Европейският парламент и Съветът могат, в съответствие с обикновената законодателна процедура, да установят мерки за поощряване и подкрепа на действията на държавите-членки за насърчаване на интеграцията на граждани на трети страни, пребиваващи законно на тяхна територия, като се изключва всякакво хармонизиране на законовите и подзаконовите разпоредби на държавите-членки.

5. Настоящият член не засяга правото на държавите-членки да определят капацитета за прием на граждани на трети страни, идващи от трети страни, на тяхната територия с цел да търсят работа като заети или самостоятелно заети лица.

Член 80

Политиките на Съюза, посочени в настоящата глава, и тяхното прилагане се ръководят от принципа на солидарност и на справедливо разпределение на отговорностите между държавите-членки, включително във финансово отношение. Винаги когато е необходимо, актовете на Съюза, приети по силата на настоящата глава, съдържат подходящи мерки за прилагането на този принцип.

ГЛАВА 3

СЪДЕБНО СЪТРУДНИЧЕСТВО ПО ГРАЖДАНСКОПРАВНИ ВЪПРОСИ

Член 81

(предишен член 65 от ДЕО)

1. Съюзът развива съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси с трансгранично значение, което се основава на принципа на взаимно признаване на съдебните и извънсъдебните решения. Това сътрудничество може да включва приемането на мерки за сближаване на законовите и подзаконовите разпоредби на държавите-членки.

2. За целите на параграф 1 Европейският парламент и Съветът приемат, в съответствие с обикновената законодателна процедура, по-специално когато това е необходимо за правилното функциониране на вътрешния пазар, мерки, които целят да осигурят:

а) взаимно признаване между държавите-членки на съдебните и извънсъдебните решения и тяхното изпълнение;

б) трансгранично връчване и уведомяване за съдебните и извънсъдебните актове;

в) съвместимост на правилата, приложими в държавите-членки по отношение на стълкновение на закони и на юрисдикции;

г) сътрудничество при събирането на доказателства;

д) ефективен достъп до правосъдие;

е) премахване на пречките пред правилното протичане на гражданските производства, като при необходимост се насърчава съвместимостта на гражданскопроцесуалните правила, приложими в държавите-членки;

ж) разработване на алтернативни методи за разрешаване на спорове;

з) подкрепа за обучението на магистрати и съдебни служители.

3. Чрез дерогация от параграф 2 мерките, свързани със семейното право, които имат трансгранично значение, се определят от Съвета в съответствие със специална законодателна процедура. Съветът действа с единодушие след консултация с Европейския парламент.

Съветът, по предложение на Комисията, може да приеме решение за определяне на аспектите на семейното право с трансгранично значение, които биха могли да бъдат предмет на актове, приемани съгласно обикновената законодателна процедура. Съветът действа с единодушие след консултация с Европейския парламент.

Посоченото във втората алинея предложение се предава на националните парламенти. Ако национален парламент нотифицира своето несъгласие в срок от шест месеца след предаването, решението не се приема. При липса на несъгласие Съветът може да приеме това решение.

ГЛАВА 4

СЪДЕБНО СЪТРУДНИЧЕСТВО ПО НАКАЗАТЕЛНОПРАВНИ ВЪПРОСИ

Член 82

(предишен член 31 от ДЕС)

1. Съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси в Съюза се основава на принципа на взаимното признаване на присъдите и съдебните решения и включва сближаването на законовите и подзаконовите разпоредби на държавите-членки в областите, посочени в параграф 2 и в член 83.

Европейският парламент и Съветът приемат, в съответствие с обикновената законодателна процедура, мерки за:

а) установяване на правила и процедури, които осигуряват признаването, в целия Съюз, на всички видове присъди и съдебни решения;

б) предотвратяване и разрешаване на спорове за компетентност между държавите-членки;

в) подкрепа за обучението на магистрати и съдебни служители;

г) улесняване на сътрудничеството между съдебните или равностойни на тях органи на държавите-членки във връзка с наказателните производства и изпълнението на решенията.

2. Доколкото това е необходимо за улесняване на взаимното признаване на присъдите и съдебните решения, както и на полицейското и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси с трансгранично измерение, Европейският парламент и Съветът, като приемат директиви в съответствие с обикновената законодателна процедура, могат да установят минимални правила. Тези минимални правила отчитат различията между правните традиции и системи на държавите-членки.

Те обхващат:

а) взаимната допустимост на доказателства между държавите-членки;

б) правата на лицата в наказателното производство;

в) правата на жертвите на престъпления;

г) други специфични аспекти на наказателното производство, които Съветът определя предварително чрез решение; за приемането на това решение Съветът действа с единодушие след одобрение от Европейския парламент.

Приемането на минималните правила, посочени в настоящия параграф, не възпрепятства държавите-членки да запазят или да въведат по-високо ниво на закрила на лицата.

3. Когато член на Съвета счита, че проект за директива, посочена в параграф 2, би засегнал основни аспекти на наказателноправната система на неговата държава, той може да поиска отнасянето на този въпрос до Европейския съвет. В такъв случай обикновената законодателна процедура се спира. След разискване и при наличие на консенсус Европейският съвет, в срок от четири месеца от спирането, отнася проекта обратно до Съвета, с което се прекратява спирането на обикновената законодателна процедура.

В същия срок, при наличие на разногласие и ако най-малко девет държави-членки желаят да установят засилено сътрудничество въз основа на въпросния проект за директива, те информират за това Европейския парламент, Съвета и Комисията. В такъв случай разрешението да се пристъпи към засилено сътрудничество, посочено в член 20, параграф 2 от Договора за Европейския съюз и член 329, параграф 1 от настоящия договор, се счита за предоставено и се прилагат разпоредбите за засилено сътрудничество.

Член 83

(предишен член 31 от ДЕС)

1. Европейският парламент и Съветът, чрез директиви, в съответствие с обикновената законодателна процедура, могат да установят минимални правила относно определянето на престъпленията и на санкциите в областта на особено тежката престъпност с трансгранично измерение, произтичащо от естеството или последиците на тези деяния или от особена необходимост за общо противодействие.

Тези области на престъпност са следните: тероризъм, трафик на хора и сексуална експлоатация на жени и деца, незаконен трафик на наркотици, незаконен трафик на оръжия, изпиране на пари, корупция, фалшифициране на платежни средства, компютърна престъпност и организирана престъпност.

В зависимост от развитието на престъпността Съветът може да приеме решение за определяне на други области на престъпност, които отговарят на критериите, посочени в настоящия параграф. Той действа с единодушие след одобрение от Европейския парламент.

2. Когато сближаването на законовите и подзаконовите разпоредби на държавите-членки в областта на наказателното право е належащо, за да се осигури ефективното прилагане на политика на Съюза в област, в която са приети мерки за хармонизиране, чрез директиви могат да се установят минимални правила относно определянето на престъпленията и на санкции в съответната област. Тези директиви се приемат съгласно обикновена или специална законодателна процедура, идентична на тази, използвана за приемането на въпросните мерки за хармонизиране, без да се засягат разпоредбите на член 76.

3. Когато член на Съвета счита, че проект за директива, посочена в параграф 1 или 2, би засегнал основни аспекти на наказателноправната система на неговата държава, той може да поиска този въпрос да бъде отнесен до Европейския съвет. В такъв случай обикновената законодателна процедура се спира. След разискване и при наличие на консенсус Европейският съвет, в срок от четири месеца от спирането, отнася проекта обратно до Съвета, с което се прекратява спирането на обикновената законодателна процедура.

В същия срок, при наличие на разногласие и ако най-малко девет държави-членки желаят да установят засилено сътрудничество въз основа на въпросния проект за директива, те информират за това Европейския парламент, Съвета и Комисията. В такъв случай разрешението да се пристъпи към засилено сътрудничество, посочено в член 20, параграф 2 от Договора за Европейския съюз и член 329, параграф 1 от настоящия договор, се счита за предоставено и се прилагат разпоредбите за засилено сътрудничество.

Член 84

Европейският парламент и Съветът могат, в съответствие с обикновената законодателна процедура, да установят мерки за насърчаване и подкрепа на действията на държавите-членки в областта на предотвратяването на престъпността, като се изключва всякакво хармонизиране на законовите и подзаконовите разпоредби на държавите-членки.

Член 85

(предишен член 31 от ДЕС)

1. Мисията на Евроюст е да подкрепя и засилва координацията и сътрудничеството между националните органи за разследване и съдебно преследване по отношение на тежката престъпност, засягаща две или повече държави-членки, или изискваща съдебно преследване върху обща основа, на базата на извършените оперативни действия и на информацията, предоставена от органите на държавите-членки и от Европол.

В това отношение Европейският парламент и Съветът, чрез регламенти, в съответствие с обикновената законодателна процедура, определят структурата, функционирането, областта на действие и задачите на Евроюст. Тези задачи могат да включват:

а) започване на разследвания, както и предложението за възбуждане на наказателни преследвания от компетентните национални органи, по-конкретно онези, които се отнасят до престъпления, засягащи финансовите интереси на Съюза;

б) координиране на разследванията и наказателните преследвания, посочени в буква а);

в) засилване на съдебното сътрудничество, включително чрез разрешаването на спорове за компетентност и чрез тясно сътрудничество с Европейската съдебна мрежа.

Тези регламенти определят освен това и реда и условията за участие на Европейския парламент и на националните парламенти в оценяването на дейността на Евроюст.

2. В рамките на наказателните преследвания, посочени в параграф 1, и без да се засягат разпоредбите на член 86, официалните действия по съдебната процедура се извършват от компетентните национални длъжностни лица.

Член 86

1. В борбата с престъпленията, засягащи финансовите интереси на Съюза, Съветът, чрез регламенти, в съответствие със специална законодателна процедура, може да учреди Европейска прокуратура на основата на Евроюст. Съветът действа с единодушие след одобрение от Европейския парламент.

При липса на единодушие група от най-малко девет държави-членки може да поиска отнасянето на проекта за регламент до Европейския съвет. В този случай процедурата в Съвета се спира. След разискване и при наличие на консенсус Европейският съвет, в срок от четири месеца от спирането, отнася проекта обратно до Съвета за приемане.

В същия срок, при наличие на разногласие и ако най-малко девет държави-членки желаят да установят засилено сътрудничество въз основа на въпросния проект за регламент, те информират за това Европейския парламент, Съвета и Комисията. В такъв случай разрешението да се пристъпи към засилено сътрудничество, посочено в член 20, параграф 2 от Договора за Европейския съюз и член 329, параграф 1 от настоящия договор, се счита за предоставено и се прилагат разпоредбите за засилено сътрудничество.

2. Европейската прокуратура е компетентна да извършва издирване, наказателно преследване и предаване на съдебните органи, при необходимост в сътрудничество с Европол, на извършителите и съучастниците в престъпления, засягащи финансовите интереси на Съюза, както са определени от регламента, предвиден в параграф 1. Тя упражнява пред компетентните юрисдикции на държавите-членки функциите на обвинението във връзка с тези престъпления.

3. Регламентите, посочени в параграф 1, определят статута на Европейската прокуратура, условията за упражняване на функциите ѝ, процедурния правилник, приложим спрямо дейността ѝ, както и правилата, уреждащи допустимостта на доказателствата, и правилата, приложими по отношение на съдебната проверка на процесуалните актове, които тя приема при изпълнението на своите функции.

4. Европейският съвет може, по същото време или впоследствие, да приеме решение за изменение на параграф 1 с цел да се разширят правомощията, предоставени на Европейската прокуратура по отношение на борбата срещу тежката престъпност с трансгранично измерение, и което да измени съответно параграф 2 относно извършителите и съучастниците в тежки престъпления, засягащи няколко държави-членки. Европейският съвет действа с единодушие, след одобрение от Европейския парламент и след консултация с Комисията.

ГЛАВА 5

ПОЛИЦЕЙСКО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Член 87

(предишен член 30 от ДЕС)

1. Съюзът развива полицейско сътрудничество, което обединява всички компетентни органи на държавите-членки, включително полицейските, митническите и други специализирани правоприлагащи служби в областта на предотвратяването или разкриването на престъпления, както и на действията по разследване.

2. За целите на параграф 1 Европейският парламент и Съветът могат, в съответствие с обикновената законодателна процедура, да установят мерки относно:

а) събирането, съхраняването, обработването, анализа и обмена на подходяща информация;

б) подкрепа за обучението на служители, както и сътрудничество в обмена на служители, в областта на оборудването и в научните изследвания в сферата на криминалистиката;

в) общите следствени методи, свързани с разкриването на тежки форми на организирана престъпност.

3. Съветът може, в съответствие със специална законодателна процедура, да установи мерки за оперативно сътрудничество между органите, посочени в настоящия член. Съветът действа с единодушие след консултация с Европейския парламент.

При липса на единодушие група от най-малко девет държави-членки може да поиска отнасянето на проекта за мерки до Европейския съвет. В този случай процедурата в Съвета се спира. След разискване и при наличие на консенсус Европейският съвет, в срок от четири месеца от спирането, отнася проекта обратно до Съвета за приемане.

В същия срок, при наличие на разногласие и ако най-малко девет държави-членки желаят да установят засилено сътрудничество въз основа на този проект за мерки, те информират за това Европейския парламент, Съвета и Комисията. В такъв случай разрешението да се пристъпи към засилено сътрудничество, посочено в член 20, параграф 2 от Договора за Европейския съюз и член 329, параграф 1 от настоящия договор, се счита за предоставено и се прилагат разпоредбите за засилено сътрудничество.

Специфичната процедура, предвидена във втората и третата алинея, не се прилага спрямо актове, които представляват развитие на достиженията на правото от Шенген.

Член 88

(предишен член 30 от ДЕС)

1. Мисията на Европол е да подкрепя и засилва дейността на полицейските органи и на другите правоприлагащи служби на държавите-членки, както и взаимното им сътрудничество, в предотвратяването на тежката престъпност, засягаща две или повече държави-членки, на тероризма и на формите на престъпност, засягащи общ интерес, който е предмет на политика на Съюза, както и борбата срещу тях.

2. Европейският парламент и Съветът, като действат чрез регламенти, в съответствие с обикновената законодателна процедура, определят структурата, функционирането, областта на действие и задачите на Европол. Тези задачи могат да включват:

а) събирането, съхранението, обработката, анализа и обмена на информация, предадена по-конкретно от органите на държавите-членки или от трети страни или организации;

б) координирането, организирането и провеждането на следствени и оперативни действия съвместно с компетентните органи на държавите-членки или в рамките на съвместни следствени екипи, при необходимост в сътрудничество с Евроюст.

Тези регламенти определят освен това реда и условията за контрол на действията на Европол от страна на Европейския парламент, като в този контрол участват и националните парламенти.

3. Всяко оперативно действие на Европол трябва да бъде извършвано във връзка със и със съгласието на органите на държавата(ите)-членка(и), чиято територия е засегната. Прилагането на принудителни мерки е от изключителната компетентност на съответните национални органи.

Член 89

(предишен член 32 от ДЕС)

Съветът определя, в съответствие със специална законодателна процедура, условията и границите, в които компетентните органи на държавите-членки, посочени в членове 82 и 87, могат да действат на територията на друга държава-членка, заедно и със съгласието на органите на тази държава. Съветът действа с единодушие след консултация с Европейския парламент.

ДЯЛ VI

ТРАНСПОРТ

Член 90

(предишен член 70 от ДЕО)

Целите на Договорите, свързани с въпросите, уредени в настоящия дял, се осъществяват в рамките на обща транспортна политика.

Член 91

(предишен член 71 от ДЕО)

1. За целите на прилагането на член 90, като се вземат предвид специалните аспекти на превозите, Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура и след консултация с Икономическия и социален комитет и с Комитета на регионите, установяват:

а) общи правила, приложими към международния транспорт от и към територията на държава-членка или преминаване през територията на дадена държава-членка;

б) условията, при които превозвачите, които не пребивават в държава-членка, могат да извършват транспортни услуги в тази държава;

в) мерки за подобряване на безопасността на транспорта;

г) други необходими разпоредби.

2. При приемането на мерките, посочени в параграф 1, се вземат предвид случаите, при които тяхното прилагане би могло сериозно да засегне жизненото равнище и нивото на заетост в определени региони, както и експлоатацията на транспортното оборудване.

Член 92

(предишен член 72 от ДЕО)

До приемането на разпоредбите, посочени в член 91, параграф 1, никоя държава-членка не може, без приемането от Съвета, с единодушие, на мярка за дерогация, да изменя действащи към 1 януари 1958 г. или, за присъединяващите се държави, към датата на тяхното присъединяване, разпоредби, които уреждат тази материя, така че те по своите преки или косвени последици да бъдат по-неблагоприятни за превозвачите от други държави-членки, отколкото за собствените й превозвачи.

Член 93

(предишен член 73 от ДЕО)

Съвместими с Договорите са помощите, които отговарят на нуждата от координация на транспорта или които представляват компенсация за изпълнението на някои задължения, които са присъщи на понятието за публична услуга.

Член 94

(предишен член 74 от ДЕО)

Всички мерки, предприети в рамките на Договорите по отношение на тарифите и условията за транспорт, вземат предвид икономическото положение на превозвачите.

Член 95

(предишен член 75 от ДЕО)

1. По отношение на транспорта в рамките на Съюза се забранява дискриминацията, съществуваща под формата на различни цени и условия за превоз за едни и същи стоки, по един и същ маршрут, основани на държава на произход или местоназначение на стоките.

2. Параграф 1 не е пречка Европейският парламент и Съветът да предприемат други мерки в съответствие с член 91, параграф 1.

3. Съветът, по предложение на Комисията и след като се консултира с Европейския парламент и Икономическия и социален комитет, приема правила за прилагането на разпоредбите на параграф 1.

Съветът може в частност да утвърди разпоредби, необходими за да позволят на институциите на Съюза да се съобразят с предвидените в параграф 1 разпоредби и да дадат възможност на потребителите да се възползват изцяло от тях.

4. Комисията по собствена инициатива или по искане на държава-членка разследва всички случаи на дискриминация, попадащи в обхвата на параграф 1, и след като се консултира със съответната държава-членка, приема необходимите решения в рамките на правилата, приети в съответствие с разпоредбите на параграф 3.

Член 96

(предишен член 76 от ДЕО)

1. Забранява се налагането от страна на държава-членка, във връзка с транспортната дейност, осъществявана в рамките на Съюза, на цени и условия, които съдържат елемент на подкрепа или на защита на интересите на едно или повече определени предприятия или производства, освен ако това не е разрешено от Комисията.

2. Комисията по своя инициатива или по искане на държава-членка проверява условията и цените, посочени в параграф 1, като от една страна взема предвид по-специално необходимостта от съответна регионална икономическа политика, нуждите на по-слабо развитите райони и проблемите на райони, сериозно засегнати от политически обстоятелства, а от друга – отражението на тези цени и условия върху конкуренцията между различните видове транспорт.

Комисията приема необходимите решения след като се консултира с всяка заинтересована държава-членка.

3. Предвидената в параграф 1 забрана не се прилага по отношение на тарифите, които са определени в отговор на конкуренцията.

Член 97

(предишен член 77 от ДЕО)

Таксите или налозите във връзка с пресичането на границите, с които превозвачът се облага в допълнение към транспортните разходи, не могат да превишават една разумна граница, като се вземат предвид действително направените разходи.

Държавите-членки се стремят да намаляват постепенно тези разходи.

Комисията може да отправя препоръки до държавите-членки относно прилагането на настоящия член.

Член 98

(предишен член 78 от ДЕО)

Разпоредбите на настоящия дял не представляват пречка за прилагането на мерки, предприети във Федерална република Германия, доколкото те са необходими с оглед компенсиране на предизвиканите от разделянето на Германия неизгодни икономически обстоятелства в икономиката на някои области на Федералната република, засегнати от това разделяне. Пет години след влизането в сила на Договора от Лисабон, Съветът, по предложение на Комисията, може да приеме решение за отмяна на настоящия член.

Член 99

(предишен член 79 от ДЕО)

Към Комисията се създава Консултативен комитет от експерти, определени от правителствата на държавите-членки. Когато Комисията счита, че това е желателно, тя се консултира с комитета относно транспортни проблеми.

Член 100

(предишен член 80 от ДЕО)

1. Разпоредбите на настоящия дял се прилагат по отношение на железопътния, автомобилния и вътрешния воден транспорт.

2. Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, могат да приемат съответните разпоредби относно морския и въздушния транспорт. Те действат след консултация с Икономическия и социален комитет и с Комитета на регионите.

ДЯЛ VII

ОБЩИ ПРАВИЛА ОТНОСНО КОНКУРЕНЦИЯТА, ДАНЪЧНОТО ОБЛАГАНЕ И СБЛИЖАВАНЕТО НА ЗАКОНОДАТЕЛСТВАТА

ГЛАВА 1

ПРАВИЛА ОТНОСНО КОНКУРЕНЦИЯТА

РАЗДЕЛ 1

ПРАВИЛА, ПРИЛОЖИМИ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ПРЕДПРИЯТИЯТА

Член 101

(предишен член 81 от ДЕО)

1. Забраняват се като несъвместими с вътрешния пазар всички споразумения между предприятия, решения на сдружения на предприятия и съгласувани практики, които биха могли да засегнат търговията между държавите-членки и които имат за своя цел или резултат предотвратяването, ограничаването или нарушаването на конкуренцията в рамките на вътрешния пазар, и в частност такива, които:

а) пряко или косвено определят покупни или продажни цени или други условия на търговията;

б) ограничават или контролират производството, пазарите, технологичното развитие или инвестициите;

в) осъществяват подялба на пазари или на доставчици;

г) прилагат различни условия по отношение на еквивалентни сделки с други търговски партньори, като по този начин ги поставят при сравнително по-неблагоприятни условия;

д) поставят сключването на договорите в зависимост от приемането на допълнителни задължения, които по своя характер или в съответствие с търговската практика нямат връзка с предмета на тези договори.

2. Всички споразумения или решения, които са забранени в съответствие с настоящия член, са нищожни.

3. Разпоредбите на параграф 1 могат да бъдат обявени за неприложими по отношение на:

— всяко споразумение или определен вид споразумения между предприятия;

— всяко решение или определен вид решения на сдружения на предприятия;

— всяка съгласувана практика или определен вид съгласувани практики,

които допринасят за подобряване на производството или разпространението на стоки или за развитието на техническия или икономическия прогрес, като при това предоставят на потребителите справедлив дял от получените ползи, без:

а) да налагат на участващите предприятия ограничения, които не са абсолютно необходими за постигането на тези цели;

б) да дават възможност на такива предприятия да елиминират конкуренцията по отношение на съществена част от съответните стоки.

Член 102

(предишен член 82 от ДЕО)

Забранена като несъвместима с вътрешния пазар е всяка злоупотреба от страна на едно или повече предприятия с господстващо положение в рамките на вътрешния пазар или в съществена част от него, доколкото тя може да повлияе върху търговията между държавите-членки.

Такава злоупотреба в частност може да се изразява в:

а) пряко или косвено налагане на нелоялни покупни или продажни цени или на други несправедливи условия за търговия;

б) ограничаване на производството, пазарите или технологичното развитие във вреда на потребителите;

в) прилагане на различни условия по отношение на еквивалентни сделки с други търговски партньори, като по този начин ги поставя в сравнително по-неблагоприятно положение;

г) поставяне на сключването на договори в зависимост от приемането на допълнителни задължения от другите страни, които по своя характер или в съответствие с търговската практика нямат връзка с предмета на тези договори.

Член 103

(предишен член 83 от ДЕО)

1. Регламентите или директивите, необходими за прилагането на принципите, залегнали в членове 101 и 102, се приемат от Съвета, по предложение на Комисията и след консултация с Европейския парламент.

2. Разпоредбите, посочени в параграф 1, са предназначени в частност:

а) да гарантират спазването на забраните, предвидени в член 101, параграф 1 и член 102, като предвидят глоби и периодични имуществени санкции;

б) да предвидят подробни правила за прилагането на член 101, параграф 3, като се вземе предвид необходимостта да се осигури от една страна ефективен контрол, и от друга опростяването на административните процедури в максималната възможна степен;

в) да се определят, ако съществува необходимост от това в различните отрасли от икономиката, обхвата на приложение на членове 101 и 102;

г) да определят съответните функции на Комисията и на Съда на Европейския съюз, при прилагането на разпоредбите на настоящия параграф;

д) да определят отношението между националните законодателства и разпоредбите на настоящия раздел или приетите въз основа на настоящия член разпоредби.

Член 104

(предишен член 84 от ДЕО)

До влизането в сила на разпоредбите, приети в съответствие с член 103, компетентните органи в държавите-членки се произнасят относно допустимостта на споразумения, решения и съгласувани практики, както и относно злоупотребата с господстващо положение във вътрешния пазар, в съответствие с тяхното национално право и в частност разпоредбите на член 101, параграф 3 и на член 102.

Член 105

(предишен член 85 от ДЕО)

1. Без да се засягат разпоредбите на член 104, Комисията осигурява прилагането на принципите, предвидени в членове 101 и 102. По искане на държава-членка или по своя собствена инициатива и в сътрудничество с компетентните органи в държавите-членки, които й оказват съответната помощ, Комисията разследва случаите на предполагаемо нарушение на тези принципи. Ако установи, че има такова нарушение, тя предлага съответните мерки за неговото преустановяване.

2. Ако нарушението не бъде преустановено, Комисията отбелязва нарушаването на принципите в мотивирано решение. Комисията може да публикува своето решение и да овласти държавите-членки да предприемат мерките, необходими за прекратяването на това положение, чиито условия и подробности определя тя.

3. Комисията може да приема регламенти относно категориите споразумения, за които Съветът е приел регламент или директива, съгласно член 103, параграф 2, буква б).

Член 106

(предишен член 86 от ДЕО)

1. В случаите на публични предприятия и на предприятия, на които държавите-членки са предоставили специални или изключителни права, държавите-членки нямат право нито да приемат, нито да запазят съществуването на какъвто и да е акт, който противоречи на разпоредбите, съдържащи се в Договорите, и в частност на разпоредбите, предвидени в член 18 и членове 101 – 109.

2. Предприятията, които са натоварени с функцията да оказват услуги от общ икономически интерес или които имат характер на фискален монопол, се подчиняват на разпоредбите, съдържащи се в Договорите, и в частност на правилата на конкуренцията, доколкото прилагането на тези правила не препятства юридически или фактически изпълнението на специфичните задачи, които са им възложени. Развитието на търговията не трябва да се засяга до степен, която би била в противоречие с интересите на Съюза.

3. Комисията осигурява прилагането на разпоредбите на настоящия член и адресира, когато е необходимо, съответни директиви или решения към държавите-членки.

РАЗДЕЛ 2

ДЪРЖАВНИ ПОМОЩИ

Член 107

(предишен член 87 от ДЕО)

1. Освен когато е предвидено друго в Договорите, всяка помощ, предоставена от държава-членка или чрез ресурси на държава-членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите-членки, е несъвместима с вътрешния пазар.

2. За съвместими с вътрешния пазар се считат:

а) помощи със социален характер, предоставени на отделни потребители при условие, че тези помощи се предоставят, без да се прави разграничение по отношение на произхода на засегнатите стоки;

б) помощи за отстраняване на щети, причинени от природни бедствия или други извънредни събития;

в) помощи, предоставени на икономиката в отделни региони на Федерална република Германия, които са засегнати от разделението на Германия, доколкото тези помощи са необходими, за да се компенсират икономическите затруднения, предизвикани от това разделение. Пет години след влизането в сила на Договора от Лисабон, Съветът, по предложение на Комисията, може да приеме решение за отмяна на настоящата буква.

3. За съвместими с вътрешния пазар могат да се приемат:

а) помощите за насърчаване на икономическото развитие на региони, където жизненото равнище е необичайно ниско или където има високо равнище на непълна заетост, както и на регионите, посочени в член 349, като се вземе предвид структурната, икономическата и социалната ситуация в тях;

б) помощите за насърчаване изпълнението на важен проект от общоевропейски интерес или за преодоляването на сериозни затруднения в икономиката на държава-членка;

в) помощите, които имат за цел да улеснят развитието на някои икономически дейности или на някои икономически региони, доколкото тези помощи не засягат по неблагоприятен начин условията на търговия до степен, която противоречи на общия интерес;

г) помощите за насърчаване на културата и опазване на наследството, доколкото тези помощи не засягат условията на търговия и конкуренция в рамките на Съюза в степен, противоречаща на общия интерес;

д) такива други видове помощи, каквито могат да бъдат определени с решение на Съвета, по предложение на Комисията.

Член 108

(предишен член 88 от ДЕО)

1. Комисията, в сътрудничество с държавите-членки държи под постоянно наблюдение всички системи за предоставяне на помощ, съществуващи в тези държави. Тя предлага на последните всички подходящи мерки, които са необходими за последователно развитие или функциониране на вътрешния пазар.

2. Ако Комисията, след като е уведомила всички заинтересовани страни да представят своите мнения, установи, че помощта, предоставена от държавата или чрез ресурси на държавата, е несъвместима с вътрешния пазар в съответствие с член 107, или че тази помощ е била използвана не по предназначение, тя взема решение, че съответната държава-членка е задължена да отмени или измени тази помощ в срок, който Комисията определя.

Ако съответната държава не се съобрази с това решение в определения срок Комисията или всяка друга заинтересована държава може, чрез дерогация от разпоредбите на членове 258 и 259, да отнесе въпроса пряко до Съда на Европейския съюз.

По искане на държава-членка, Съветът с единодушие може да реши, че помощта, която държавата предоставя или има намерение да предостави, се счита за съвместима с вътрешния пазар, чрез дерогация от разпоредбите на член 107 или от предвидените в член 109 регламенти, ако такова решение може да бъде оправдано с извънредни обстоятелства. Що се отнася до въпросната помощ, ако Комисията вече е започнала процедурата, предвидена в първа алинея от настоящия параграф фактът, че заинтересованата държава е отправила искане до Съвета води до спирането на тази процедура, докато Съветът вземе отношение по въпроса.

Ако Съветът не е изразил отношението си в срок от три месеца от подаването на молбата, Комисията се произнася по случая.

3. Комисията следва да бъде информирана в разумен срок, който да й даде възможност да представи своето становище по отношение на всякакви планове за предоставянето или изменението на помощта. Ако тя счита, че такъв план е несъвместим с вътрешния пазар, като се позовава на член 107, тя без забавяне започва процедурата, предвидена в параграф 2. Заинтересованата държава-членка не може да започне прилагането на предложените мерки, докато тази процедура не доведе до постановяването на окончателно решение.

4. Комисията може да приема регламенти относно категориите държавни помощи, за които Съветът е определил, в съответствие с член 109, че могат да бъдат освободени от процедурата, предвидена в параграф 3 от настоящия член.

Член 109

(предишен член 89 от ДЕО)

Съветът, по предложение на Комисията и след консултация с Европейския парламент, може да приема подходящи регламенти за прилагането на членове 107 и 108 и в частност може да определя условията, при които се прилага член 108, параграф 3, както и категориите помощи, които са изключени от тази процедура.

ГЛАВА 2

ДАНЪЧНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 110

(предишен член 90 от ДЕО)

Нито една държава-членка не може да налага, пряко или косвено, каквито и да било вътрешни данъци върху стоките на други държави-членки, които надвишават наложените пряко или косвено върху подобните местни стоки.

Освен това никоя държава-членка не може да налага върху стоките от други държави-членки вътрешни данъци от такъв характер, че да дава косвена закрила на други стоки.

Член 111

(предишен член 91 от ДЕО)

Когато стоките се експортират на територията на друга държава-членка размерът на подлежащите на възстановяване платени данъци не може да превишава размера на налаганите върху тях вътрешни данъци нито пряко, нито косвено.

Член 112

(предишен член 92 от ДЕО)

В случай на налози, различни от данък върху оборота, акцизи и други форми на косвено данъчно облагане, не може да се извършва освобождаване или възстановяване при износ в други държави-членки и не могат да се налагат компенсационни такси по отношение на вноса от други държави-членки, без планираните мерки да са били предварително одобрени за ограничен период от Съвета, по предложение на Комисията.

Член 113

(предишен член 93 от ДЕО)

Съветът, с единодушие, в съответствие със специална законодателна процедура и след консултация с Европейския парламент и с Икономическия и социален комитет, приема разпоредби за хармонизиране на законодателството относно данъците върху оборота, акцизите и другите форми на косвено данъчно облагане, в степента, в която такава хармонизация е необходима за осигуряване създаването и функционирането на вътрешния пазар и за предотвратяване на нарушаването на конкуренцията.

ГЛАВА 3

СБЛИЖАВАНЕ НА ЗАКОНОДАТЕЛСТВАТА

Член 114

(предишен член 95 от ДЕО)

1. Освен ако в Договорите не е предвидено друго, следващите разпоредби се прилагат за постигане на целите, заложени в член 26. Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, след консултация с Икономическия и социален комитет, приемат мерките за сближаване на законовите, подзаконовите или административните разпоредби на държавите-членки, които имат за цел създаването или функционирането на вътрешния пазар.

2. Параграф 1 не се прилага за данъчни разпоредби, за разпоредби, отнасящи се до свободното движение на хора, нито пък за тези, отнасящи се до правата и интересите на заетите лица.

3. В своите предложения, предвидени в параграф 1, в областта на здравето, сигурността, защитата на околната среда и защитата на потребителите, Комисията приема за база високо равнище на защита, като взема под внимание, по-специално, всяко ново развитие, основаващо се на научните факти. В рамките на съответните си правомощия, Европейският парламент и Съветът също ще полагат усилия да постигнат тази цел.

4. Ако след приемане от Европейския парламент и Съвета, от Съвета или от Комисията, на мярка за хармонизиране, една държава-членка счете за необходимо да запази националните си разпоредби, на основание значими нужди, посочени в член 36 или отнасящи се до защитата на околната или работната среда, тя уведомява Комисията за тях и посочва основанията за тяхното запазване.

5. Освен това, без да се засягат разпоредбите на параграф 4, ако след приемането от Европейския парламент и Съвета, от Съвета или от Комисията, на мярка за хармонизиране, държава-членка счете за необходимо да въведе национални разпоредби, основаващи се на нови научни доказателства, свързани със защитата на околната или работната среда поради специфичен проблем на тази държава-членка, който е възникнал след приемането на мярката за хармонизиране, тя уведомява Комисията за предприетите мерки и за основанията за тяхното приемане.

6. В срок от шест месеца след уведомяванията, посочени в параграфи 4 и 5, Комисията одобрява или отхвърля въпросните национални разпоредби, след като установи дали те представляват или не представляват средство за произволна дискриминация или прикрито ограничение на търговията между държавите-членки, и дали препятстват или не препятстват функционирането на вътрешния пазар.

При липса на решение на Комисията в този срок националните разпоредби, посочени в параграфи 4 и 5, се считат за одобрени.

Когато това е оправдано поради сложността на въпроса и при липса на опасност за човешкото здраве, Комисията може да уведоми заинтересованата държава-членка, че срокът, посочен в настоящия параграф, може да бъде продължен за нов период от шест месеца.

7. Когато, в съответствие с параграф 6, на държава-членка е разрешено да запази или да въведе национална разпоредба, дерогираща прилагането на мярката за хармонизиране, Комисията незабавно преценява дали да предложи привеждането в съответствие на тази мярка.

8. Когато държава-членка повдигне специфичен проблем, свързан с общественото здраве в област, която е била обект на предходни мерки за хармонизиране, тя уведомява Комисията, която незабавно преценява дали да предложи подходящи мерки на Съвета.

9. Чрез дерогация от процедурата, предвидена в членове 258 и 259, Комисията и всяка държава-членка могат пряко да сезират Съда на Европейския съюз, ако счита, че друга държава-членка упражнява неправомерно правомощията, предвидени в настоящия член.

10. Посочените по-горе мерки за хармонизиране съдържат, в съответните случаи, защитна клауза, предоставяща на държавите-членки правото да приемат временни мерки, основаващи се на една или повече неикономически причини, посочени в член 36 и подчинени на процедура на контрол от Съюза.

Член 115

(предишен член 94 от ДЕО)

Без да се засягат разпоредбите на член 114, Съветът, с единодушие, в съответствие със специална законодателна процедура и след консултация с Европейския парламент и с Икономическия и социален комитет, приема директиви относно сближаването на онези разпоредби, предвидени в законови, подзаконови или административни разпоредби на държавите-членки, които пряко се отнасят до създаването или функционирането на вътрешния пазар.

Член 116

(предишен член 96 от ДЕО)

Когато Комисията установи, че съществуваща разлика между законовите, подзаконовите или административните разпоредби на държавите-членки, нарушава условията на конкуренция във вътрешния пазар и че произтичащото нарушение трябва да бъде отстранено, тя се консултира със съответната държава-членка.

Ако тази консултация не доведе до споразумение за отстраняване на въпросното нарушение, Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, приемат необходимите директиви. Могат да се приемат всички други необходими мерки, предвидени от Договорите.

Член 117

(предишен член 97 от ДЕО)

1. Когато съществува основателно опасение, че приемането или изменението на законова, подзаконова или административна разпоредба би могло да предизвика нарушаване по смисъла на член 116, държавата-членка, която има желание да осъществи тази стъпка, се консултира с Комисията. След като се консултира с държавите-членки, Комисията препоръчва на заинтересованите държави мерки, които биха били подходящи за предотвратяването на това нарушение.

2. Ако държавата, която желае да приеме или измени национални разпоредби, не се съобрази с препоръката, адресирана до нея от Комисията, другите държави-членки не са длъжни, в съответствие с член 116, да изменят своите национални разпоредби, за да прекратят това нарушаване. Ако държавата-членка, която е пренебрегнала препоръката на Комисията, предизвика нарушаване на конкуренцията, което има вредни последици само за нея, разпоредбите на член 116 не се прилагат.

Член 118

В рамките на установяването или функционирането на вътрешния пазар Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, установяват мерки за създаване на европейски права на интелектуална собственост с цел гарантиране на единна защита на правата върху интелектуалната собственост в Съюза, и за въвеждане на централизирани режими за издаване на разрешения, координация и контрол на равнището на Съюза.

Съветът, в съответствие със специална законодателна процедура, установява чрез регламенти езиковите режими на европейските права на интелектуална собственост. Съветът действа с единодушие след консултация с Европейския парламент.

ДЯЛ VIII

ИКОНОМИЧЕСКА И ПАРИЧНА ПОЛИТИКА

Член 119

(предишен член 4 от ДЕО)

1. С оглед целите, посочени в член 3 от Договора за Европейския съюз, дейността на държавите-членки и на Съюза включва, при условията, предвидени в Договорите, въвеждането на икономическа политика, която се основава на тясно координиране на икономическите политики на държавите-членки, на вътрешния пазар и на определянето на общи цели, и се осъществява в съответствие с принципа за отворена пазарна икономика и свободна конкуренция.

2. Едновременно с гореизложеното, при условията и съгласно процедурите, предвидени от Договорите, тази дейност включва единна парична единица, еврото, както и създаването и осъществяването на единна парична политика и политика на обменния курс, като основна цел и на двете е да поддържат ценова стабилност и, без да се накърнява тази цел, да подпомагат общите икономически политики в рамките на Съюза, в съответствие с принципа за отворена пазарна икономика, при свободна конкуренция.

3. Тази дейност на държавите-членки и на Съюза включва съблюдаването на следните ръководни принципи: ценова стабилност, стабилни публични финанси и парични условия и устойчивост на платежния баланс.

ГЛАВА 1

ИКОНОМИЧЕСКА ПОЛИТИКА

Член 120

(предишен член 98 от ДЕО)

Държавите-членки провеждат техните икономически политики с оглед допринасяне за постигането на целите на Съюза, определени в член 3 от Договора за Европейския съюз, и в контекста на общите насоки, посочени в член 121, параграф 2. Държавите-членки и Съюза действат в съответствие с принципа на отворена пазарна икономика, при свободна конкуренция, като благоприятстват ефективното разпределяне на ресурси, в съответствие с принципите, предвидени в член 119.

Член 121

(предишен член 99 от ДЕО)

1. Държавите-членки провеждат икономическите си политики като въпрос от общо значение и ги координират в рамките на Съвета, в съответствие с разпоредбите на член 120.

2. Съветът, по препоръка на Комисията, формулира проект на общите насоки на икономическите политики на държавите-членки и на Съюза, и докладва констатациите си на Европейския съвет.

Европейският съвет, като действа на основата на доклад от Съвета, обсъжда заключение относно общите насоки за икономическите политики на държавите-членки и на Съюза.

На основата на това заключение Съветът приема препоръка, определяща тези общи насоки. Съветът съобщава препоръката на Европейския парламент.

3. За да осигури тясната координация на икономическите политики и устойчивата конвергенция на икономическите показатели на държавите-членки, Съветът, на основата на доклади, представени от Комисията, прави преглед на икономическото развитие на всяка от държавите-членки и на Съюза, както и на съгласуваността между икономическите политики и общите насоки, посочени в параграф 2, и регулярно извършва цялостна оценка.

За целите на това многостранно наблюдение, държавите-членки предават на комисията информация относно взетите от тях важни мерки в областта на икономическата им политика и всяка друга информация, която считат за необходима.

4. Когато се установи, в рамките на процедурата, посочена в параграф 3, че икономическите политики на дадена държава-членка не са съобразени с общите насоки, посочени в параграф 2, или че могат да нарушат правилното функциониране на икономическия и паричен съюз, Комисията може да отправи предупреждение до съответната държава-членка. Съветът, по препоръка на Комисията, може да отправи необходимите препоръки до съответната държава-членка. Съветът може, по предложение на Комисията, да реши да публикува препоръките си.

Съгласно разпоредбите на настоящия параграф Съветът действа, без да взема предвид вота на члена на Съвета, представляващ съответната държава-членка.

Квалифицираното мнозинство на останалите членове на Съвета се определя в съответствие с член 238, параграф 3, буква а).

5. Председателят на Съвета и Комисията докладват на Европейския парламент резултатите от многостранното наблюдение. Председателят на Съвета може да бъде поканен да се яви пред компетентна комисия на Европейския парламент, ако Съветът е публикувал препоръките си.

6. Европейският парламент и Съветът, като действат чрез регламенти, в съответствие с обикновената законодателна процедура, могат да приемат реда и условията за процедурата за многостранно наблюдение, посочена в параграфи 3 и 4.

Член 122

(предишен член 100 от ДЕО)

1. Без да се засягат останалите процедури, предвидени в Договорите, Съветът, по предложение на Комисията, може да вземе решение, в дух на солидарност между държавите-членки, относно мерките, съобразени с икономическата ситуация, и по-конкретно ако възникнат сериозни затруднения при снабдяването с определени продукти, а именно в областта на енергетиката.

2. Когато дадена държава-членка изпитва трудности или е сериозно застрашена от тежки трудности, причинени от природни бедствия или извънредни обстоятелства извън нейния контрол, Съветът, по предложение на Комисията, може да предостави, при определени условия, финансова помощ от Съюза на съответната държава-членка. Председателят на Съвета информира Европейския парламент за взетото решение.

Член 123

(предишен член 101 от ДЕО)

1. Забранява се предоставянето на овърдрафти или други видове кредитни улеснения от Европейската централна банка или централните банки на държавите-членки, наричани по-нататък „национални централни банки“, в полза на институциите, органите, службите или агенциите на Съюза, централното управление, регионалните, местни или други органи на публична власт, на други органи, регулирани от публичното право, или на публични предприятия на държавите-членки, както и закупуването пряко от тях на дългови инструменти от Европейската централна банка или от националните централни банки.

2. Параграф 1 не се прилага спрямо кредитни институции, които са публична собственост, които, при предоставянето на резерви от централните банки, се третират от националните централни банки и от Европейската централна банка като частни кредитни институции.

Член 124

(предишен член 102 от ДЕО)

Забраняват се всички необосновани от разумни съображения мерки, които създават привилегирован достъп на институции, органи, служби или агенции на Съюза, органи на централната власт, регионални, местни или други органи на публична власт, други органи, регулирани от публичното право, или публични предприятия на държавите-членки до финансови институции.

Член 125

(предишен член 103 от ДЕО)

1. Съюзът не носи отговорност за и не поема задълженията на органите на централната власт, регионалните, местни или други органи на публична власт, на други органи, регулирани от публичното право, или на публични предприятия на държавите-членки, без с това да се засягат взаимните финансови гаранции за съвместно изпълнение на даден проект. Една държава-членка не носи отговорност за и не поема задълженията на органите на централната власт, регионалните, местни или други органи на публична власт, на други органи, регулирани от публичното право, или на публични предприятия на друга държава-членка, без с това да се засягат взаимните финансови гаранции за съвместно изпълнение на даден проект.

2. Съветът, по предложение на Комисията и след консултация с Европейския парламент, може при необходимост да уточни определенията за прилагане на забраните, посочени в членове 123 и 124, както и в настоящия член.

Член 126

(предишен член 104 от ДЕО)

1. Държавите-членки избягват прекомерен бюджетен дефицит.

2. Комисията наблюдава развитието на състоянието на бюджета и на съществуващия държавен дълг в държавите-членки, с оглед установяването на очевидни грешки. По-специално тя следи за спазването на бюджетната дисциплина на основата на следните два критерия:

а) дали съотношението на планирания или фактическия бюджетен дефицит спрямо брутния вътрешен продукт надвишава референтната стойност, освен ако

— или съотношението съществено и трайно е намаляло и е достигнало ниво, близко до референтната стойност;

— или, алтернативно, излишъкът над референтната стойност е налице само по изключение и временно и съотношението остава близко до референтната стойност;

б) дали съотношението на държавния дълг спрямо брутния вътрешен продукт надвишава референтната стойност, освен ако съотношението е достатъчно намаляващо и достига референтната стойност със задоволителни темпове.

Референтните стойности се определят в Протокола относно процедурата при прекомерен дефицит, приложен към Договорите.

3. Ако дадена държава-членка не изпълнява изискванията по един или и по двата критерия, Комисията изготвя доклад. Докладът на Комисията взема предвид дали бюджетният дефицит надвишава държавните инвестиционни разходи, както и всички останали съответни фактори, включително средносрочното икономическо и бюджетно състояние на държавата-членка.

Комисията може също така да изготви доклад, ако въпреки изпълнението на изискванията по критериите, тя е на мнение, че съществува риск от прекомерен дефицит в някоя държава-членка.

4. Икономическият и финансов комитет дава становище по доклада на Комисията.

5. Ако Комисията счита, че в държава-членка съществува или може да възникне прекомерен дефицит, тя изпраща становище до съответната държава-членка и информира за това Съвета.

6. Съветът, по предложение на Комисията, и след като е обсъдил всички съображения, представени от заинтересованата държава-членка, решава след цялостна оценка, дали е налице прекомерен дефицит.

7. Когато Съветът, в съответствие с параграф 6, реши, че е налице прекомерен дефицит, той приема, без ненужно отлагане и по препоръка на Комисията, препоръките, които отправя до съответната държава-членка, за да сложи тя край на тази ситуация в определен срок. С изключение на разпоредбите на параграф 8, тези препоръки не се публикуват.

8. Когато установи, че в отговор на неговите препоръки не са били предприети ефективни действия в определения срок, Съветът може да публикува препоръките.

9. Ако някоя държава-членка продължава да не привежда в действие препоръките на Съвета, той може да реши да даде предизвестие на държавата-членка, в определен срок да изпълни мерки за намаляване на дефицита, считани от Съвета за необходими за справяне със ситуацията.

В този случай, Съветът може да поиска от съответната държава-членка да представя по определен график доклади, чрез които да се преценят положените от нея усилия за коригиране на положението.

10. Правото да се предявят исковете по членове 258 и 259 не може да бъде упражнено в рамките на параграфи 1 – 9 на настоящия член.

11. Докато дадена държава-членка не изпълнява решение, взето в съответствие с параграф 9, Съветът може да реши да приложи или, според случая – да засили една или повече от следните мерки:

— да изиска от съответната държава да публикува, преди издаването на облигации и ценни книжа, определена от Съвета допълнителна информация;

— да прикани Европейската инвестиционна банка да преразгледа кредитната си политика спрямо тази държава-членка;

— да изиска от съответната държава-членка да направи безлихвен депозит в подходящ размер в Съюза, докато, по мнението на Съвета, прекомерния дефицит бъде коригиран;

— да наложи глоби с подходящ размер.

Председателят на Съвета уведомява Европейския парламент за взетите решения.

12. Съветът отменя някои или всичките си решения или препоръки, посочени в параграфи 6 – 9 и 11, в степента в която прекомерния дефицит на съответната държава-членка е бил, по мнението на Съвета, коригиран. Ако Съветът вече е публикувал препоръки, веднага след отмяната на решението по параграф 8, той прави публично изявление, че прекомерният дефицит в съответната държава-членка вече не съществува.

13. Когато Съветът взема решения или препоръки по параграфи 8, 9, 11 и 12, той се произнася по препоръка на Комисията.

Когато Съветът приема мерките, посочени в параграфи 6 – 9, 11 и 12, той действа, без да взема предвид вота на члена на Съвета, представляващ съответната държава-членка.

Квалифицираното мнозинство от останалите членове на Съвета се определя в съответствие с член 238, параграф 3, буква а).

14. Допълнителни разпоредби относно прилагането на процедурата, описана в настоящия член, се съдържат в Протокола относно процедурата при прекомерен дефицит, приложен към Договорите.

Съветът с единодушие, в съответствие със специална законодателна процедура и след консултация с Европейския парламент и с Европейската централна банка, приема подходящи разпоредби, които ще заменят горепосоченият протокол.

При спазване на останалите разпоредби на настоящия параграф, Съветът, по предложение на Комисията и след консултация с Европейския парламент, определя подробни правила и определения за прилагането на разпоредбите на горепосочения протокол.

ГЛАВА 2

ПАРИЧНА ПОЛИТИКА

Член 127

(предишен член 105 от ДЕО)

1. Основната цел на Европейска система на централните банки, наричана по-нататък „ЕСЦБ“, е да поддържа ценова стабилност. Без да се накърнява тази цел, ЕСЦБ подкрепя основните икономически политики на Съюза с цел да допринесе за постигането на неговите цели, както са посочени в член 3 от Договора за Европейския съюз. ЕСЦБ действа в съответствие с принципа на отворената пазарна икономика при свободна конкуренция, като подкрепя ефективното разпределение на ресурсите и спазва принципите, посочени в член 119.

2. Основните задачи, осъществявани чрез ЕСЦБ, са:

— да определя и осъществява паричната политика на Съюза;

— да осъществява валутни операции в съответствие с разпоредбите на член 219;

— да държи и управлява официалните резерви в чуждестранна валута на държавите-членки;

— да насърчава нормалното функциониране на платежните системи.

3. Третото тире на параграф 2 не засяга държането и управлението от правителствата на държавите-членки на текущи средства в чуждестранна валута.

4. С Европейската централна банка се провеждат консултации:

— по всеки предложен акт на Съюза в областите на нейната компетентност;

— от националните органи, във връзка с всеки проект на нормативна разпоредба в областите на нейната компетентност, но в рамките и при условията, определени от Съвета, в съответствие с процедурата, предвидена в член 129, параграф 4.

Европейската централна банка може да представя становища на съответните институции, органи, служби или агенции на Съюза или на националните власти по въпроси от неговата компетентност.

5. ЕСЦБ допринася за гладкото провеждане на следваните от компетентните власти политики, свързани с надзора за благоразумие на кредитните институции и стабилността на финансовата система.

6. Съветът, като действа чрез регламенти, в съответствие със специална законодателна процедура, с единодушие и след консултация с Европейския парламент и Европейската централна банка, може да възложи на Европейската централна банка специфични задачи по политиките, свързани с надзора за благоразумие на кредитните институции и на други финансови институции, с изключение на застрахователните предприятия.

Член 128

(предишен член 106 от ДЕО)

1. Европейската централна банка има изключителното право да разрешава емитирането на евробанкноти в рамките на Съюза. Европейската централна банка и националните централни банки могат да емитират такива банкноти. Единствено банкнотите, емитирани от Европейската централна банка и от националните централни банки са законно платежно средство в Съюза.

2. Държавите-членки могат да емитират евромонети след одобрението на Европейската централна банка относно размера на тиража. Съветът, по предложение на Комисията и след консултация с Европейския парламент и Европейската централна банка, може да приема мерки за хармонизиране на деноминациите и техническите спецификации на всички монети, предназначени за обращение, в степента, необходима да се позволи тяхното свободно обращение в рамките на Съюза.

Член 129

(предишен член 107 от ДЕО)

1. ЕСЦБ се управлява от органите за вземане на решения на Европейската централна банка, които са Управителен съвет и Изпълнителен съвет.

2. Уставът на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка, наричан по-нататък „Устава на ЕСЦБ и на ЕЦБ“, се съдържа в протокол, приложен към Договорите.

3. Членове 5.1, 5.2, 5.3, 17, 18, 19.1, 22, 23, 24, 26, 32.2, 32.3, 32.4, 32.6, 33.1, буква а) и 36 от Устава на ЕСЦБ и на ЕЦБ могат да бъдат изменяни от Европейския парламент и от Съвета, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура. Те действат или по препоръка на Европейската централна банка и след консултация с Комисията, или по предложение на Комисията и след консултация с Европейската централна банка.

4. Съветът, по предложение на Комисията и след консултация с Европейския парламент и Европейската централна банка, или по препоръка на Европейската централна банка и след консултация с Европейския парламент и Комисията, приема разпоредбите, посочени в членове 4, 5.4, 19.2, 20, 28.1, 29.2, 30.4 и 34.3 от Устава на ЕСЦБ и на ЕЦБ.

Член 130

(предишен член 108 от ДЕО)

При упражняване на правомощията и изпълнението на задачите и задълженията, възложени им в съответствие с Договорите и Устава на ЕСЦБ и на ЕЦБ, нито Европейската централна банка, нито национална централна банка, нито някой от членовете на техните органи за вземане на решения имат право да искат или да приемат указания от институциите, органите, службите или агенциите на Съюза, от правителство на държава-членка или от някой друг орган. Институциите, органите, службите или агенциите на Съюза, както и правителствата на държавите-членки се задължават да спазват този принцип и да не се стремят да оказват влияние върху членовете на органите за вземане на решения на Европейската централна банка или на националните централни банки при изпълнение на техните задачи.

Член 131

(предишен член 109 от ДЕО)

Всяка държава-членка гарантира, че нейното национално законодателство, включително уставът на централната ѝ банка, е в съответствие с разпоредбите на Договорите и с Устава на ЕСЦБ и на ЕЦБ.

Член 132

(предишен член 110 от ДЕО)

1. В изпълнение на задачите, възложени на ЕСЦБ, Европейската централна банка, в съответствие с разпоредбите на Договорите и при условията, предвидени в Устава на ЕСЦБ и на ЕЦБ:

— приема регламенти, доколкото това е необходимо за осъществяване на задачите, определени в член 3.1, първо тире, членове 19.1, 22 и 25.2 от Устава на ЕСЦБ и ЕЦБ, както и в случаите, предвидени в актовете на Съвета, посочени в член 129, параграф 4;

— взема решения, необходими за осъществяване на задачите, възложени на ЕСЦБ в съответствие с Договорите и Устава на ЕСЦБ и на ЕЦБ;

— прави препоръки и дава становища;

2. Европейската централна банка може да реши да публикува решенията, препоръките и становищата си.

3. В рамките и условията, приети от Съвета по реда на член 129, параграф 4, Европейската централна банка има правото да налага на предприятия глоби и периодични имуществени санкции при неизпълнение на задължения, произтичащи от нейните регламенти и решения.

Член 133

Без да се засягат правомощията, предоставени на Европейската централна банка, Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, определят необходимите мерки относно използването на еврото като единна парична единица. Тези мерки се приемат след консултация с Европейската централна банка.

ГЛАВА 3

ИНСТИТУЦИОНАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 134

(предишен член 114 от ДЕО)

1. За насърчаване на координацията между политиките на държавите-членки в пълната степен, необходима за функционирането на вътрешния пазар, се създава Икономически и финансов комитет.

2. Икономическият и финансов комитет има следните задачи:

— да дава становища по искане на Съвета или на Комисията, или по собствена инициатива, предназначени за тези институции;

— да следи икономическото и финансово положение на държавите-членки и на Съюза и да докладва редовно за това на Съвета и на Комисията, а именно относно финансовите отношения с трети страни и международни институции;

— без да се засяга член 240, да допринася за подготовката на работата на Съвета по членове 66 и 75, член 121, параграфи 2, 3, 4 и 6, членове 122, 124, 125 и 126, член 127, параграф 6, член 128, параграф 2, член 129, параграфи 3 и 4, член 138, член 140, параграфи 2 и 3, член 143, член 144, параграфи 2 и 3 и член 219, и да изпълнява останалите консултативни и подготвителни задачи, възложени му от Съвета;

— да извършва, поне веднъж годишно, преглед на положението по отношение на движението на капитали и свободата на плащанията, така както те произтичат от прилагането на Договорите и на мерките, приети от Съвета; този преглед засяга всички мерки, свързани с движението на капитали и с плащанията; Комитетът докладва на Комисията и на Съвета за резултатите от този преглед.

Всяка една от държавите-членки, Комисията и Европейската централна банка назначават максимално по двама членове на Комитета.

3. Съветът, по предложение на Комисията и след консултация с Европейската централна банка и Комитета по настоящия член приема условията относно състава на Икономическия и финансов комитет. Председателят на Съвета информира Европейския парламент за това решение.

4. Освен задачите по параграф 2, ако и докато има държави-членки с дерогация, по смисъла на член 139, Комитетът прави преглед на паричното и финансово състояние, както и общата платежна система на тези държави-членки и докладва редовно за това на Съвета и на Комисията.

Член 135

(предишен член 115 от ДЕО)

По въпросите, попадащи в приложното поле на член 121, параграф 4, член 126, с изключение на параграф 14, член 138, член 140, параграф 1, член 140, параграф 2, първа алинея, член 140, параграф 3 и член 219, Съветът или някоя от държавите-членки могат да поискат от Комисията да отправи, според случая, препоръка или предложение. Комисията разглежда тази молба и представя незабавно заключенията си пред Съвета.

ГЛАВА 4

СПЕЦИФИЧНИ РАЗПОРЕДБИ ЗА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ, ЧИЯТО ПАРИЧНА ЕДИНИЦА Е ЕВРОТО

Член 136

1. За да допринесе за правилното функциониране на икономическия и паричен съюз и съгласно съответните разпоредби на Договорите, Съветът, в съответствие с подходящата процедура измежду посочените в членове 121 и 126, с изключение на процедурата, предвидена в член 126, параграф 14, приема мерки, отнасящи се до държавите-членки, чиято парична единица е еврото, с цел:

а) да се засилят координацията и наблюдението на тяхната бюджетна дисциплина;

б) да се разработят отнасящи се за тях насоки на икономическа политика, като се внимава те да бъдат съвместими с насоките, приети за Съюза като цяло, и да се осигури съответното наблюдение.

2. Единствено членовете на Съвета, представляващи държавите-членки, чиято парична единица е еврото, участват в гласуването на мерките, посочени в параграф 1.

Квалифицираното мнозинство от споменатите членове се определя в съответствие с член 238, параграф 3, буква а).

Член 137

Условията и редът за провеждане на заседанията на министрите на държавите-членки, чиято парична единица е еврото, са определени в Протокола за Еврогрупата.

Член 138

(предишен член 111, параграф 4 от ДЕО)

1. С цел да гарантира мястото на еврото в международната парична система, Съветът, по предложение на Комисията, приема решение за установяване на общите позиции по въпросите, представляващи особен интерес за икономическия и паричен съюз в рамките на компетентните международни финансови институции и конференции. Съветът действа след консултация с Европейската централна банка.

2. Съветът може, по предложение на Комисията, да приема подходящи мерки за осигуряване на единно представителство в международните финансови институции и конференции. Съветът действа след консултация с Европейската централна банка.

3. Единствено членовете на Съвета, представляващи държавите-членки, чиято парична единица е еврото, участват в гласуването на мерките, посочени в параграфи 1 и 2.

Квалифицираното мнозинство от споменатите членове се определя в съответствие с член 238, параграф 3, буква а).

ГЛАВА 5

ПРЕХОДНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 139

1. Държавите-членки, за които Съветът не е решил, че отговарят на необходимите условия за приемане на еврото, са наричани по-нататък „държави-членки с дерогация“.

2. Спрямо държавите-членки с дерогация, не се прилагат следните разпоредби на Договорите:

а) приемане на частите от общите насоки на икономическите политики, отнасящи се като цяло до еврозоната (член 121, параграф 2);

б) принудителни мерки за преодоляване на прекомерните дефицити (член 126, параграфи 9 и 11);

в) цели и задачи на ЕСЦБ (член 127, параграфи 1, 2, 3 и 5);

г) емитиране на еврото (член 128);

д) актове на Европейската централна банка (член 132);

е) мерки относно използването на еврото (член 133);

ж) парични споразумения и други мерки, свързани с политиката по определянето на обменните курсове (член 219);

з) определяне на членовете на Изпълнителния съвет на Европейската централна банка (член 283, параграф 2);

и) решения за определяне на общите позиции по въпроси от особено значение за икономическия и паричен съюз в рамките на компетентните международни финансови институции и конференции (член 138, параграф 1);

й) мерки за осигуряване на единно представителство в международните финансови институции и конференции (член 138, параграф 2).

Следователно в членовете, посочени в букви а) – й), понятието „държави-членки“ означава държави-членки, чиято парична единица е еврото.

3. Държавите-членки с дерогация, и техните национални централни банки нямат правата и задълженията в рамките на ЕСЦБ, в съответствие с глава IX от Устава на ЕСЦБ и на ЕЦБ.

4. Правото на глас на членовете на Съвета, представляващи държавите-членки с дерогация, се спира при приемането от Съвета на мерките, посочени в членовете, изброени в параграф 2, както и в следните случаи:

а) препоръки, отправени до държавите-членки, чиято парична единица е еврото, в рамките на многостранното наблюдение, включително по програмите за стабилност и предупрежденията (член 121, параграф 4);

б) мерки, свързани с прекомерния дефицит за държавите-членки, чиято парична единица е еврото (член 126, параграфи 6, 7, 8, 12 и 13).

Квалифицираното мнозинство от останалите членове на Съвета се определя в съответствие с член 238, параграф 3, буква а).

Член 140

(предишни член 121, параграф 1, член 122, параграф 2, второ изречение и член 123, параграф 5 от ДЕО)

1. Поне веднъж на всеки две години, или по искане на държава-членка с дерогация, Комисията и Европейската централна банка докладват на Съвета относно напредъка, постигнат от държавите-членки с дерогация в изпълнението на техните задължения, във връзка с постигането на икономическия и

паричен съюз. Тези доклади включват преглед на съвместимостта между националните законодателства на всяка от тези държави-членки, включително устройствените закони на техните национални централни банки, и членове 130 и 131 и Устава на ЕСЦБ и на ЕЦБ. Тези доклади изследват и постигането във висока степен на устойчива конвергенция според изпълнението на следните критерии от страна на всяка държава-членка:

— постигане във висока степен на ценова стабилност; това става ясно, когато размерът на инфлацията се приближава в най-голяма степен до онзи в трите държавите-членки с най-добри показатели по отношение на ценовата стабилност;

— устойчивост на държавната финансова позиция; това е видно от постигането на държавна бюджетна позиция без прекомерен дефицит, по смисъла на член 126, параграф 6;

— спазване в нормални граници на отклонение, в съответствие с предвиденото от валутния механизъм на Европейската парична система, в продължение на най-малко две години, без да е осъществено девалвиране спрямо еврото;

— трайността на конвергенцията, постигната от държавата-членка с дерогация и от нейното участие във валутния механизъм, което намира отражение в размера на лихвените проценти в дългосрочен аспект.

Четирите критерия, посочени в настоящия параграф и съответните срокове, през които те трябва да бъдат спазвани, са доразвити в протокол, приложен към Договорите. Докладите на Комисията и на Европейската централна банка трябва също така да вземат предвид резултатите от интеграцията на пазарите, състоянието и развитието на салдата по текущите плащания и проучването на развитието на разходите за труд за единица продукция и други ценови индекси.

2. След консултация с Европейския парламент и след обсъждане в Европейския съвет, Съветът, по предложение на Комисията решава кои държави-членки с дерогация изпълняват условията, на основата на критериите, определени в параграф 1, и отменя дерогациите на съответните държави-членки.

Съветът действа след като получи препоръка, отправена от квалифицирано мнозинство от онези от членовете му, представляващи държавите-членки, чиято парична единица е еврото. Тези членове действат в срок от шест месеца, считано от получаването от Съвета на предложението на Комисията.

Квалифицираното мнозинство на членовете, посочени във втората алинея, се определя в съответствие с член 238, параграф 3, буква а).

3. Ако се реши, съгласно процедурата, предвидена в параграф 2, да се прекрати дерогация, Съветът с единодушие на държавите-членки, чиято парична единица е еврото и заинтересованата държава-членка, по предложение на Комисията и след консултация с Европейската централна банка,

неотменимо фиксира курса, при който еврото заменя валутата на съответната държава-членка, и взема останалите мерки, необходими за въвеждане на еврото като единна валута в съответната държава-членка.

Член 141

(предишни член 123, параграф 3, и член 117, параграф 2,първите пет тирета от ДЕО)

1. Докато има държави-членки с дерогация, и без да се накърнява член 129, параграф 1, Генералният съвет на Европейската централна банка, посочен в член 44 от Устава на ЕСЦБ и на ЕЦБ се конституира като трети ръководен орган на Европейската централна банка.

2. Ако и докато съществуват държави-членки с дерогация, Европейската централна банка по отношение на тези държави-членки:

— засилва сътрудничеството между националните централни банки;

— засилва координацията на паричните политики на държавите-членки, с цел осигуряване на ценова стабилност;

— следи функционирането на валутния механизъм;

— провежда консултации по въпроси от компетентността на националните централни банки, които засягат стабилността на финансовите институции и пазари;

— изпълнява предишните функции на Европейския фонд за валутно сътрудничество, които впоследствие бяха поети от Европейския паричен институт.

Член 142

(предишен член 124, параграф 1 от ДЕО)

Всяка държава-членка с дерогация разглежда политиката си на обменния курс като въпрос от общ интерес. При това държавите-членки вземат предвид натрупания опит в сътрудничеството в рамките на валутния механизъм.

Член 143

(предишен член 119 от ДЕО)

1. Когато дадена държава-членка с дерогация изпитва затруднения или е сериозно заплашена от затруднения по отношение на платежния баланс, като резултат от цялостно неравновесие в платежния баланс, или като резултат от вида валута на нейно разположение, и когато тези затруднения могат в частност да застрашат функционирането на вътрешния пазар или изпълнението на общата търговска политика, Комисията незабавно проучва положението във въпросната държава и действията, които като се е възползвала от всички средства, с които разполага, тази държава е предприела или може да предприеме в съответствие с разпоредбите на Договорите. Комисията посочва мерките, които препоръчва да вземе съответната държава.

Ако действието, предприето от държава-членка с дерогация и мерките, предложени от Комисията се окажат недостатъчни за преодоляване на трудностите, които са възникнали или има опасност да възникнат, Комисията, след консултация с Икономическия и финансов комитет, препоръчва на Съвета предоставянето на взаимопомощ и подходящите начини за това.

Комисията редовно уведомява Съвета за положението и неговото развитие.

2. Съветът предоставя тази взаимопомощ; той приема директиви или решения, съдържащи условията и детайлите на тази помощ, която може да бъде под формата на:

а) съгласуван подход към или в рамките на всякакви други международни организации, към които могат да се обръщат за помощ държавите-членки с дерогация;

б) мерки, необходими за избягване на отклонения в търговията, когато държавата-членка с дерогация, която изпитва затруднения запазва или въвежда отново количествени ограничения срещу трети страни;

в) предоставянето на ограничени кредити от останалите държави-членки с тяхно съгласие.

3. Ако взаимопомощта, препоръчана от Комисията, не бъде предоставена от Съвета или ако предоставената взаимопомощ и предприетите мерки се окажат недостатъчни, Комисията разрешава на държавата-членка с дерогация, която изпитва затруднения, да вземе защитни мерки, чиито условия и детайли се определят от Комисията.

Това разрешение може да бъде отменено, а условията и детайлите изменени от Съвета.

Член 144

(предишен член 120 от ДЕО)

1. Когато настъпи внезапна криза в платежния баланс и не бъде взето незабавно решение по смисъла на член 143, параграф 2, държава-членка с дерогация може, като предпазна мярка, да предприеме необходимите защитни мерки. Тези мерки трябва да причиняват възможно най-малко смущение във функционирането на вътрешния пазар и техният обхват не трябва да бъде по-широк, отколкото е строго необходимо за преодоляване на внезапно възникналите затруднения.

2. Комисията и останалите държави-членки трябва да бъдат уведомени за тези защитни мерки не по-късно от тяхното влизане в сила. Комисията може да препоръча на Съвета предоставянето на взаимопомощ по член 143.

3. След като Комисията е дала препоръка и са били проведени консултации с Икономическия и финансов комитет, Съветът може да реши, че съответната държава-членка трябва да измени, спре или отмени посочената по-горе защитна мярка.

ДЯЛ IX

ЗАЕТОСТ

Член 145

(предишен член 125 от ДЕО)

Държавите-членки и Съюза, в съответствие с разпоредбите на настоящия дял, работят за изработването на координирана стратегия за заетостта и, по-специално, за развитието на квалифицирана, обучена и адаптивна работна сила, както и на пазари на труда, които да могат да реагират бързо на икономическите промени, с оглед постигането на целите, изброени в член 3 от Договора за Европейския съюз.

Член 146

(предишен член 126 от ДЕО)

1. Държавите-членки, посредством своите политики за заетост, допринасят за осъществяването на целите, посочени в член 145, по начин, съвместим с общите насоки на икономическите политики на държавите-членки и на Съюза, приети в съответствие с член 121, параграф 2.

2. Държавите-членки, като имат предвид националните практики, свързани с отговорностите на социалните партньори, считат насърчаването на заетостта за въпрос от общ интерес и координират своите действия в това отношение в рамките на Съвета, в съответствие с разпоредбите на член 148.

Член 147

(предишен член 127 от ДЕО)

1. Съюзът съдейства за постигането на високо равнище на заетост като поощрява сътрудничеството между държавите-членки и подкрепя, и ако е необходимо, допълва техните действия. При това съдействие той зачита изцяло правомощията на държавите-членки в тази област.

2. Целта да се постигне високо равнище на заетост се взема предвид при определянето и изпълнението на политиките и действията на Съюза.

Член 148

(предишен член 128 от ДЕО)

1. Европейският съвет прави ежегоден преглед на състоянието на заетостта в Съюза и приема заключения по тези въпроси въз основа на съвместен годишен доклад на Съвета и Комисията.

2. Въз основа на заключенията на Европейския съвет Съветът, по предложение на Комисията и след консултация с Европейския парламент, Икономическия и социален комитет, Комитета на регионите и посочения в член 150 Комитет по заетостта, изготвя всяка година основни насоки, които държавите-членки вземат предвид при осъществяването на техните политики по заетостта. Тези основни насоки са съвместими с общите насоки, приети в съответствие с член 121, параграф 2.

3. Всяка държава-членка представя в Съвета и в Комисията годишен доклад относно приетите от нея основни мерки за изпълнение на своята политика за заетостта в светлината на посочените в параграф 2 основни насоки за заетостта.

4. Съветът, въз основа на посочените в параграф 3 доклади, и след като получи становището на Комитета по заетостта, ежегодно оценява осъществяването на политиките по заетостта на държавите-членки, в светлината на основните насоки на заетостта. Съветът, по препоръка на Комисията, може, ако счете за необходимо в резултат от този преглед, да отправи препоръки до държавите-членки.

5. Въз основа на резултатите от този преглед Съветът и Комисията изготвят и предоставят на Европейския съвет съвместен годишен доклад за състоянието на заетостта в Съюза и за изпълнението на основните насоки за заетостта.

Член 149

(предишен член 129 от ДЕО)

Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура и след консултация с Икономическия и социален комитет и Комитета на регионите, могат да приемат насърчителни мерки, насочени към стимулиране сътрудничеството между държавите-членки и към подкрепа на тяхната дейност в областта на заетостта посредством инициативи за развитие на обмена на информация и най-добри практики чрез предоставяне на сравнителни анализи и консултантски съвети, както и като се развиват новаторски подходи и се оценява опитът, по-специално чрез пилотни проекти.

Тези мерки не включват хармонизиране на законовите и подзаконовите разпоредби на държавите-членки.

Член 150

(предишен член 130 от ДЕО)

Съветът, като действа с обикновено мнозинство, след консултация с Европейския парламент, създава Комитет по заетостта със статут на консултативен орган, с цел да насърчава координацията, между държавите-членки, на политиките по заетостта и на пазара на труда. Задачите на Комитета са:

— да следи развитието на състоянието на заетостта и на политиките за заетост в държавите-членки на Съюза;

— без да се накърняват разпоредбите на член 240, да дава становище по искане на Съвета или на Комисията, или по своя инициатива, и да съдейства за подготовката на обсъжданията в Съвета, посочени в член 148;

При осъществяването на своя мандат Комитетът се консултира със социалните партньори.

Всяка държава-членка и Комисията назначават по двама члена на комитета.

ДЯЛ X

СОЦИАЛНА ПОЛИТИКА

Член 151

(предишен член 136 от ДЕО)

Съюзът и държавите-членки, като осъзнават основните социални права, като онези, залегнали в Европейската социална харта, подписана в Торино на 18 октомври 1961 г. и в Хартата на Общността за основните социални права на работниците от 1989 г., си поставят за цел насърчаване на заетостта, подобряване на условията на живот и труд, така че да се постигне тяхното хармонизиране докато се осъществява подобряването, осигуряване на подходяща социална закрила, социален диалог, развитие на човешките ресурси с оглед високо и устойчиво равнище на заетост и борба с изключването от социалния живот.

За тази цел Съюзът и държавите-членки прилагат мерки, които отчитат разнообразието от национални практики, по-специално в областта на договорните отношения, както и необходимостта от поддържането на конкурентоспособността на икономиката на Съюза.

Те считат, че такова развитие ще последва както от функционирането на вътрешния пазар, който ще благоприятства хармонизирането на социалните системи, така и от процедурите, предвидени в Договорите и от сближаването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби.

Член 152

Европейският съюз признава и насърчава ролята на социалните партньори на равнището на Съюза, като отчита многообразието на националните системи. Той улеснява диалога между тях при зачитане на тяхната автономност.

Тристранната социална среща на високо равнище за растеж и заетост допринася за социалния диалог.

Член 153

(предишен член 137 от ДЕО)

1. С оглед постигането на целите на член 151, Съюзът подкрепя и допълва дейностите на държавите-членки в следните области:

а) подобряване в частност на работната среда с цел закрилата на здравето и безопасността на работниците;

б) условия на труд;

в) социална сигурност и социална закрила на работниците;

г) закрила на работниците при прекратяване на трудовия договор;

д) информиране и консултиране на работниците;

е) представителство и колективна защита на интересите на работниците и работодателите, включително съвместно вземане на решения при спазване на параграф 5;

ж) условия за заетост на граждани на трети страни, законно пребиваващи на територията на Съюза;

з) интегриране на лицата, изключени от пазара на труда, без да се засяга член 166;

и) равенство между мъже и жени по отношение на възможностите на пазара на труда и третирането при работа;

й) борба срещу социалната изолация;

к) модернизация на системите за социална закрила, без да се засяга буква в).

2. За целта Европейският парламент и Съветът:

а) могат да предприемат мерки, насочени към насърчаване на сътрудничеството между държавите-членки чрез инициативи, имащи за цел да подобрят познанието, да развият обмена на информация и на най-добри практики, да поощряват новаторски подходи и да оценяват опита, без хармонизиране на законовите и подзаконовите разпоредби на държавите-членки;

б) могат да приемат в областите, изброени в параграф 1, букви а) – и), посредством директиви, минимални изисквания, които следва да бъдат приложени постепенно, като се имат предвид условията и техническите правила във всяка държава-членка. Тези директиви избягват налагането на административни, финансови и правни ограничения по начин, който би попречил на създаването и развитието на малки и средни предприятия.

Европейският парламент и Съветът действат в съответствие с обикновената законодателна процедура след консултация с Икономическия и социален комитет и Комитета на регионите.

В областите, посочени в параграф 1, букви в), г), е) и ж), Съветът действа в съответствие със специална законодателна процедура, с единодушие, след консултация с Европейския парламент и посочените комитети.

Съветът с единодушие, по предложение на Комисията, след като се консултира с Европейския парламент, може да вземе решение, обикновената законодателна процедура да бъде приложена към параграф 1, букви г), е) и ж).

3. Държава-членка може да възложи на социалните партньори по тяхно съвместно искане прилагането на директивите, приети в съответствие с параграф 2 или, при необходимост, изпълнението на решение на Съвета, прието съгласно член 155.

В този случай тя е длъжна да осигури не по-късно от датата, до която директивата или решението трябва да бъдат транспонирани или изпълнени, социалните партньори да са въвели необходимите мерки по споразумението, като от заинтересованата държава-членка се изисква да предприеме необходимите мерки, които да й позволят по всяко време да бъде в състояние да гарантира резултатите, изисквани от тази директива или това решение.

4. Разпоредбите, приети в съответствие с настоящия член:

— не засягат правото на държавите-членки да определят основните принципи на техните системи за социална сигурност и не могат да оказват съществено влияние върху финансовото равновесие на тези системи;

— не са пречка за държавите-членки, които желаят да запазят или въведат по-строги предпазни мерки, съвместими с Договорите.

5. Разпоредбите на настоящия член не се прилагат спрямо заплащането, правото на сдружаване или правото да се налага локаут.

Член 154

(предишен член 138 от ДЕО)

1. Комисията има за задача да развива консултациите между социалните партньори на равнището на Съюза и приема всякакви необходими мерки, за да улесни техния диалог, като оказва балансирана подкрепа на страните.

2. За тази цел, преди да внесе предложения в областта на социалната политика, Комисията се консултира със социалните партньори относно възможната насока на дадено действие на Съюза.

3. Ако след тази консултация Комисията счита, че е препоръчително действие от страна на Съюза, тя се консултира със социалните партньори относно съдържанието на предвижданото предложение. Социалните партньори представят на Комисията становище или, когато това е необходимо, препоръка.

4. По време на консултациите по параграфи 2 и 3 социалните партньори могат да информират Комисията за тяхното желание да започнат процедурата, предвидена в член 155. Продължителността на този процес не може да превишава девет месеца, освен ако заинтересованите социални партньори и Комисията не решат съвместно този срок да бъде продължен.

Член 155

(предишен член 139 от ДЕО)

1. Диалогът между социалните партньори на равнището на Съюза може да доведе, ако те пожелаят, до договорни отношения, включително и до споразумения.

2. Споразуменията, сключени на равнището на Съюза, се изпълняват било в съответствие с процедурите и практиките, специфични за социалните партньори и за държавите-членки, било при въпроси, обхванати от член 153 – по съвместно искане на подписалите ги страни, с решение на Съвета, по предложение на Комисията. Информира се Европейският парламент.

Съветът действа с единодушие, когато договорът съдържа една или повече разпоредби, отнасящи се до областите, за които се изисква единодушие съгласно член 153, параграф 2.

Член 156

(предишен член 140 от ДЕО)

За постигането на целите, посочени в член 151 и без да се засягат останалите разпоредби на Договорите, Комисията поощрява сътрудничеството между държавите-членки и улеснява координацията на техните действия във всички области на социалната политика в обхвата на настоящата глава, и по-специално в областите, отнасящи се до:

— заетостта;

— трудовото право и условията на труд;

— въвеждащото и надграждащото професионално обучение;

— социалната сигурност;

— предотвратяването на трудовите злополуки и професионалните болести;

— хигиената на труда;

— правото на синдикално сдружаване и на колективни преговори между работодателите и работниците.

За тази цел Комисията действа в тясно сътрудничество с държавите-членки посредством проучвания, становища и организиране на консултации, както по проблеми възникващи в национален план, така и по онези, които представляват интерес за международните организации, по-конкретно посредством инициативи с оглед установяване на насоки и показатели, организиране на обмен на най-добри практики и подготовка на необходимите елементи за периодично наблюдение и оценка. Европейският парламент получава изчерпателна информация за това.

Преди да изрази становищата, предвидени в настоящия член, Комисията се консултира с Икономическия и социален комитет.

Член 157

(предишен член 141 от ДЕО)

1. Всяка държава-членка осигурява прилагането на принципа за равно заплащане на мъжете и жените за равен труд или за труд с равна стойност.

2. За целите на настоящия член под „заплащане“ се разбира обичайната основна или минимална заплата или надница, както и всяка друга придобивка в пари или в натура, изплатена пряко или непряко от работодателя на работника за неговия труд.

Равното заплащане без дискриминация, основаваща се на пола, означава:

а) че заплащането за един и същи труд, положен при сделна система за заплащане, се изчислява на база една и съща мерна единица;

б) че заплащането за труд, положен при повременна система за заплащане, е едно и също за една и съща работа.

3. Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, след консултация с Икономическия и социален комитет, приема мерки, които осигуряват прилагането на принципа за равни възможности и равно третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и труда, включително и на принципа за равно заплащане за равен труд или труд с равна стойност.

4. За да се осигури на практика пълна равнопоставеност между мъжете и жените в професионалния живот, принципът за равно третиране не е пречка всяка държава-членка да запази или да приеме мерки, предвиждащи специфични придобивки за улеснение на упражняването на професионална дейност от недостатъчно представения пол или да предотврати или да компенсира неизгоди в професионалната кариера.

Член 158

(предишен член 142 от ДЕО)

Държавите-членки се стремят да запазят съществуващото съответствие в схемите за платен отпуск.

Член 159

(предишен член 143 от ДЕО)

Комисията изготвя ежегодно доклад за напредъка в изпълнението на целите, посочени в член 151, включително относно демографското състояние в рамките на Съюза. Тя предава доклада на Европейския парламент, Съвета и Икономическия и социален комитет.

Член 160

(предишен член 144 от ДЕО)

Съветът, като действа с обикновено мнозинство, след като се консултира с Европейския парламент, създава Комитет за социална закрила със статут на съвещателен орган за насърчаване на сътрудничеството в политиката в областта на социалната закрила между държавите-членки и Комисията. Комитетът има следните задачи:

— да следи социалната ситуация и развитието на политиката в областта на социалната закрила в държавите-членки и в рамките на Съюза;

— да насърчава обмена на информация, опит и добра практика между държавите-членки и с Комисията;

— без да се засяга член 240, да изготвя доклади, да формулира становища или да предприема други дейности в своята област по искане на Съвета или на Комисията или по своя инициатива.

При изпълнението на своя мандат Комитетът създава подходящи контакти със социалните партньори.

Всяка държава-членка и Комисията назначават по двама членове на Комитета

Член 161

(предишен член 145 от ДЕО)

Комисията включва в своя годишен доклад до Европейския парламент отделна глава във връзка с развитието на социалното положение в рамките на Съюза.

Европейският парламент може да покани Комисията да състави доклади във връзка със специфични проблеми, отнасящи се до социалното положение.

ДЯЛ XI

ЕВРОПЕЙСКИ СОЦИАЛЕН ФОНД

Член 162

(предишен член 146 от ДЕО)

За да се подобрят възможностите за заетост на работниците във вътрешния пазар и с това да се допринесе за повишаване на жизненото равнище, се създава Европейски социален фонд, в съответствие с изложените по-долу разпоредби, който се стреми да улесни заетостта на работниците и да увеличи географската и професионална мобилност в рамките на Съюза, както и да улесни тяхното адаптиране към промените в промишлеността и в производствените системи, в частност чрез професионално обучение и преквалификация.

Член 163

(предишен член 147 от ДЕО)

Управлението на Фонда се възлага на Комисията.

При осъществяването на тази своя задача Комисията се подпомага от Комитет, председателстван от член на Комисията и съставен от представители на правителствата, професионалните съюзи и работодателските организации.

Член 164

(предишен член 148 от ДЕО)

Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура и след консултация с Икономическия и социален комитет и Комитета на регионите, приемат регламентите за прилагане, отнасящи се до Европейския социален фонд.

ДЯЛ XII

ОБРАЗОВАНИЕ, ПРОФЕСИОНАЛНО ОБУЧЕНИЕ, МЛАДЕЖ И СПОРТ

Член 165

(предишен член 149 от ДЕО)

1. Съюзът допринася за развитието на качествено обучение чрез насърчаване на сътрудничеството между държавите-членки и, ако е необходимо, чрез подпомагане и допълване на техните действия, като напълно зачита отговорностите на държавите-членки за съдържанието на учебния процес и организацията на образователните системи и тяхното културно и езиково разнообразие.

Съюзът допринася за насърчаването на ролята на спорта в европейския живот, като отчита в същото време спецификите му, структурите, основаващи се на доброволното участие, както и неговата социална и възпитателна функция.

2. Действията на Съюза целят:

— развиването на европейско измерение в образованието, особено чрез обучение и разпространение на езиците на държавите-членки;

— насърчаване на мобилността на студенти и преподаватели, *inter alia* чрез стимулиране на академичното признаване на дипломи и срокове на обучение;

— насърчаване на сътрудничеството между образователните институции;

— развиване на обмена на информация и опит по проблеми, които са общи за образователните системи на държавите-членки;

— насърчаване на развитието на младежкия обмен и обмена на социално-образователни инструктори и насърчаване на участието на младите хора в демократичния живот на Европа;

— насърчаване на развитието на дистанционното образование;

— развиване на европейското измерение в спорта чрез насърчаване на равнопоставеността и принципа на откритост в спортните състезания и сътрудничеството между организациите, отговарящи за спорта, както и чрез закрила на физическата и морална неприкосновеност на спортистите, по-специално на най-младите сред тях.

3. Съюзът и държавите-членки поощряват сътрудничеството с трети страни и с компетентните международни организации в областта на образованието и спорта, в частност Съвета на Европа.

4. За да допринесе за постигането на целите по настоящия член:

— Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, след консултация с Икономическия и социален комитет и с Комитета на регионите, приемат поощрителни мерки, с изключение на всякаква хармонизация на законови и подзаконови разпоредби на държавите-членки;

— Съветът приема препоръки по предложение на Комисията.

Член 166

(предишен член 150 от ДЕО)

1. Съюзът провежда политика на професионално обучение, която подкрепя и допълва действията на държавите-членки, като напълно зачита отговорностите на държавите-членки относно съдържанието и организацията на професионалното обучение.

2. Действията на Съюза имат за цел:

— да улеснят адаптирането към промените в промишлеността, в частност чрез професионално обучение и преквалификация;

— да подобрят първоначалното и продължаващо професионално обучение с оглед подобряване на професионалната интеграция и реинтеграция на пазара на труда;

— да улеснят достъпа до професионално обучение и да насърчават мобилността на обучаващите и обучаваните, и в частност на младите хора;

— да стимулират сътрудничеството по въпросите на обучението между общообразователните или учебните институции и фирми;

— да развиват обмен на информация по проблеми, общи за учебните системи на държавите-членки.

3. Съюзът и държавите-членки поощряват сътрудничеството с трети страни и с компетентните международни организации в областта на професионалното обучение.

4. Европейският парламент и Съветът, като действа в съответствие с обикновената законодателна процедура и след консултация с Икономическия и социален комитет и с Комитета на регионите, приемат мерки, с които допринасят за постигането на целите, посочени в настоящия член, с изключение на всякаква хармонизация на законовите и подзаконовите разпоредби на държавите-членки, и Съветът, по предложение на Комисията, приема препоръки.

ДЯЛ XIII

КУЛТУРА

Член 167

(предишен член 151 от ДЕО)

1. Съюзът допринася за разцвета на културите на държавите-членки, като зачита тяхното национално и регионално многообразие и същевременно извежда на преден план общото културно наследство.

2. Действията на Съюза са насочени към насърчаване на сътрудничеството между държавите-членки и, ако е необходимо – подкрепа и допълване на техните действия в следните области:

— одобряване на знанията и разпространяване на културата и историята на европейските народи;

— опазване и закрила на културното наследство от европейско значение;

— културен обмен с нетърговска цел;

— художествени и литературни произведения, включително и в аудиовизуалния сектор.

3. Съюзът и държавите-членки подкрепят сътрудничеството с трети страни и компетентни международни организации в сферата на културата и в частност със Съвета на Европа.

4. Съюзът взема предвид културните аспекти при своята дейност по силата на други разпоредби на настоящия договор, по-специално, за да зачита и развива разнообразието на неговите култури.

5. С цел да допринесе за осъществяването на целите, посочени в настоящия член:

— Европейският парламент и Съветът, в съответствие с обикновената законодателна процедура, след консултация с Комитета на регионите, приемат поощрителни мерки, с изключение на хармонизацията на законови и подзаконови разпоредби в държавите-членки;

— Съветът приема препоръки по предложение на Комисията.

ДЯЛ XIV

ОБЩЕСТВЕНО ЗДРАВЕ

Член 168

(предишен член 152 от ДЕО)

1. При разработването и изпълнението на всички политики и дейности на Съюза се осигурява високо равнище на закрила на човешкото здраве.

Действията на Съюза, които допълват националните политики, са насочени към подобряването на общественото здраве, предотвратяването на болестите и заболеваемостта при хората и на източниците на опасност за физическото и психичното здраве. Тези действия обхващат също борбата с големите заплахи за здравето, като поощряват научните изследвания относно техните причини, пренасяне и предотвратяване, а също така и здравната информация и просвета, както и наблюдението на сериозните трансгранични здравни заплахи, ранното оповестяване в случай на такива заплахи и борбата с тях.

Съюзът допълва действията на държавите-членки за намаляване на вредата от наркотиците за здравето, включително посредством информация и превантивни мерки.

2. Съюзът поощрява сътрудничеството между държавите-членки в областите, посочени в настоящия член, и ако е необходимо, оказва подкрепа на техните действия. Той насърчава, по-специално, сътрудничеството между държавите-членки с цел подобряване на взаимното допълване на здравните им услуги в граничните райони.

Държавите-членки, във връзка с Комисията, координират помежду си своите политики и програми в областите, посочени в параграф 1. Комисията може в тясна връзка с държавите-членки да предприема всякаква полезна инициатива за развитието на тази координация, по-конкретно инициативи за установяване на насоки и показатели, организиране на обмен на най-добри практики и подготовка на елементите, необходими за периодично наблюдение и оценка. Европейският парламент получава изчерпателна информация за това.

3. Съюзът и държавите-членки насърчават сътрудничеството с трети страни и с компетентните международни организации в областта на общественото здраве.

4. Чрез дерогация от член 2, параграф 5 и член 6, буква а), и съгласно член 4, параграф 2, буква к), Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура и след консултация с Икономическия и социален комитет и с Комитета на регионите, допринася за постигането на целите, посочени в настоящия член, като приема с цел преодоляване на общите проблеми на безопасността:

а) мерки, въвеждащи високи стандарти на качество и на сигурност на органите и субстанциите от човешки произход, на кръвта и кръвните продукти; тези мерки не са пречка всяка държава-членка да запази или да въведе по-стриктни защитни мерки;

б) мерки във ветеринарната и фитосанитарната област, които имат за пряка цел закрилата на общественото здраве;

в) мерки за определяне на високи стандарти за качество и безопасност на медицинските продукти и изделия.

5. Европейският парламент и Съветът, в съответствие с обикновената законодателна процедура и след консултация с Икономическия и социален комитет и с Комитета на регионите, могат освен това да приемат насърчителни мерки с цел опазване и подобряване на човешкото здраве, и по-специално за борба с тежките трансгранични проблеми, както и мерки за наблюдение на сериозните трансгранични здравни заплахи, ранното оповестяване в случай на такива заплахи и борбата с тях, както и мерки, които имат за непосредствена цел опазването на общественото здраве по отношение на употребата на тютюн и злоупотребата с алкохол, като се изключва всякакво хармонизиране на законовите и подзаконовите разпоредби на държавите-членки.

6. Съветът може, по предложение на Комисията, да приеме препоръки за целите, изброени в настоящия член.

7. Действията на Съюза са съобразени изцяло с отговорностите на държавите-членки що се отнася до определянето на тяхната здравна политика, както и в организирането и предоставянето на здравни услуги и медицински грижи. Отговорностите на държавите-членки включват управлението на

здравните услуги и медицинските грижи, както и разпределянето на ресурсите, които са им предоставени. Мерките, посочени в параграф 4, буква а), не засягат националните разпоредби относно донорството на органи и на кръв, нито тяхното използване за медицински цели.

ДЯЛ XV

ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ

Член 169

(предишен член 153 от ДЕО)

1. С цел подкрепа на интересите на потребителите и осигуряването на високо равнище на защита на потребителите, Съюзът съдейства за закрилата на здравето, сигурността и икономическите интереси на потребителите, както и за развитието на тяхното право на информация, просвета и самоорганизиране с цел защита на техните интереси.

2. Съюзът допринася за постигането на целите, посочени в параграф 1 посредством:

а) мерки, които той приема по силата на член 114 в рамките на доизграждането на вътрешния пазар;

б) мерки, които подкрепят и допълват политиката, осъществявана от държавите-членки и осигуряват наблюдението върху нея.

3. Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура и след консултация с Икономическия и социален комитет, приемат мерките, посочени в параграф 2, буква б).

4. Мерките, приети по силата на параграф 3, не са пречка за която и да е държава-членка да запази или въведе по-стриктни защитни мерки. Тези мерки трябва да бъдат съвместими с Договорите. Те се съобщават на Комисията.

ДЯЛ XVI

ТРАНСЕВРОПЕЙСКИ МРЕЖИ

Член 170

(предишен член 154 от ДЕО)

1. За да подпомогне постигането на целите, посочени в членове 26 и 174 и да даде възможност на гражданите на Съюза, на икономическите оператори и на регионалните и местни общности да извлекат пълните ползи от създаването на област без вътрешни граници, Съюзът дава своя принос за установяването и развитието на трансевропейски мрежи в областта на транспорта, далекосъобщенията и енергийната инфраструктура.

2. В рамките на една система на отворени и конкурентни пазари, действията на Съюза имат за цел насърчаване на взаимосвързаността и на оперативната съвместимост на националните мрежи, както и достъпа до такива мрежи. В частност те отчитат необходимостта от свързването на островните региони, на регионите-анклави и на периферните региони, с централните региони на Съюза.

Член 171

(предишен член 155 от ДЕО)

1. За постигане на целите, посочени в член 170, Съюзът:

— създава поредица от основни насоки, обхващащи целите, приоритетите и най-общите насоки на мерките, предвидени в областта на трансевропейските мрежи; тези основни насоки определят проектите от общ интерес;

— прилага всякакви мерки, които биха могли да се окажат необходими за осигуряване на оперативната съвместимост на мрежите и в частност в областта на техническата стандартизация;

— може да подкрепя проекти от общ интерес, които са подкрепени от държавите-членки и определени в рамките на насоките, посочени в първо тире, по-специално под формата на проучвания за възможностите за изпълнение, гаранции или субсидии за покриване на лихви; Съюзът може също така да даде своя принос чрез Кохезионния фонд, създаден в съответствие с член 177 с цел да се финансират специфични проекти от държавите-членки в областта на транспортната инфраструктура.

Дейностите на Съюза вземат предвид потенциалната икономическа жизнеспособност на проектите.

2. Държавите-членки, като поддържат връзка с Комисията, координират помежду си политиките, водени от тях на национално равнище, които могат да има важно значение за постигането на целите, посочени в член 170. Комисията може, в тясно сътрудничество с държавите-членки, да предприема всякакви полезни инициативи за насърчаване на тази координация.

3. Съюзът може да реши да си сътрудничи с трети страни, с цел да поощри изпълнението на проектите от общ интерес и да осигури възможност за взаимното функциониране на мрежите.

Член 172

(предишен член 156 от ДЕО)

Насоките и другите мерки, посочени в член 171, параграф 1, се приемат от Европейския парламент и Съвета в съответствие с обикновената законодателна процедура и след консултация с Икономическия и социалния комитет и Комитета на регионите.

Основните насоки и проектите от общ интерес, които се отнасят до територията на държава-членка, изискват одобрението на заинтересованите държави-членки.

ДЯЛ XVII

ПРОМИШЛЕНОСТ

Член 173

(предишен член 157 от ДЕО)

1. Съюзът и държавите-членки гарантират съществуването на условията, необходими за конкурентоспособността на промишлеността в Съюза.

За тази цел, в съответствие със системата на отворените и конкурентоспособни пазари, тяхното действие е насочено към:

— ускоряване на приспособяването на промишлеността към структурните промени;

— поощряване на благоприятна среда за инициативността и за развитието на предприятията в целия Съюз, и в частност на малките и средни предприятия;

— поощряване на среда, благоприятна за сътрудничество между предприятията;

— подпомагане на по-доброто използване на промишления потенциал на политиката на иновации, научни изследвания и технологично развитие.

2. Държавите-членки се консултират взаимно, като поддържат връзка с Комисията и когато е необходимо, координират своите действия. Комисията може да предприема всякакви полезни инициативи за насърчаване на тази координация, по-конкретно инициативи за установяване на насоки и показатели, организиране на обмен на най-добри практики и подготовка на елементите, необходими за периодично наблюдение и оценка. Европейският парламент получава изчерпателна информация за това.

3. Съюзът допринася за осъществяването на целите, посочени в параграф 1, чрез своята политика и дейности в съответствие с останалите разпоредби на Договорите. Европейският парламент и Съветът, в съответствие с обикновената законодателна процедура и след като се консултират с Икономическия и социален комитет, могат да вземат решения за специфични мерки в подкрепа на действията на държавите-членки за постигане на целите, посочени в параграф 1, като се изключва всякакво хармонизиране на законовите и подзаконовите разпоредби на държавите-членки.

Настоящият дял не предоставя основания за въвеждането от страна на Съюза на каквито и да е мерки, които биха могли да доведат до нарушаване на конкуренцията или да съдържат данъчни разпоредби или разпоредби, отнасящи се до правата и интересите на заетите лица.

ДЯЛ XVIII

ИКОНОМИЧЕСКО, СОЦИАЛНО И ТЕРИТОРИАЛНО СБЛИЖАВАНЕ

Член 174

(предишен член 158 от ДЕО)

За да насърчи цялостното си хармонично развитие, Съюзът разработва и осъществява свои инициативи, които водят до укрепването на неговото икономическо, социално и териториално сближаване.

По-специално Съюзът има за цел намаляването на неравенството между нивата на развитие на различните региони и изостаналостта на най-необлагодетелстваните региони.

Измежду тези региони, специално внимание се обръща на селските райони, на районите, засегнати от индустриалния преход, както и на регионите, които са засегнати от сериозни и постоянни неблагоприятни природни или демографски условия, като най-северните региони с много ниска гъстота на населението и островните, трансграничните и планинските региони.

Член 175

(предишен член 159 от ДЕО)

Държавите-членки осъществяват своята икономическа политика и я координират по такъв начин, че да постигнат целите, предвидени в член 174. Формулирането и прилагането на политиките и дейностите на Съюза, както и осъществяването на вътрешния пазар, се съобразяват с целите, предвидени в член 174, като допринасят за тяхното осъществяване. Съюзът също така подкрепя осъществяването на тези цели чрез действията, които предприема посредством структурните фондове (Европейски фонд за ориентиране и гарантиране на селското стопанство, секция „Ориентиране“, Европейски социален фонд, Европейски фонд за регионално развитие), Европейската инвестиционна банка и други съществуващи финансови инструменти.

Комисията внася доклад в Европейския парламент, Съвета, Икономическия и социален комитет и Комитета на регионите на всеки три години относно осъществения напредък в реализирането на икономическото, социално и териториално сближаване, и относно начина, по който различните средства, предвидени в настоящия член, са допринесли за него. Този доклад, ако е необходимо, се придружава от подходящи предложения.

Ако се окажат необходими специфични действия извън рамките на тези фондове, и без да се накърняват мерките, за които е взето решение в рамките на друга политика на Съюза, тези действия могат да бъдат одобрени от Европейския парламент и Съвета в съответствие с обикновената законодателна процедура и след консултация с Икономическия и социален комитет и с Комитета на регионите.

Член 176

(предишен член 160 от ДЕО)

Европейският фонд за регионално развитие е предназначен да подпомага преодоляването на основните различия между регионите в Съюза посредством участие в развитието и структурното приспособяване на регионите, чието развитие изостава, и в конверсията на регионите със западаща индустрия.

Член 177

(предишен член 161 от ДЕО)

Без да се засягат разпоредбите на член 178, Европейският парламент и Съветът, като действат чрез регламенти, в съответствие с обикновената законодателна процедура, и след консултация с Икономическия и социален комитет и с Комитета на регионите, определят задачите, приоритетните цели и организацията на структурните фондове, което може да включва и групиране на фондовете. По същата процедура се определят и приложимите спрямо тях общи правила, разпоредбите, необходими за гарантирането на тяхната ефективност и взаимната им координация, както и координирането им с други съществуващи финансови инструменти.

Кохезионен фонд, създаден в съответствие със същата процедура, предоставя финансова помощ по проекти в областта на околната среда и на трансевропейските мрежи в областта на транспортната инфраструктура.

Член 178

(предишен член 162 от ДЕО)

Регламентите за прилагане, отнасящи се до Европейския фонд за регионално развитие се приемат от Европейския парламент и Съвета, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура и след консултация с Икономическия и социален комитет и с Комитета на регионите.

По отношение на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на селското стопанство, секция „Ориентиране“ и по отношение на Европейския социален фонд продължават да се прилагат съответно член 43 и член 164.

ДЯЛ XIX

НАУЧНИ ИЗСЛЕДВАНИЯ И ТЕХНОЛОГИЧНО РАЗВИТИЕ, И КОСМИЧЕСКО ПРОСТРАНСТВО

Член 179

(предишен член 163 от ДЕО)

1. Съюзът има за цел да укрепва своите научни и технологични основи чрез създаването на европейско научноизследователско пространство, в което изследователите, научните познания и технологиите се движат свободно, и да насърчава развитието на конкурентоспособността си, включително тази на своята промишленост, както и да насърчава научноизследователските дейности, смятани за необходими по силата на други глави от Договорите.

2. За тази цел тя поощрява в рамките на целия Съюз предприятията, включително малките и средните, научноизследователските центрове и университети в техните дейности в областта на научните изследвания и технологичното развитие с високо качество; тя подкрепя усилията им да си сътрудничат помежду си, като има за цел по-специално да позволи на изследователите да си сътрудничат свободно отвъд границите, а на предприятията да използват пълноценно възможностите на вътрешния пазар, в частност посредством осъществяването на национални публични търгове, определянето на общи стандарти и премахването на правните и финансови пречки пред това сътрудничество.

3. Всички дейности на Съюза в съответствие с Договорите в областта на научните изследвания и технологичното развитие, включително и демонстрационните дейности, се определят и осъществяват в съответствие с разпоредбите на настоящия дял.

Член 180

(предишен член 164 от ДЕО)

В стремежа си да постигне тези цели Съюзът осъществява следните дейности, които допълват дейностите на държавите-членки:

а) осъществяване на програми за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности посредством поощряването на сътрудничеството с и между предприятията, научните центрове и университетите;

б) поощряване на сътрудничеството в областта на научните изследвания, технологичното развитие и демонстрационните дейности на Съюза с трети страни и международни организации;

в) разпространяване и оптимизиране на резултатите от осъществяването на научните изследвания, технологичното развитие и демонстрационните дейности в рамките на Съюза;

г) поощряване на обучението и мобилността на занимаващите се с научни изследвания в рамките на Съюза.

Член 181

(предишен член 165 от ДЕО)

1. Съюзът и държавите-членки координират своите дейности в областта на научните изследвания и технологичното развитие по такъв начин, че да осигурят взаимната съвместимост на техните национални политики и политиката на Съюза.

2. В тясно сътрудничество с държавите-членки, Комисията може да предприеме каквато и да е полезна инициатива с цел да поощри предвидената в параграф 1 координация, по-конкретно инициативи за установяване на насоки и показатели, организиране на обмен на най-добри практики и подготовка на елементите, необходими за периодично наблюдение и оценка. Европейският парламент получава изчерпателна информация за това.

Член 182

(предишен член 166 от ДЕО)

1. Европейският парламент и Съветът приемат многогодишна рамкова програма, обхващаща всички действия на Съюза, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура и след консултация с Икономическия и социален комитет.

Рамковата програма:

— определя научноизследователските и технологични цели, които трябва да бъдат достигнати от дейностите, предвидени в член 180 и посочва релевантните приоритети;

— определя общите рамки на тези дейности;

— определя максималния общ размер и подробните правила за финансовото участие на Съюза в рамковата програма и съответното дялово участие във всяка от предвидените дейности.

2. Рамковата програма се преработва или допълва в зависимост от промяната в ситуацията.

3. Рамковата програма се осъществява посредством специфични програми, които се разработват за всяка отделна дейност. Всяка специфична програма определя подробни правила за нейното изпълнение, определя своята продължителност и предвижда средствата, които се считат за необходими. Общата сума на средствата, които се считат за необходими, и са определени в специфичните програми, не може да превишава цялостния максимален размер, определен от рамковата програма, и за всяка една дейност.

4. Съветът, като действа в съответствие със специална законодателна процедура, след като се консултира с Европейския парламент и Икономическия и социален комитет, приема специфичните програми.

5. Като допълнение към действията, предвидени в многогодишната рамкова програма, Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура и след консултация с Икономическия и социален комитет, установяват мерките, необходими за създаването на европейското научноизследователско пространство.

Член 183

(предишен член 167 от ДЕО)

За прилагането на многогодишната рамкова програма Съюзът:

— определя правилата за участие на предприятията, научноизследователските центрове и университетите;

— определя правила относно разпространяването на резултатите от научните изследвания.

Член 184

(предишен член 168 от ДЕО)

При осъществяване на многогодишната рамкова програма могат да бъдат приети и допълнителни програми, свързани с участието само на някои държави-членки, които ги финансират, при възможно участие на Съюза.

Съюзът приема разпоредби относно допълнителните програми, в частност що се отнася до разпространяването на знания и на достъпа на други държави-членки.

Член 185

(предишен член 169 от ДЕО)

При осъществяването на многогодишната рамкова програма Съюзът може да предвиди по споразумение със заинтересованите държави-членки своето участие в научноизследователските програми и програмите за развитие, осъществявани от няколко държави-членки, включително и участие в структури, създадени за изпълнението на тези програми.

Член 186

(предишен член 170 от ДЕО)

При осъществяване на многогодишната рамкова програма Съюзът може да предвиди сътрудничество при осъществяването на научните изследвания, технологичното развитие и демонстрационните дейности с трети страни или международни организации.

Подробните условия на това сътрудничество могат да бъдат включени в споразумения между Съюза и третите заинтересовани страни.

Член 187

(предишен член 171 от ДЕО)

Съюзът може да създаде смесени предприятия или всякакви други структури, необходима за ефективното осъществяване на програмите за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности на Съюза.

Член 188

(предишен член 172 от ДЕО)

Съветът, по предложение на Комисията и след консултация с Европейския парламент и Икономическия и социален комитет, приема разпоредбите, посочени в член 187.

Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура и след консултация с Икономическия и социален комитет, приемат решенията, посочени в членове 183, 184 и 185. За приемането на допълнителните програми се изисква съгласието на заинтересованите държави-членки.

Член 189

1. С оглед подпомагането на научния и техническия прогрес, на промишлената конкурентоспособност и на изпълнението на своите политики, Съюзът разработва европейска космическа политика. За тази цел той може да насърчава съвместни инициативи, да подкрепя научните изследвания и технологичното развитие и да координира усилията, необходими за проучването и използването на космическото пространство.

2. За да допринесат за постигането на целите, посочени в параграф 1, Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, установяват необходимите мерки, които могат да бъдат под формата на европейска космическа програма, като се изключва всякакво хармонизиране на законовите и подзаконовите разпоредби на държавите-членки.

3. Съюзът установява всички подходящи връзки с Европейската космическа агенция.

4. Настоящият член не засяга останалите разпоредби на настоящия дял.

Член 190

(предишен член 173 от ДЕО)

В началото на всяка година Комисията изпраща доклад на Европейския парламент и на Съвета. Докладът включва информация относно осъществената дейност в областта на научните изследвания и технологичното развитие, както и на разпространяването на резултатите през предходната година, и работна програма за текущата година.

ДЯЛ XX

ОКОЛНА СРЕДА

Член 191

(предишен член 174 от ДЕО)

1. Политиката на Съюза в областта на околната среда допринася за осъществяването на следните цели:

— опазване, защита и подобряване на качеството на околната среда;

— защита на здравето на хората;

— разумно и рационално използване на природните ресурси;

— насърчаване, на международно равнище, на мерки за справяне с регионални или световни проблеми на околната среда, и по-специално борбата с изменението на климата.

2. Политиката на Съюза в областта на околната среда има за цел постигането на високо равнище на защита, като взема предвид различното състояние на регионите в рамките на Съюза. Тя се основава на принципите на предпазните мерки и превантивните действия, на принципа на приоритетното отстраняване още при източника на замърсяване на околната среда и на принципа „замърсителят плаща“.

В този контекст мерките за хармонизиране, които отговарят на изискванията за защита на околната среда включват, когато това е необходимо, клауза за нейното опазване, която разрешава на държавите-членки да приемат временни мерки, основаващи се на околната среда, а не на икономически причини, и които са подчинени на процедура на контрол от страна на Съюза.

3. При разработването на своята политика в областта на околната среда, Съюзът отчита:

— наличните научни и технически данни;

— природните условия в различните области на Съюза;

— потенциалните ползи и разходите при действие или бездействие;

— икономическото и социалното развитие на Съюза като цяло и балансираното развитие на нейните региони;

4. В рамките на съответните области на тяхната компетентност Съюзът и държавите-членки сътрудничат с трети страни и с компетентни международни организации. Мерките за сътрудничество със Съюза могат да бъдат включвани в споразумения между Съюза и трети заинтересовани страни.

Предходната алинея не засяга компетентността на държавите-членки да водят преговори в рамките не международни организации и да сключват международни споразумения.

Член 192

(предишен член 175 от ДЕО)

1. Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура и след консултация с Икономическия и социален комитет и с Комитета на регионите, приемат решения относно действията, които Съюзът трябва да предприеме, за да постигне целите, посочени в член 191.

2. Чрез дерогация от процедурата за вземане на решение, предвидена в параграф 1 и без да се накърнява член 114, Съветът с единодушие, в съответствие със специална законодателна процедура и след като се консултира с Европейския парламент, Икономическия и социален комитет и Комитета на регионите, приема:

а) разпоредби предимно от фискален характер;

б) мерки, които се отнасят до:

— градоустройството и устройството на територията;

— количественото управление на водните ресурси или мерки, които се отнасят пряко или косвено до наличието на такива ресурси;

— земеползването с изключение на управлението на отпадъците;

в) мерки, които съществено влияят върху избора на държавите-членки между различни енергоизточници и общата структура на тяхното енергоснабдяване.

Съветът, като действа с единодушие, по предложение на Комисията и след консултация с Европейския парламент, Икономическия и социален комитет и Комитета на регионите, може да позволи прилагането на обикновената законодателна процедура в областите, посочени в първата алинея.

3. Програмите за действие от общ характер, които определят приоритетните цели, които трябва да бъдат постигнати, се приемат от Европейския парламент и Съвета, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура и след консултация с Икономическия и социален комитет и Комитета на регионите.

Мерките, необходими за изпълнението на тези програми, се приемат съгласно условията, предвидени в параграф 1 или в параграф 2, в зависимост от случая.

4. Без да се засягат някои мерки, приети от Съюза, държавите-членки финансират и осъществяват политика в областта на околната среда.

5. Без да се засяга принципът „замърсителят плаща“, ако мярка, основаваща се на разпоредбите на параграф 1, е свързана с разходи, които изглеждат непосилно големи за съответните органи в държава-членка, тази мярка предвижда разпоредби под формата на:

— временни дерогации и/или

— финансова подкрепа от Кохезионния фонд, създаден в съответствие с разпоредбите на член 177.

Член 193

(предишен член 176 от ДЕО)

Приетите в съответствие с член 192 предпазни мерки не са пречка за държавата-членка да запази съществуващите или да въведе по-строги предпазни мерки. Тези мерки трябва да бъдат съвместими с Договорите. Те се съобщават на Комисията.

ДЯЛ XXI

ЕНЕРГЕТИКА

Член 194

1. В рамките на установяването или функционирането на вътрешния пазар и предвид необходимостта от опазване и подобряване на околната среда, политиката на Съюза в областта на енергетиката има за цел, в дух на солидарност между държавите-членки:

а) да осигури функционирането на енергийния пазар;

б) да обезпечи сигурността на енергийните доставки в Съюза;

в) да насърчава енергийната ефективност и спестяването на енергия, както и разработването на нови и възобновяеми енергийни източници; и

г) да подпомага взаимната свързаност на енергийните мрежи.

2. Без да се засяга прилагането на други разпоредби на Договорите, Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, установяват необходимите мерки за постигане на целите, посочени в параграф 1. Тези мерки се приемат след консултация с Икономическия и социален комитет и с Комитета на регионите.

Те не засягат правото на дадена държава-членка да определя условията за използване на енергийните си ресурси, да избира между различни енергийни източници и да определя общата структура на енергийното си снабдяване, без да се засягат разпоредбите на член 192, параграф 2, буква в).

3. Чрез дерогация от параграф 2 Съветът, като действа в съответствие със специална законодателна процедура, с единодушие и след консултация с Европейския парламент, установява посочените в параграф 2 мерки, когато те са предимно с фискален характер.

ДЯЛ XXII

ТУРИЗЪМ

Член 195

1. Съюзът допълва действията на държавите-членки в сектора на туризма, по-специално чрез насърчаване на конкурентоспособността на предприятията в Съюза в този сектор.

За тази цел дейността на Съюза е насочена към:

а) насърчаване на създаването на благоприятна среда за развитието на предприятията в този сектор;

б) насърчаване на сътрудничеството между държавите-членки, по-специално чрез обмен на добри практики.

2. Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, установяват специфични мерки за допълване на действията, предприети в държавите-членки за постигане на целите, посочени в настоящия член, като се изключва всякакво хармонизиране на законовите и подзаконовите разпоредби на държавите-членки.

ДЯЛ XXIII

ГРАЖДАНСКА ЗАЩИТА

Член 196

1. Съюзът насърчава сътрудничеството между държавите-членки с оглед засилване на ефективността на системите за предотвратяване и защита от природни или предизвикани от човека бедствия.

Дейността на Съюза има за цел:

а) да подкрепя и допълва действията на държавите-членки на национално, регионално и местно равнище, в областта на предотвратяването на рисковете, при подготовката на звената за гражданска защита в държавите-членки и при намесата в случай на природни или предизвикани от човека бедствия на територията на Съюза;

б) да насърчава бързото и ефективно оперативно сътрудничество на територията на Съюза между националните служби за гражданска защита;

в) да насърчава съгласуваността на действията, предприемани на международно равнище в областта на гражданската защита.

2. Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, установяват необходимите мерки, за да допринесат за постигането на целите, посочени в параграф 1, като се изключва всякакво хармонизиране на законовите и подзаконовите разпоредби на държавите-членки.

ДЯЛ XXIV

АДМИНИСТРАТИВНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Член 197

1. Ефективното прилагане на правото на Съюза от страна на държавите-членки, което е основно условие за доброто функциониране на Съюза, се счита за въпрос от общ интерес.

2. Съюзът може да подкрепи усилията на държавите-членки за подобряване на техния административен капацитет за прилагане на правото на Съюза. Тази дейност може да се състои по-конкретно в улесняване на обмена на информация и на служители, както и в подкрепа на програми за обучение. Никоя държава-членка няма задължение да използва тази подкрепа. Европейският парламент и Съветът, като действат чрез регламенти, в съответствие с обикновената законодателна процедура, установяват необходимите за тази цел мерки, като се изключва всякакво хармонизиране на законовите и подзаконовите разпоредби на държавите-членки.

3. Настоящият член не засяга задължението на държавите-членки да прилагат правото на Съюза, нито правомощията и задълженията на Комисията. Той не засяга освен това и останалите разпоредби на Договорите, които предвиждат административно сътрудничество между държавите-членки, както и между държавите-членки и Съюза.

ЧАСТ ЧЕТВЪРТА

АСОЦИИРАНЕ НА ОТВЪДМОРСКИТЕ СТРАНИ И ТЕРИТОРИИ

Член 198

(предишен член 182 от ДЕО)

Държавите-членки се съгласяват да асоциират към Съюза неевропейски страни и територии, които имат специални отношения с Дания, Франция, Нидерландия и Обединеното кралство. Тези страни и територии (наричани по-нататък „страни и територии“) са посочени в приложение II.

Целта на асоциирането е да съдейства за икономическото и социалното развитие на страните и териториите и да създаде тесни икономически връзки между тях и Съюза като цяло.

В съответствие с принципите, предвидени в преамбюла на настоящия договор, асоциирането е предназначено преди всичко да защитава интересите и просперитета на населението на тези страни и територии, за да ги доведе до икономическия, социалния и културния напредък, към който се стремят.

Член 199

(предишен член 183 от ДЕО)

Асоциирането има следните цели:

1) Държавите-членки да прилагат по отношение на своята търговия със страните и териториите същото третиране, което си предоставят една на друга в съответствие с Договорите.

2) Всяка страна или територия да прилага по отношение на търговията си с държавите-членки и с други страни или територии същото третиране, каквото прилага по отношение на европейската държава, с която има специални отношения.

3) Държавите-членки да дават своя принос за инвестициите, които са необходими за постепенното развитие на тези страни и територии.

4) За инвестициите, които се финансират от Съюза, участието в търгове и доставки трябва да бъдат отворено при еднакви условия за всички физически и юридически лица, които са граждани на държава-членка или на някоя от страните и териториите.

5) В отношенията между държавите-членки и страните и териториите правото на установяване на гражданите и на търговските дружества се регулира в съответствие с разпоредбите и процедурите, включени в главата относно правото на установяване на недискриминационна основа, при спазване на специалните разпоредби, приети по силата на член 203.

Член 200

(предишен член 184 от ДЕО)

1. Митата върху вноса в държавите-членки на стоки, произхождащи от страните и териториите се забраняват, в съответствие със забраната на митата между държавите-членки, съгласно разпоредбите на Договорите.

2. Митата върху вноса във всяка страна или територия от държавите-членки или от други страни или територии се забраняват, в съответствие с разпоредбите на член 30.

3. Страните и териториите могат обаче да налагат мита, които отговарят на нуждите на тяхното развитие и индустриализация, или носят приходи за техния бюджет.

Посочените в предходната алинея мита не могат да надвишават нивото на тези, които се налагат при внос на стоки от държавата-членка, с която всяка страна или територия има специални отношения.

4. Параграф 2 не се прилага по отношение на страни и територии, които по причина на специфичните международни задължения, с които са обвързани, вече прилагат недискриминационна митническа тарифа.

5. Въвеждането или промяната на митата, налагани върху стоките, внасяни от страните и териториите, не трябва законово или фактически, да води до пряка или непряка дискриминация при внос от различните държави-членки.

Член 201

(предишен член 185 от ДЕО)

Ако размерът на митата, прилагани по отношение на стоки от трета страна при влизане в съответната страна или територия, поради прилагането на разпоредбите на член 200, параграф 1, може да предизвика смущения в търговията, които са във вреда на държава-членка, последната може да поиска от Комисията да предложи на останалите държави-членки мерки, които са необходими за преодоляване на това положение.

Член 202

(предишен член 186 от ДЕО)

При спазване на разпоредбите, отнасящи се до общественото здраве, обществената сигурност и обществения ред, свободата на движение на работниците от страните и териториите в рамките на държавите-членки, както и на работниците от държавите-членки в рамките на страните и териториите, се урежда с актове, приети съгласно член 203.

Член 203

(предишен член 187 от ДЕО)

Съветът с единодушие, по предложение на Комисията, приема въз основа на придобития опит в рамките на асоциирането на страните и териториите към Съюза и въз основа на принципите, записани в Договорите, разпоредбите, които се отнасят до реда, условията и процедурата за асоцииране на страните и териториите към Съюза. Когато тези разпоредби се приемат от Съвета в съответствие със специална законодателна процедура, той действа с единодушие, по предложение на Комисията и след консултация с Европейския парламент.

Член 204

(предишен член 188 от ДЕО)

Разпоредбите на членове 198 – 203 се прилагат по отношение на Гренландия, при спазване на специалните разпоредби за Гренландия, определени в Протокола за специалния режим, приложим за Гренландия, приложен към Договорите.

ЧАСТ ПЕТА

ВЪНШНА ДЕЙНОСТ НА СЪЮЗА

ДЯЛ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ВЪНШНАТА ДЕЙНОСТ НА СЪЮЗА

Член 205

Дейността на Съюза на международната сцена, съгласно настоящата част, се основава на принципите, преследва целите и се провежда в съответствие с общите разпоредби, посочени в глава 1 на дял V от Договора за Европейския съюз.

ДЯЛ II

ОБЩА ТЪРГОВСКА ПОЛИТИКА

Член 206

(предишен член 131 от ДЕО)

Като установява митнически съюз в съответствие с членове 28 – 32, Съюзът допринася, в съответствие с общия интерес, за хармоничното развитие на световната търговия, за постепенното премахване на ограниченията пред международния обмен и преките чуждестранни инвестиции, както и за намаляването на митническите и други бариери.

Член 207

(предишен член 133 от ДЕО)

1. Общата търговска политика се основава на единни принципи, по-специално по отношение на промените в тарифните ставки, сключването на тарифни и търговски споразумения в областта на търговията със стоки и услуги, и търговските аспекти на интелектуалната собственост, преките чуждестранни инвестиции, уеднаквяването на мерките за либерализиране, експортната политика, както и мерките за търговска защита, включително онези, които следва да се предприемат в случай на дъмпинг или субсидии. Общата търговска политика се провежда съгласно принципите и целите на външната дейност на Съюза.

2. Европейският парламент и Съветът, като действат чрез регламенти в съответствие с обикновената законодателна процедура, приемат мерки за определяне на рамката, в която се осъществява общата търговска политика.

3. Когато трябва да се договарят и сключват споразумения с една или повече трети страни или международни организации, се прилага член 218 при спазване на специфичните разпоредби на настоящия член.

Комисията представя препоръки на Съвета, който я упълномощава да започне необходимите преговори. Съветът и Комисията са длъжни да следят за съвместимостта на договорените споразумения с вътрешните политики и правила на Съюза.

Тези преговори се водят от Комисията в консултация със специален комитет, назначен от Съвета, който я подпомага в тази задача, и в рамките на указанията, които Съветът може да ѝ отправи. Комисията докладва редовно на специалния комитет, както и на Европейския парламент, относно хода на преговорите.

4. Съветът действа с квалифицирано мнозинство относно договарянето и сключването на споразуменията, посочени в параграф 3.

По отношение на договарянето и сключването на споразумения в областта на търговията с услуги и търговските аспекти на интелектуалната собственост, както и по отношение на преките чуждестранни инвестиции, Съветът действа с единодушие, когато съответното споразумение съдържа разпоредби, за които се изисква единодушие за приемането на вътрешни правила.

Съветът действа с единодушие и относно договарянето и сключването на споразумения:

а) в областта на търговията с културни и аудиовизуални услуги, когато съществува риск тези споразумения да засегнат културното и езиково многообразие на Съюза;

б) в областта на търговията със социални, образователни и здравни услуги, когато съществува риск тези споразумения сериозно да нарушат организацията на тези услуги на национално равнище и да засегнат отговорността на държавите-членки по предоставянето на тези услуги.

5. Договарянето и сключването на международни споразумения в областта на транспорта се уреждат от разпоредбите на дял VI, трета част, и на член 218.

6. Упражняването на компетентността, предоставена от настоящия член в областта на общата търговска политика, не засяга разграничаването на компетентността между Съюза и държавите-членки, и не води до хармонизиране на законовите или подзаконовите разпоредби на държавите-членки, доколкото Договорите изключват такова хармонизиране.

ДЯЛ III

СЪТРУДНИЧЕСТВО С ТРЕТИ СТРАНИ И ХУМАНИТАРНА ПОМОЩ

ГЛАВА 1

СЪТРУДНИЧЕСТВО ЗА РАЗВИТИЕ

Член 208

(предишен член 177 от ДЕО)

1. Политиката на Съюза в областта на сътрудничеството за развитие се провежда в рамките на принципите и целите на външната дейност на Съюза. Политиката на Съюза в областта на сътрудничеството за развитие и политиките на държавите-членки се допълват и подсилват взаимно.

Основната задача на политиката на Съюза в тази област е намаляването и, като крайна цел, изкореняването на бедността. Съюзът взема предвид целите на сътрудничеството за развитие при изпълнението на политиките, които биха могли да засегнат развиващите се страни.

2. Съюзът и държавите-членки са длъжни да се съобразяват с поетите ангажименти и да вземат предвид целите, които са одобрили в рамките на Обединените нации и другите компетентни международни организации.

Член 209

(предишен член 179 от ДЕО)

1. Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, приемат необходимите мерки за прилагане на политиката на сътрудничество за развитие, които могат да се отнасят до многогодишни програми за сътрудничество с развиващите се страни или до програми с тематичен подход.

2. Съюзът може да сключва с трети страни и с компетентните международни организации всяко споразумение, което допринася за постигането на целите, посочени в член 21 от Договора за Европейския съюз и в член 208 от настоящия договор.

Първата алинея не засяга компетентността на държавите-членки по отношение на воденето на международни преговори и сключването на споразумения.

3. Европейската инвестиционна банка дава своя принос при условията, посочени в нейния устав за прилагането на мерките, посочени в параграф 1.

Член 210

(предишен член 180 от ДЕО)

1. За да насърчава взаимното допълване и ефективността на техните действия, Съюзът и държавите-членки координират своите политики, свързани със сътрудничеството за развитие и се консултират взаимно относно програмите си за помощ, включително в рамките на международните организации и по време на международни конференции. Те могат да предприемат съвместни действия. Държавите-членки предоставят своята подкрепа, ако това е необходимо, за осъществяването на програмите за помощ на Съюза.

2. Комисията може да предприема всякаква полезна инициатива за поощряване на посочената в параграф 1 координация.

Член 211

(предишен член 181 от ДЕО)

В рамките на съответните области на тяхната компетентност Съюзът и държавите-членки си сътрудничат с трети страни и с компетентни международни организации.

ГЛАВА 2

ИКОНОМИЧЕСКО, ФИНАНСОВО И ТЕХНИЧЕСКО СЪТРУДНИЧЕСТВО С ТРЕТИ СТРАНИ

Член 212

(предишен член 181 А от ДЕО)

1. Без да се засягат останалите разпоредби на Договорите, и по-конкретно членове 208 – 211, Съюзът провежда действия за икономическо, финансово и техническо сътрудничество, включително за подпомагане, по-конкретно във финансовата област, с трети страни, различни от развиващите се страни. Тези действия са в съответствие с политиката на развитие на Съюза и се провеждат съгласно принципите и целите на външната му дейност. Действията на Съюза и на държавите-членки се допълват и подсилват взаимно.

2. Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, приемат необходимите мерки за прилагане на параграф 1.

3. В рамките на съответната си компетентност Съюзът и държавите-членки сътрудничат с трети страни и с компетентните международни организации. Условията за сътрудничеството със Съюза могат да бъдат предмет на споразумения между Съюза и съответните трети страни.

Първата алинея не засяга компетентността на държавите-членки да водят преговори в международни органи и да сключват международни споразумения.

Член 213

Когато ситуацията в трета страна изисква спешна финансова помощ от Съюза, Съветът, по предложение на Комисията, приема необходимите решения.

ГЛАВА 3

ХУМАНИТАРНА ПОМОЩ

Член 214

1. Действията на Съюза в областта на хуманитарната помощ се провеждат съгласно принципите и целите на външната дейност на Съюза. Тези действия имат за цел оказването в отделни случаи на съдействие и помощ на населението на трети страни, жертва на природни или предизвикани от човека бедствия, както и неговата закрила, за да се посрещнат нуждите в хуманитарната област, произтичащи от тези различни ситуации. Действията на Съюза и на държавите-членки се допълват и подсилват взаимно.

2. Действията в областта на хуманитарната помощ се осъществяват съгласно принципите на международното право и принципите на безпристрастност, неутралитет и недискриминация.

3. Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, установяват мерки за определяне на рамката, в която се провеждат действията на Съюза в областта на хуманитарната помощ.

4. Съюзът може да сключва с трети страни и с компетентните международни организации всяко споразумение, което допринася за постигането на целите, посочени в параграф 1 и в член 21 от Договора за Европейския съюз.

Разпоредбите на първата алинея не засягат компетентността на държавите-членки да водят международни преговори и да сключват споразумения.

5. С цел установяването на рамка за съвместен принос на младите европейски граждани към действията на Съюза в областта на хуманитарната помощ, се създава Европейски доброволен корпус за хуманитарна помощ. Европейският парламент и Съветът, като действат чрез регламенти, в съответствие с обикновената законодателна процедура, определят статута, реда и условията на неговото функциониране.

6. Комисията може да предприема всякакви полезни инициативи, допринасящи за насърчаването на координацията между действията на Съюза и тези на държавите-членки с цел да засили ефективността и взаимното допълване на механизмите на Съюза и на националните механизми за хуманитарна помощ.

7. Съюзът следи за това действията му в областта на хуманитарната помощ да бъдат координирани и съгласувани с действията на международните организации и образувания, по-конкретно на онези от тях, които са част от системата на Организацията на обединените нации.

ДЯЛ IV

ОГРАНИЧИТЕЛНИ МЕРКИ

Член 215

(предишен член 301 от ДЕО)

1. Когато решение, прието съгласно глава 2 на дял V от Договора за Европейския съюз, предвижда прекъсването или ограничаването, изцяло или частично, на икономическите и финансови отношения с една или няколко трети страни, Съветът, като действат с квалифицирано мнозинство, по съвместно предложение на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и на Комисията, приема необходимите мерки. Той информира за това Европейския парламент.

2. Когато решение, прието съгласно глава 2 на дял V от Договора за Европейския съюз, предвижда това, Съветът може да приеме, съгласно процедурата, посочена в параграф 1, ограничителни мерки по отношение на физически или юридически лица, недържавни групи или образувания.

3. Актовете, посочени в настоящия член, съдържат необходимите разпоредби по отношение на правните гаранции.

ДЯЛ V

МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

Член 216

1. Съюзът може да сключва споразумения с една или повече трети страни или международни организации, когато Договорите го предвиждат или когато сключването на споразумение е необходимо за постигането, в рамките на политиките на Съюза, на някоя от посочените в Договорите цели, или е предвидено в някой от правно обвързващите актове на Съюза, или може да засегне общи правила или да измени техния обхват.

2. Сключените от Съюза споразумения обвързват институциите на Съюза и държавите-членки.

Член 217

(предишен член 310 от ДЕО)

Съюзът може да сключва с една или повече трети страни или международни организации споразумения за асоцииране, създаващи реципрочни права и задължения, общи действия и специални процедури.

Член 218

(предишен член 300 от ДЕО)

1. Без да се засягат особените разпоредби на член 207, споразуменията между Съюза и трети страни или международни организации се договарят и сключват съгласно посочената по-долу процедура.

2. Съветът разрешава започване на преговорите, приема указанията за водене на преговорите, разрешава подписването и сключва споразуменията.

3. Комисията или върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност представят, когато предвиденото споразумение се отнася изключително или предимно до общата външна политика и политика на сигурност, препоръки до Съвета, който приема решение, с което разрешава започването на преговорите и назначава, в зависимост от областта на предвиденото споразумение, преговарящ или ръководител на преговарящия екип на Съюза.

4. Съветът може да дава указания до преговарящия и да определи специален комитет, като преговорите трябва да се водят в консултация с този комитет.

5. Съветът, по предложение на преговарящия, приема решение, с което разрешава подписването на споразумението, както и, при необходимост, временното му прилагане преди влизането му в сила.

6. Съветът, по предложение на преговарящия, приема решение за сключване на споразумението.

С изключение на случаите, когато споразумението се отнася изключително до общата външна политика и политика на сигурност, Съветът приема решението за сключване на споразумението:

а) след одобрение от Европейския парламент в следните случаи:

i) споразумения за асоцииране;

ii) споразумение за присъединяване на Съюза към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи;

iii) споразумения за създаване на специфична институционална рамка чрез организиране на процедури за сътрудничество;

iv) споразумения със значителни финансови последствия за Съюза;

v) споразумения в области, за които се прилага или обикновената законодателна процедура, или специалната законодателна процедура, когато се изисква одобрение от Европейския парламент.

Европейският парламент и Съветът могат, в случай на спешност, да се споразумеят за срок за даване на одобрението.

б) след консултация с Европейския парламент в останалите случаи. Европейският парламент представя становището си в срок, който Съветът може да определи в зависимост от спешността на въпроса. При липса на становище в определения срок Съветът може да действа.

7. Чрез дерогация от параграфи 5, 6 и 9, Съветът може, с решението за сключването на дадено споразумение, да упълномощи преговарящия да одобри измененията по споразумението от името на Съюза, когато това споразумение предвижда, че измененията трябва да бъдат приети съгласно опростена процедура или от създаден от споразумението орган. Съветът може да включи специфични условия при упълномощаването.

8. По време на цялата процедура Съветът действа с квалифицирано мнозинство.

Въпреки това той действа с единодушие, когато споразумението се отнася до област, за която се изисква единодушие за приемане на акт на Съюза, както и за споразуменията за асоцииране и за споразуменията, посочени в член 212, с държавите-кандидатки за присъединяване. Съветът действа с единодушие и относно споразумението за присъединяване на Съюза към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи; решението относно сключването на това споразумение влиза в сила след одобряването му от държавите-членки в съответствие с техните конституционни изисквания.

9. Съветът, по предложение на Комисията или на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, приема решение за спиране на прилагането на дадено споразумение и установяване на позициите, които трябва да се заемат от името на Съюза в рамките на орган, създаден със споразумение, когато този орган има за задача да приема актове с правно действие, с изключение на актовете за допълнение или изменение на институционалната рамка на споразумението.

10. Европейският парламент получава незабавно изчерпателна информация на всички етапи на процедурата.

11. Държава-членка, Европейският парламент, Съветът или Комисията могат да поискат становището на Съда относно съвместимостта на предвидено споразумение с Договорите. В случай на отрицателно становище от страна на Съда предвиденото споразумение не може да влезе в сила, освен ако не се нанесат изменения в него или не се преразгледат Договорите.

Член 219

(предишен член 111, параграфи 1 – 3 и 5 от ДЕО)

1. Чрез дерогация от член 218, по препоръка на Европейската централна банка или на Комисията и след консултация с Европейската централна банка с оглед постигане на консенсус, съвместим с целта за ценова стабилност, Съветът може да сключи официални споразумения относно системата на обменния курс на еврото спрямо паричните единици на трети държави. Съветът действа с единодушие, след консултация с Европейския парламент и в съответствие с процедурата, посочена в параграф 3.

Съветът може, или по препоръка на Европейската централна банка, или по препоръка на Комисията и след консултация с Европейската централна банка с оглед да се постигне съгласие, в съответствие с целта за ценова стабилност, да приеме, измени или да се откаже от централните курсове на еврото в рамките на системата на обменните курсове. Председателят на Съвета уведомява Европейския парламент за приемането, изменението или отказа от централните курсове на еврото.

2. При отсъствие на система на обменните курсове по отношение на една или повече парични единици на трети държави по смисъла на параграф 1, Съветът, по препоръка на Комисията и след консултация с Европейската централна банка, или по препоръка на Европейската централна банка, може да формулира общите насоки за обменната политика по отношение на тези валути. Тези общи насоки не могат да накърняват основната цел на ЕСЦБ за поддържане на ценовата стабилност.

3. Чрез дерогация от член 218, когато от Съюза трябва да бъдат договаряни споразумения по въпроси, свързани с паричния или валутния режим, с една или повече трети държави или международни организации, Съветът, по препоръка на Комисията и след консултация с Европейската централна банка, определя условията за преговори и сключване на тези споразумения. Тези условия осигуряват изразяването на единна позиция от страна на Съюза. Комисията е изцяло асоциирана в процеса на преговори.

4. Без да се засяга компетентността и споразуменията на Съюза по отношение на икономическия и паричен съюз, държавите-членки могат да преговарят в рамките на международни организации и да сключват международни споразумения.

ДЯЛ VI

ОТНОШЕНИЯ НА СЪЮЗА С МЕЖДУНАРОДНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ И ТРЕТИ СТРАНИ И ДЕЛЕГАЦИИ НА СЪЮЗА

Член 220

(предишни членове 302 – 304 от ДЕО)

1. Съюзът установява всякакви форми на полезно сътрудничество с органите на Организацията на обединените нации и нейните специализирани институции, Съвета на Европа, Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа и Организацията за икономическо сътрудничество и развитие.

Съюзът осигурява освен това необходимите връзки с други международни организации.

2. Върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и Комисията отговарят за прилагането на настоящия член.

Член 221

1. Делегациите на Съюза в трети страни и в международните организации представляват Съюза.

2. Делегациите на Съюза се намират под ръководството на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност. Те действат в тясно сътрудничество с дипломатическите мисии и консулските служби на държавите-членки.

ДЯЛ VII

КЛАУЗА ЗА СОЛИДАРНОСТ

Член 222

1. Съюзът и неговите държави-членки действат съвместно в дух на солидарност, в случай че държава-членка стане обект на терористично нападение или жертва на природно или предизвикано от човека бедствие. Съюзът мобилизира всички правни инструменти на негово разположение, включително военните средства, предоставени му от държавите-членки, с цел:

а) — да предотврати терористичната заплаха на територията на държавите-членки;

— да защити демократичните институции и цивилното население от евентуално терористично нападение;

— да окаже помощ на държава-членка, на нейна територия, по искане на политическите ѝ органи, в случай на терористично нападение;

б) да окаже помощ на държава-членка, на нейна територия, по искане на политическите ѝ органи, в случай на природно или предизвикано от човека бедствие.

2. Ако дадена държава-членка стане обект на терористично нападение или жертва на природно или предизвикано от човека бедствие, останалите държави-членки ѝ оказват помощ по искане на политическите ѝ органи. За тази цел държавите-членки съгласуват действията си в рамките на Съвета.

3. Редът и условията за прилагане от страна на Съюза на настоящата клауза за солидарност се определят с решение, прието от Съвета по съвместно предложение на Комисията и на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност. Когато това решение има последици в областта на отбраната, Съветът действа в съответствие с член 31, параграф 1 от Договора за Европейския съюз. Информира се Европейският парламент.

За целите на настоящия параграф и без да се засягат разпоредбите на член 240, Съветът се подпомага от Комитета по политика и сигурност с подкрепата на структурите, създадени в рамките на общата политика за сигурност и отбрана, и от комитета, посочен в член 71, които му представят при необходимост съвместни становища.

4. С цел да осигури на Съюза и на неговите държави-членки възможност за ефективно действие, Европейският съвет редовно прави оценка на заплахите, пред които е изправен Съюзът.

ЧАСТ ШЕСТА
ИНСТИТУЦИОНАЛНИ И ФИНАНСОВИ РАЗПОРЕДБИ

ДЯЛ I
ИНСТИТУЦИОНАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

ГЛАВА 1
ИНСТИТУЦИИ

РАЗДЕЛ 1
ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

Член 223

(предишен член 190, параграфи 4 и 5 от ДЕО)

1. Европейският парламент изготвя предложение за установяване на необходимите разпоредби за избиране на неговите членове чрез всеобщо пряко избирателно право, съгласно уеднаквена процедура във всички държави-членки или в съответствие с принципите, общи за всички държави-членки.

Съветът, като действа с единодушие, в съответствие със специална законодателна процедура и след одобрение от Европейския парламент, който се произнася с мнозинство от съставляващите го членове, установява необходимите разпоредби. Тези разпоредби влизат в сила, след като бъдат одобрени от държавите-членки в съответствие с техните конституционни изисквания.

2. Европейският парламент, като действа чрез регламенти, по своя собствена инициатива в съответствие със специална законодателна процедура, след като поиска становището на Комисията и с одобрението на Съвета, приема правилата и общите условия за изпълнението на задълженията на неговите членове. Всички правила или условия във връзка с данъчното облагане на действащи или бивши членове изискват единодушно решение на Съвета.

Член 224

(предишен член 191, втора алинея от ДЕО)

Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, определят чрез регламенти правилата за политическите партии на европейско равнище, посочени в член 10, параграф 4 от Договора за Европейския съюз и в частност правилата за тяхното финансиране.

Член 225

(предишен член 192, втора алинея от ДЕО)

Европейският парламент може по решение на мнозинството от съставляващите го членове, да поиска от Комисията да внесе подходящо предложение по въпроси, по които той намира, че за целите на прилагането на настоящия договор е необходим акт на Съюза. Ако Комисията не внесе предложение, тя съобщава причините за това на Европейския парламент.

Член 226

(предишен член 193 от ДЕО)

При осъществяване на своите функции Европейският парламент може по искане на една четвърт от съставляващите го членове да създаде временна анкетна комисия, която да разследва, без да се засягат правомощията, предоставени от Договорите на други институции или органи, предполагаеми нарушения или лошо администриране при прилагането на правото на Съюза, освен в случаите, когато привежданите факти са предмет на разглеждане пред съд и делото е все още висящо.

Временната анкетна комисия престава да съществува след като внесе своя доклад.

Редът и условията за упражняване на правото да се предприема разследване се определят от Европейския парламент, който действа чрез регламенти, по своя собствена инициатива, в съответствие със специална законодателна процедура, след одобрение от Съвета и Комисията.

Член 227

(предишен член 194 от ДЕО)

Всеки гражданин на Съюза и всяко физическо или юридическо лице, което пребивава или има седалище на територията на държава-членка, имат право да отправят индивидуално или съвместно с други граждани или лица, петиция до Европейския парламент по въпроси, които се отнасят до областите на компетентност на Съюза и които го засягат пряко.

Член 228

(предишен член 195 от ДЕО)

1. Европейският омбудсман, избран от Европейския парламент, е оправомощен да получава жалби от всеки гражданин на Съюза или от всяко физическо или юридическо лице, с пребиваване или седалище в някоя от държавите-членки, относно случаи на лошо администриране в действията на институциите, органите, службите или агенциите на Съюза, с изключение на Съда на Европейския съюз при изпълнение на неговите функции. Той разглежда жалбите и изготвя доклад по тях.

В съответствие със своите функции омбудсманът извършва разследвания, които счита за обосновани, или по собствена инициатива, или въз основа на жалби, които са му били отправени пряко или с посредничеството на член на Европейския парламент, освен в случаите, когато твърденията в жалбите

са предмет или са били предмет на съдебно производство. В случаите, когато омбудсманът е установил случай на лошо администриране, той сезира въпросната институция, орган, служба или агенция, която разполага със срок от три месеца, за да представи своето становище. Омбудсманът впоследствие предава доклад до Европейския парламент и до заинтересованата институция, орган, служба или агенция. Лицето, което е подало жалбата, се информира за резултата от тези разследвания.

Омбудсманът представя ежегоден доклад до Европейския парламент относно резултатите от разследванията.

2. Омбудсманът се избира след избора на Европейския парламент за срока на мандата на парламента. Мандатът му може да бъде подновяван.

Омбудсманът може да бъде освободен от длъжност от Съда, по искане на Европейския парламент, ако не отговаря на условията, необходими за изпълняването на неговите задължения или ако е извършил сериозно нарушение.

3. Омбудсманът изпълнява функциите си при пълна независимост. При изпълнение на своите задължения той не изисква, нито получава инструкции от никое правителство, институция, орган, служба или агенция. По време на своя мандат омбудсманът не може да упражнява никаква друга платена или неплатена професионална дейност.

4. Европейският парламент, като действа чрез регламенти, по своя собствена инициатива, в съответствие със специална законодателна процедура, приема правилата и общите условия, отнасящи се до изпълнението на функциите на Омбудсмана, след като поиска становището на Комисията и след одобрението на Съвета.

Член 229

(предишен член 196 от ДЕО)

Европейският парламент провежда една сесия годишно. По право той се свиква на заседание втория вторник на месец март.

Европейският парламент може да бъде свикан на извънредна месечна сесия по искане на мнозинството от съставляващите го членове, на Съвета или на Комисията.

Член 230

(предишен член 197, втора, трета и четвърта алинея, ДЕО)

Комисията може да присъства на всички заседания и да бъде изслушвана по нейно искане.

Комисията отговаря устно или писмено на въпроси, зададени ѝ от Европейския парламент или от негови членове.

Европейският съвет и Съветът се изслушват от Европейския парламент при условията, предвидени в процедурните правилници на Европейския съвет и на Съвета.

Член 231

(предишен член 198 от ДЕО)

Освен ако друго не е предвидено в настоящия договор, Европейският парламент приема актовете си с мнозинство от подадените гласове.

Кворумът се определя в процедурния правилник.

Член 232

(предишен член 199 от ДЕО)

Европейският парламент приема процедурен правилник с мнозинство от своите членове.

Актовете на Европейския парламент се публикуват при условията, предвидени в Договорите и в процедурния му правилник.

Член 233

(предишен член 200 от ДЕО)

Европейският парламент обсъжда на открито заседание общия годишен доклад, изпратен му от Комисията.

Член 234

(предишен член 201 от ДЕО)

Ако пред него е поставен въпросът за вот на недоверие относно дейността на Комисията, Европейският парламент провежда гласуване не по-рано от три дни след поставянето на този въпрос и то само чрез явно гласуване.

Ако вотът на недоверие бъде приет с мнозинство от две трети от подадените гласове и с мнозинство от съставляващите Европейския парламент членове, членовете на Комисията трябва да подадат колективно оставка, а върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност трябва да се оттегли от функциите, които изпълнява в Комисията. Те остават на длъжност и продължават да изпълняват текущите задачи, докато бъдат заменени, съгласно член 17 от Договора за Европейския съюз. В този случай мандатът на членовете на Комисията, назначени да ги заменят, изтича на датата, на която би изтекъл мандатът на членовете на Комисията, които са били задължени да подадат колективно оставка.

РАЗДЕЛ 2

ЕВРОПЕЙСКИ СЪВЕТ

Член 235

1. При гласуване всеки член на Европейския съвет може да гласува от името на не повече от един от останалите членове.

Член 16, параграф 4 от Договора за Европейския съюз и член 238, параграф 2 от настоящия договор се прилагат за Европейския съвет, когато той действа с квалифицирано мнозинство. Когато Европейският съвет се произнася чрез гласуване, неговият председател и председателят на Комисията не вземат участие в гласуването.

Въздържането от гласуване на присъстващи или представлявани членове не е пречка за приемането на актове на Европейския съвет, които изискват единодушие.

2. Председателят на Европейския парламент може да бъде поканен за изслушване от Европейския съвет.

3. Европейският съвет действа с обикновено мнозинство по процедурните въпроси, както и по приемането на процедурния му правилник.

4. Европейският съвет се подпомага от генералния секретариат на Съвета.

Член 236

Европейският съвет приема с квалифицирано мнозинство:

а) решение за установяване на списъка със съставите на Съвета, освен състава по общи въпроси и този по външни работи, съгласно член 16, параграф 6 от Договора за Европейския съюз;

б) решение относно председателството на съставите на Съвета, с изключение на състава по външни работи, съгласно член 16, параграф 9 от Договора за Европейския съюз.

РАЗДЕЛ 3

СЪВЕТ

Член 237

(предишен член 204 от ДЕО)

Съветът се свиква от своя председател по негова инициатива, по искане на един от неговите членове или на Комисията.

Член 238

(предишен член 205, параграфи 1 и 2 от ДЕО)

1. За актовете, които изискват обикновено мнозинство, Съветът действа с мнозинство от съставляващите го членове.

2. Чрез дерогация от член 16, параграф 4 от Договора за Европейския съюз, считано от 1 ноември 2014 г. и при спазване на разпоредбите, определени в Протокола относно преходните разпоредби, в

случаите, в които Съветът не действа по предложение на Комисията или на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, квалифицираното мнозинство се определя като равно на най-малко 72 % от членовете на Съвета, представляващи държави-членки, които обхващат най-малко 65 % от населението на Съюза.

3. Считано от 1 ноември 2014 г. и при спазване на разпоредбите, определени в Протокола относно преходните разпоредби, в случаите, в които, в приложение на Договорите, не всички членове на Съвета участват в гласуването, квалифицираното мнозинство се определя, както следва:

а) Квалифицираното мнозинство се определя като равно на най-малко 55 % от членовете на Съвета, представляващи участващите държави-членки, които обхващат най-малко 65 % от населението на тези държави.

Блокиращото малцинство трябва да включва поне минималния брой членове на Съвета, представляващи повече от 35 % от населението на участващите държави-членки, плюс един член, като в противен случай се приема, че е налице квалифицирано мнозинство.

б) Чрез дерогация от буква а), когато Съветът не действа по предложение на Комисията или на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, квалифицираното мнозинство се определя като равно на най-малко 72 % от членовете на Съвета, представляващи участващите държави-членки, които обхващат най-малко 65 % от населението на тези държави.

4. Въздържането от гласуване на присъствуващите или представляваните членове не е пречка за приемане от Съвета на актове, които изискват единодушие.

Член 239

(предишен член 206 от ДЕО)

При гласуване всеки член на Съвета може да гласува от името на не повече от един от другите членове.

Член 240

(предишен член 207 от ДЕО)

1. Комитет, състоящ се от постоянните представители на правителствата на държавите-членки, отговаря за подготовката на работата на Съвета и за изпълнение на възложените му от Съвета задачи. Комитетът може да приема процедурни решения в случаите, предвидени от процедурния правилник на Съвета.

2. Съветът се подпомага от генерален секретариат под ръководството на генерален секретар, назначен от Съвета.

Съветът решава с обикновено мнозинство относно организацията на генералния секретариат.

3. Съветът действа с обикновено мнозинство по процедурните въпроси, както и по приемането на процедурния си правилник.

Член 241

(предишен член 208 от ДЕО)

Съветът, като действа с обикновено мнозинство, може да поиска от Комисията да предприеме проучвания, които счита за уместни за осъществяването на общите цели и да му представи съответни предложения. Ако Комисията не представи предложение, тя информира Съвета за причините.

Член 242

(предишен член 209 от ДЕО)

Съветът, като действа с обикновено мнозинство, след консултация с Комисията, приема разпоредбите, регулиращи дейността на комитетите, предвидени в Договорите.

Член 243

(предишен член 210 от ДЕО)

Съветът определя размера на трудовите възнаграждения, обезщетенията и пенсиите на председателя на Европейския съвет, на председателя на Комисията, на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, на членовете на Комисията, на председателите, членовете и секретарите на Съда на Европейския съюз, както и на генералния секретар на Съвета. Той определя освен това размера на всички обезщетения, представляващи възнаграждение.

РАЗДЕЛ 4

КОМИСИЯ

Член 244

Съгласно член 17, параграф 5 от Договора за Европейския съюз, членовете на Комисията се избират на ротационен принцип, установен с единодушие от Европейския съвет, въз основа на следните принципи:

а) държавите-членки се третират на стриктно равноправна основа по отношение на определянето на последователността на участие и продължителността на членството на техните граждани в Комисията; в резултат на това разликата между общия брой мандати, заети от граждани на две държави-членки, не може никога да е повече от един;

б) при спазване на разпоредбите на буква а), всяка следваща Комисия е съставена по начин, който да отразява в задоволителна степен демографското и географското многообразие на всички държави-членки.

Член 245

(предишен член 213 от ДЕО)

Членовете на Комисията се въздържат от всякакво действие, несъвместимо с естеството на техните функции. Държавите-членки зачитат тяхната независимост и не се опитват да им оказват влияние при изпълнението на техните задачи.

Членовете на Комисията не могат по време на своя мандат да упражняват друга платена или неплатена професионална дейност. При встъпването си в длъжност, те тържествено поемат задължението да спазват, както по време на мандата си, така и след неговото изтичане, произтичащите от поста им задължения и в частност задължението за почтеност и въздържаност относно приемането на определени постове или облаги след края на мандата им. В случай на нарушаване на тези задължения Съдът, по искане на Съвета, който действа с обикновено мнозинство или на Комисията може, според обстоятелствата, или да освободи от длъжност, съгласно условията на член 247, или да лиши съответния член от право на пенсия или от други полагащи се облаги.

Член 246

(предишен член 215 от ДЕО)

Освен при редовното обновяване на състава или при смърт, пълномощията на членовете на Комисията се прекратяват при доброволна оставка или освобождаване от длъжност.

Мястото на член, който е подал оставка или е починал, се заема за остатъка от мандата от нов член със същото гражданство, назначен от Съвета, по взаимно съгласие с председателя на Комисията, след консултация с Европейския парламент и съгласно критериите, посочени в член 17, параграф 3, втора алинея от Договора за Европейския съюз.

Съветът, като действа с единодушие, по предложение на председателя на Комисията, може да реши, че не е необходимо да се попълва освободеното място, особено когато оставащият период от мандата на члена на Комисията е кратък.

При оставка, освобождаване от длъжност или смърт председателят се заменя до изтичане на неговия мандат. По отношение на смяната на председателя се прилага процедурата по член 17, параграф 7, първа алинея от Договора за Европейския съюз.

В случай на оставка, освобождаване от длъжност или смърт върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност се заменя, за остатъка от мандата, в съответствие с член 18, параграф 1 от Договора за Европейския съюз.

В случай на колективна оставка на членовете на Комисията те остават на длъжност и продължават да изпълняват текущите задачи, докато се осигури заместването им за остатъка от мандата в съответствие с член 17 от Договора за Европейския съюз.

Член 247

(предишен член 216 от ДЕО)

Ако член на Комисията престане да изпълнява условията, необходими за упражняването на функциите си или ако е извършил сериозно нарушение, той може да бъде освободен от длъжност от Съда, по искане на Съвета, който действа с обикновено мнозинство или на Комисията.

Член 248

(предишен член 217, параграф 2 от ДЕО)

Без да се засягат разпоредбите на член 18, параграф 4 от Договора за Европейския съюз, отговорностите, с които е натоварена Комисията, се структурират и разпределят между нейните членове от председателя, съгласно член 17, параграф 6 от посочения договор. Председателят може да прехвърля отговорности от един член на друг по време на мандата на Комисията. Членовете на Комисията изпълняват възложените им от председателя задължения под негово ръководство.

Член 249

(предишни член 218, параграф 2 и член 212 от ДЕО)

1. Комисията приема процедурен правилник, за да гарантира както нейното функциониране, така и това на нейните служби. Тя осигурява публикуването на този правилник.

2. Комисията публикува ежегодно, не по-късно от един месец преди откриването на сесията на Европейския парламент, общ доклад за дейностите на Съюза.

Член 250

(предишен член 219 от ДЕО)

Комисията приема актовете си с мнозинството от своите членове.

Кворумът се определя от нейния процедурен правилник.

РАЗДЕЛ 5

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Член 251

(предишен член 221 от ДЕО)

Съдът заседава в състави или в голям състав, в съответствие с предвидените за целта правила в статута на Съда на Европейския съюз.

Съдът може да заседава и в пленум, когато това е предвидено в неговия статут.

Член 252

(предишен член 222 от ДЕО)

Съдът се подпомага от осем генерални адвокати. Ако Съдът поиска това, Съветът може, с единодушие, да увеличи броя на генералните адвокати.

Генералният адвокат има ролята да представя публично, при пълна безпристрастност и независимост, мотивирани заключения по делата, за които съгласно статута на Съда на Европейския съюз се изисква неговото произнасяне.

Член 253

(предишен член 223 от ДЕО)

Съдиите и генералните адвокати на Съда се избират измежду личности, които представят всички гаранции за независимост и които отговарят на всички условия, изисквани в техните съответни държави за заемане на най-висшите съдебни длъжности, или които са юристи с призната компетентност; те се назначават по общо съгласие от правителствата на държавите-членки за срок от шест години, след консултация с комитета, предвиден в член 255.

Частична подмяна на съдиите и на генералните адвокати се извършва на всеки три години, съгласно условията, предвидени в статута на Съда на Европейския съюз.

Съдиите избират помежду си председател на Съда за срок от три години. Неговият мандат може да бъде подновяван.

Съдиите и генералните адвокати, чийто мандат изтича, могат да бъдат преизбирани.

Съдът назначава секретар и определя правилата за неговата дейност.

Съдът приема свой процедурен правилник. Този правилник подлежи на одобрение от Съвета.

Член 254

(предишен член 224 от ДЕО)

Броят на съдиите на Общия съд се определя в статута на Съда на Европейския съюз. Статутът може да предвиди Общият съд да бъде подпомаган от генерални адвокати.

Членовете на Общия съд се избират измежду лица, които представят всички гаранции за независимост и притежават необходимата правоспособност за заемане на висши съдебни длъжности. Те се назначават по общо съгласие на правителствата на държавите-членки за срок от шест години, след консултация с комитета, предвиден в член 255. Частична промяна в състава се извършва на всеки три години. Членовете, чийто мандат изтича, могат да бъдат преизбирани.

Съдиите избират помежду си председател на Общия съд за срок от три години. Неговият мандат може да бъде подновяван.

Общият съд назначава секретар и определя правилата за неговата дейност.

Общият съд приема свой процедурен правилник със съгласието на Съда. Този правилник подлежи на одобрение от Съвета.

Разпоредбите на Договорите относно Съда се прилагат и спрямо Общия съд, освен ако в статута на Съда на Европейския съюз не е предвидено друго.

Член 255

Създава се комитет, който да дава становище относно годността на кандидатите да упражняват функциите на съдия и генерален адвокат на Съда и на Общия съд, преди правителствата на държавите-членки да ги назначат съгласно членове 253 и 254.

Комитетът е съставен от седем лица, избрани измежду бивши членове на Съда и на Общия съд, членове на висши национални съдебни органи и юристи с призната компетентност, един от които се предлага от Европейския парламент. Съветът приема решение, с което се определят правилата за функциониране на този комитет, както и решение за назначаване на неговите членове. Той действа по инициатива на председателя на Съда.

Член 256

(предишен член 225 от ДЕО)

1. Общият съд е компетентен да разглежда и да се произнася като първа инстанция по исковете, посочени в членове 263, 265, 268, 270 и 272, с изключение на възложените на специализиран съд, създаден съгласно член 257 и тези, които в статута са изрично запазени за Съда. Статутът може да предвиди компетентност на Общия съд и относно други категории дела.

Решенията на Общия съд по силата на настоящия параграф подлежат на обжалване само по правни въпроси пред Съда, съгласно предвидените в статута условия и ограничения.

2. Общият съд е компетентен да разглежда и да се произнася по исковете срещу решения на специализираните съдилища.

Решенията на Общия съд по настоящия параграф по изключение подлежат на преразглеждане пред Съда при условията и ограниченията, предвидени в статута, в случай на сериозен риск от засягане на единството или съгласуваността на правото на Съюза.

3. Общият съд е компетентен да разглежда и да се произнася по преюдициални въпроси, отправени към него по силата на член 267 в специфични сфери, определени от статута.

Когато Общият съд прецени, че делото изисква принципно решение, което може да засегне единството или съгласуваността на правото на Съюза, той може да препрати делото към Съда, който да се произнесе.

Решенията, постановени от Общия съд относно преюдициални въпроси, могат по изключение да бъдат преразглеждани от Съда съгласно условията и ограниченията, предвидени от статута, в случай на сериозен риск от засягане единството или съгласуваността на правото на Съюза.

Член 257

(предишен член 225 А от ДЕО)

Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, могат да създават специализирани съдилища към Общия съд, натоварени да разглеждат като първа инстанция определени категории искове в специфични области. Европейският парламент и Съветът действат чрез регламенти или по предложение на Комисията, след консултация със Съда, или по искане на Съда, след консултация с Комисията.

Регламентът за създаване на специализиран съд определя правилата за организацията на този съд и уточнява обхвата на компетенциите, които му се предоставят.

Решенията на специализираните съдилища подлежат на обжалване пред Общия съд само по правни въпроси или, когато това е предвидено в регламента за създаване на специализиран съд, на обжалване и по фактически въпроси.

Членовете на специализираните съдилища се избират измежду лица, даващи всички гаранции за независимост и отговарящи на изискванията за заемане на съдебни длъжности. Те се назначават от Съвета с единодушие.

Специализираните съдилища приемат свой процедурен правилник съгласувано със Съда. Правилникът подлежи на одобрение от Съвета.

Разпоредбите на Договорите относно Съда и разпоредбите на статута на Съда на Европейския съюз се прилагат и спрямо специализираните съдилища, освен ако в регламента за създаване на специализирания съд не е предвидено друго. Дял I от Статута и член 64 от него се прилагат във всички случаи спрямо специализираните съдилища.

Член 258

(предишен член 226 от ДЕО)

Ако Комисията счита, че дадена държава-членка не е изпълнила задължение, произтичащо от Договорите, тя издава мотивирано становище по този въпрос, след като е дала възможност на съответната държава да изложи своите съображения.

Ако съответната държава не се съобрази с това становище в срока, определен от Комисията, Комисията може да сезира Съда на Европейския съюз.

Член 259

(предишен член 227 от ДЕО)

Всяка от държавите-членки може да сезира Съда на Европейския съюз, ако счита, че друга държава-членка не е изпълнила някое от задълженията, произтичащо от Договорите.

Преди държава-членка да подаде иск срещу друга държава-членка относно твърдение за неизпълнение от страна на въпросната държава на задължение, произтичащо от Договорите, тя поставя въпроса пред Комисията.

Комисията издава мотивирано становище, след като на всяка от заинтересованите държави е предоставена възможност да изложи съответно съображенията относно собствените им позиции и тези срещу ответната страна, писмено и устно.

Ако Комисията не е издала становище в срок от три месеца от датата на поставяне на въпроса пред нея, отсъствието на становище не е пречка за сезиране на Съда на Европейския съюз.

Член 260

(предишен член 228 от ДЕО)

1. Ако Съдът на Европейския съюз установи, че държава-членка не е изпълнила свое задължение което произтича от Договорите, тази държава е длъжна да предприеме необходимите мерки с оглед изпълнението на решението на Съда на Европейския съюз.

2. Ако Комисията реши, че тази държава-членка не е предприела мерките за изпълнение на решението на Съда на Европейския съюз, тя може да сезира Съда на Европейския съюз, след като предостави възможност на тази държава да изложи своите съображения. Комисията посочва размера на еднократно платимата сума или периодичната имуществена санкция, която тази държава-членка трябва да заплати, и която според нея е съобразена с обстоятелствата.

Ако Съдът на Европейския съюз установи, че въпросната държава-членка не се е съобразила с неговото решение, той може да ѝ наложи заплащането на еднократно платима сума или на периодична имуществена санкция.

Настоящата процедура не засяга прилагането на член 259.

3. Когато Комисията сезира Съда на Европейския съюз с иск по силата на член 258, тъй като счита, че тази държава-членка не е изпълнила задължението си да съобщи за мерките за транспониране на директива, приета съгласно определена законодателна процедура, тя може, ако счете за уместно, да определи размера на еднократно платимата сума или периодичната имуществена санкция, която тази държава трябва да заплати, и която според нея е съобразена с обстоятелствата.

Ако Съдът на Европейския съюз установи, че има неизпълнение на горепосоченото задължение, той може да наложи на тази държава-членка да заплати еднократно платимата сума или периодичната имуществена санкция, в рамките на размера, определен от Комисията. Задължението за плащане влиза в сила на датата, определена в решението на Съда на Европейския съюз.

Член 261

(предишен член 229 от ДЕО)

Регламентите, приети съвместно от Европейския парламент и Съвета, както и от Съвета, в съответствие с разпоредбите на Договорите, могат да предоставят на Съда на Европейския съюз пълна юрисдикция да правораздава във връзка със санкциите, предвидени в тези регламенти.

Член 262

(предишен член 229 А от ДЕО)

Без да се засягат останалите разпоредби на Договорите, Съветът, като действа с единодушие, в съответствие със специална законодателна процедура и след консултация с Европейския парламент, може да приема разпоредби за предоставяне на компетентност по своя преценка на Съда на Европейския съюз по спорове относно прилагането на приетите актове на основата на Договорите, които пораждат европейски права на интелектуална собственост. Тези разпоредби влизат в сила, след като бъдат одобрени от държавите-членки в съответствие с техните конституционни изисквания.

Член 263

(предишен член 230 от ДЕО)

Съдът на Европейския съюз осъществява контрол относно законосъобразността на законодателните актове, на актовете на Съвета, на Комисията и на Европейската централна банка, с изключение на препоръките и становищата, както и на актовете на Европейския парламент и на Европейския съвет, предназначени да произведат правно действие по отношение на трети страни. Той контролира също така законосъобразността на актовете, издадени от органите, службите или агенциите на Съюза, предназначени да произвеждат правно действие по отношение на трети страни.

За тази цел Съдът на Европейския съюз е компетентен да се произнася по искове на държава-членка, на Европейския парламент, на Съвета или на Комисията, на основание некомпетентност, съществено процесуално нарушение, нарушаване на Договорите или на всякаква правна норма, свързана с тяхното изпълнение, или злоупотреба с власт.

Съдът на Европейския съюз е компетентен да се произнася при същите условия по искове, заведени от Сметната палата, от Европейската централна банка и от Комитета на регионите, за защита на техните изключителни правомощия.

Всяко физическо или юридическо лице може да заведе иск, съгласно условията, предвидени в първа и втора алинея, срещу решенията, които са адресирани до него или които го засягат пряко и лично, както и срещу подзаконови актове, които го засягат пряко и които не включват мерки за изпълнение.

Актовете за създаване на органи, служби и агенции на Съюза могат да предвиждат специфични условия и правила относно исковете, заведени от физически или юридически лица срещу актове на тези органи, служби или агенции, предназначени да произведат правно действие спрямо тях.

Исковете, предвидени в настоящия член, трябва да бъдат заведени в срок от два месеца, считано, в зависимост от случая, от публикуването на акта, от неговото съобщаване на ищеца, или, при липса на уведомяване, от деня, в който той е узнал за него.

Член 264

(предишен член 231 от ДЕО)

Ако искът е обоснован, Съдът на Европейския съюз обявява атакувания акт за недействителен.

Независимо от това Съдът на Европейския съюз определя, ако счете за необходимо, онези от правните последици на отменения акт, които трябва да се считат за окончателни.

Член 265

(предишен член 232 от ДЕО)

В случай че в нарушение на Договорите Европейският парламент, Европейският съвет, Съветът, Комисията или Европейската централна банка бездействат, държавите-членки и другите институции на Съюза могат да сезират Съда на Европейския съюз с цел установяване на това нарушение. Настоящият член се прилага при същите условия спрямо органите, службите и агенциите на Съюза, които се въздържат от вземане на решение.

Искът е допустим само ако съответната институция, орган, служба или агенция преди това е поканена да действа. Ако след изтичане на срок от два месеца от тази покана съответната институция, орган, служба или агенция не се е произнесла, искът може да бъде заведен в нов двумесечен срок.

Всяко физическо или юридическо лице може да сезира Съда съгласно условията, определени в предходните алинеи, за да подаде иск относно пропускането, от страна на дадена институция или даден орган, служба или агенция на Съюза да адресира до него даден акт, с изключение на препоръка или становище.

Член 266

(предишен член 233 от ДЕО)

Институцията, органът, службата или агенцията, чийто акт е бил отменен или чието бездействие е било обявено за противоречащо на Договорите, е длъжна да предприеме необходимите мерки за изпълнение на решението на Съда на Европейския съюз.

Това задължение не засяга задължението, което може да произтече от прилагането на член 340, втора алинея.

Член 267

(предишен член 234 от ДЕО)

Съдът на Европейския съюз е компетентен да се произнася преюдициално относно:

а) тълкуването на настоящия договор;

б) валидността и тълкуването на актовете на институциите, органите, службите или агенциите на Съюза.

Когато такъв въпрос бъде повдигнат пред юрисдикция в държава-членка, тази юрисдикция би могла, ако счита, че по този въпрос е необходимо решение, за да бъде постановено нейното решение, да поиска от Съда на Европейския съюз да се произнесе.

Когато такъв въпрос е повдигнат по висящо дело пред национална юрисдикция на дадена държава, чиито решения не подлежат на обжалване съгласно националното право, тази юрисдикция е длъжна да сезира Съда на Европейския съюз.

Ако такъв въпрос бъде повдигнат по висящо дело пред национален съдебен орган във връзка със задържано лице, Съдът на Европейския съюз се произнася в най-кратък срок.

Член 268

(предишен член 235 от ДЕО)

Съдът на Европейския съюз е компетентен да разглежда спорове относно обезщетения за вредите, посочени в член 340, втора и трета алинея.

Член 269

Съдът е компетентен да се произнася по законосъобразността на акт, приет от Европейския съвет или от Съвета по силата на член 7 от Договора за Европейския съюз само по искане на държавата-членка, която е предмет на констатация на Европейския съвет или на Съвета, и само относно спазването на процедурните изисквания, предвидени в споменатия член.

Това искане трябва да бъде отправено в срок от един месец от датата на констатацията. Съдът се произнася в срок от един месец, считано от датата на искането.

Член 270

(предишен член 236 от ДЕО)

Съдът на Европейския съюз е компетентен по всеки спор между Съюза и негови служители, в границите и при условията, определени в Правилника за длъжностните лица на Съюза и условията за работа на другите служители на Съюза.

Член 271

(предишен член 237 от ДЕО)

Съдът на Европейския съюз е компетентен, в посочените по-долу граници, да решава спорове относно:

а) изпълнението на задълженията от страна на държавите-членки, произтичащи от устава на Европейската инвестиционна банка. Управителният съвет на банката разполага в това отношение с компетенциите, предоставени на Комисията съгласно член 258;

б) решенията на Съвета на гуверньорите на Европейската инвестиционна банка. В тази връзка всяка държава-членка, Комисията и Управителният съвет на Банката могат да подават иск при условията, предвидени в член 263;

в) решенията на Управителния съвет на Европейската инвестиционна банка. Исковете срещу тези решения могат да бъдат подавани според предвидените условия в член 263 само от държави-членки или от Комисията при условията, и само относно нарушение на процедурите, предвидени в член 19, параграфи 2, 5, 6 и 7 от устава на банката;

г) изпълнението от националните централни банки на задълженията, произтичащи от настоящия договор и от Устава на ЕСЦБ и на ЕЦБ. Управителният съвет на Европейската централна банка разполага, в тази връзка, по отношение на националните централни банки, с правомощията, предоставени на Комисията от член 258 по отношение на държавите-членки. Ако Съдът на Европейския съюз установи, че национална централна банка не е изпълнила задължение, произтичащо от настоящия договор, тази банка се задължава да предприеме необходимите разпоредби за изпълнение на решението на Съда на Европейския съюз.

Член 272

(предишен член 238 от ДЕО)

Съдът на Европейския съюз е компетентен да се произнася по силата на арбитражна клауза, съдържаща се в договор, отнасящ се към публичното или частното право, сключен от Съюза или от негово име.

Член 273

(предишен член 239 от ДЕО)

Съдът е компетентен по всички спорове между държавите-членки, свързани с предмета на Договорите, ако спорът е изпратен до него при специално споразумение между страните.

Член 274

(предишен член 240 от ДЕО)

При условията на компетенциите, които Договорите предоставят на Съда на Европейския съюз, споровете по които Съюзът е страна не могат на това основание да бъдат изключени от компетенциите на националните юрисдикции.

Член 275

Съдът на Европейския съюз не е компетентен по отношение на разпоредбите относно общата външна политика и политика на сигурност, както и по отношение на актовете, приети въз основа на тези разпоредби.

Въпреки това, Съдът на Европейския съюз е компетентен да контролира спазването на член 40 от Договора за Европейския съюз и да се произнася по исковете, заведени при условията, предвидени в член 263, четвърта алинея от настоящия договор, относно контрола за законосъобразност на решенията, предвиждащи ограничителни мерки спрямо физически или юридически лица и приети от Съвета на основание глава 2 на дял V от Договора за Европейския съюз.

Член 276

При упражняване на предоставените му правомощия, свързани с разпоредбите на глави 4 и 5 на дял V, трета част, относно пространството на свобода, сигурност и правосъдие, Съдът на Европейския съюз не е компетентен да проверява валидността или пропорционалността на операции, проведени от полицията или други правоприлагащи служби в държава-членка, нито да се произнася относно изпълнението на задълженията на държавите-членки за поддържането на обществения ред и опазването на вътрешната сигурност.

Член 277

(предишен член 241 от ДЕО)

Независимо от изтичането на срока, предвиден в член 263, шеста алинея, всяка страна може при спор, който засяга акт с общо приложение, приет от институция, орган, служба или агенция на Съюза, да се позове на средствата, предвидени в член 230, втора алинея, за да обоснове пред Съда на Европейския съюз неприложимостта на този акт.

Член 278

(предишен член 242 от ДЕО)

Подадените до Съда на Европейския съюз искове нямат суспензивно действие. Въпреки това Съдът на Европейския съюз може, ако счита, че обстоятелствата го изискват, да постанови спиране на изпълнението на оспорвания акт.

Член 279

(предишен член 243 от ДЕО)

По делата за които е сезиран, Съдът на Европейския съюз може да разпорежда необходимите временни мерки.

Член 280

(предишен член 244 от ДЕО)

Решенията на Съда на Европейския съюз имат изпълнителна сила при условията, определени в член 299.

Член 281

(предишен член 245 от ДЕО)

Статутът на Съда на Европейския съюз е включен в отделен протокол.

Европейският парламент и Съветът могат, в съответствие с обикновената законодателна процедура, да изменят разпоредбите на статута, с изключение на дял I и на член 64 от него. Европейският парламент и Съветът действат или по искане на Съда и след консултация с Комисията, или по предложение на Комисията и след консултация със Съда.

РАЗДЕЛ 6

ЕВРОПЕЙСКА ЦЕНТРАЛНА БАНКА

Член 282

1. Европейската централна банка и националните централни банки образуват Европейската система на централните банки (ЕСЦБ). Европейската централна банка и националните централни банки на държавите-членки, чиято парична единица е еврото и които съставляват Евросистемата, провеждат паричната политика на Съюза.

2. ЕСЦБ се управлява от органите за вземане на решения на Европейската централна банка. Основната цел на ЕСЦБ е да поддържа ценовата стабилност. Без да се засяга тази цел, тя подпомага общите икономически политики в Съюза, за да допринесе за постигането на неговите цели.

3. Европейската централна банка има юридическа правосубектност. Тя има изключителното правомощие да разрешава емитирането на еврото. Тя е независима при упражняването на своите правомощия и при управлението на своите финанси. Институциите, органите, службите и агенциите на Съюза, както и правителствата на държавите-членки, зачитат тази независимост.

4. Европейската централна банка предприема необходимите мерки за изпълнение на своите задачи, в съответствие с членове 127 — 133 и член 138 и съгласно условията, предвидени в Устава на ЕСЦБ и на ЕЦБ. В съответствие с упоменатите членове държавите-членки, чиято парична единица не е еврото, както и техните централни банки, запазват своята компетентност по паричните въпроси.

5. По отношение на областите в кръга на нейните правомощия, с Европейската централна банка се провеждат консултации по всеки проект на акт на Съюза, както и по всеки проект за нормативна уредба на национално равнище, като тя може да дава становища.

Член 283

(предишен член 112 от ДЕО)

1. Управителният съвет на Европейската централна банка се състои от членовете на Изпълнителния съвет на Европейската централна банка и от управителите на националните централни банки на държавите-членки, чиято парична единица е еврото.

2. Изпълнителният съвет се състои от председателя, заместник-председателя и четирима други членове.

Председателят, заместник-председателят и другите членове на Изпълнителния съвет се назначават измежду лица, които притежават призната компетентност и професионален опит в областта на паричните и банковите въпроси, от Европейския съвет, който действа с квалифицирано мнозинство, по препоръка на Съвета и след консултация с Европейския парламент и Управителния съвет на Европейската централна банка.

Техният мандат е осем години и не може да бъде подновяван.

Само граждани на държавите-членки могат да бъдат членове на Изпълнителния съвет.

Член 284

(предишен член 113 от ДЕО)

1. Председателят на Съвета и един член от Комисията могат да участват в заседанията на Управителния съвет на Европейската централна банка без да имат право да гласуват.

Председателят на Съвета може да представя предложение за обсъждане до Управителния съвет на Европейската централна банка.

2. Председателят на Европейската централна банка получава покана да участва в срещите на Съвета, когато Съветът обсъжда въпроси, свързани с целите и задачите на ЕСЦБ.

3. Европейската централна банка изпраща до Европейския парламент, Съвета и Комисията, а също и до Европейския съвет годишен доклад за дейностите на ЕСЦБ и за паричната политика както за предходната, така и за текущата година. Председателят на Европейската централна банка представя този доклад на Съвета и на Европейския парламент, който може да проведе общ дебат по него.

Председателят на Европейската централна банка и другите членове от Изпълнителния съвет могат, по искане на Европейския парламент или по тяхна инициатива, да бъдат изслушвани от компетентните комисии на Европейския парламент.

РАЗДЕЛ 7

СМЕТНА ПАЛАТА

Член 285

(предишен член 246 от ДЕО)

Одитът се осъществява от Сметната палата на Съюза.

Тя се състои от по един гражданин на всяка държава-членка. Нейните членове изпълняват функциите си при пълна независимост, в общ интерес на Съюза.

Член 286

(предишен член 247 от ДЕО)

1. Членовете на Сметната палата се избират измежду личности, които участват или са участвали в съответната държава във външни одиторски органи или които притежават специална квалификация за тази дейност. Тяхната независимост трябва да бъде извън съмнение.

2. Членовете на Сметната палата се назначават за срок от шест години. Съветът, след като се консултира с Европейския парламент, приема списъка на членовете съобразно направените от всяка държава-членка предложения. Мандатът на членовете на Сметната палата може да бъде подновяван.

Те избират помежду си председател на Сметната палата за срок от три години. Неговият мандат може да бъде подновяван.

3. При изпълнението на техните задължения, членовете на Сметната палата нито търсят, нито приемат инструкции от което и да е правителство или от който и да е друг орган. Те се въздържат от всякаква дейност, несъвместима с характера на техните функции.

4. Членовете на Сметната палата не могат по време на своя мандат да изпълняват никаква друга платена или неплатена професионална дейност. Когато встъпват в длъжност, те тържествено се задължават да изпълняват както по време на своя мандат, така и след това, произтичащите от тяхната длъжност задължения, а именно да проявяват почтеност и въздържаност относно приемането, след края на мандата им, на определени постове или облаги.

5. Освен при редовното подновяване на състава или в случай на смърт, пълномощията на член на Сметната палата могат да се прекратят при оставка или чрез освобождаване от длъжност, обявено от Съда съгласно параграф 6.

Освободеното по този начин място се попълва за остатъка от мандата на члена.

Освен в случаите на освобождаване от длъжност членовете на Сметната палата остават на техния пост, докато бъдат заменени.

6. Членовете на Сметната палата могат да бъдат освободени от длъжност, или да бъдат лишени от правото на пенсия или други полагащи се облаги, само ако Съдът по молба на Сметната палата констатира, че те са престанали да отговарят на необходимите условия или да изпълняват произтичащите от тяхната длъжност задължения.

7. Съветът определя условията за наемане на работа на председателя и членовете на Сметната палата и в частност техните възнаграждения, надбавки и пенсии. Със същото мнозинство той решава да бъде извършвано друго плащане вместо възнаграждението.

8. Разпоредбите на Протокола за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз, които се прилагат по отношение на съдиите в Съда на Европейския съюз, се прилагат и по отношение на членовете на Сметната палата.

Член 287

(предишен член 248 от ДЕО)

1. Сметната палата проверява отчетите за всички приходи и разходи на Съюза. Тя проверява и отчетите за всички приходи и разходи на всички органи, служби или агенции, създадени от Съюза, доколкото актът за учредяването им не изключва такава проверка.

Сметната палата представя на Европейския парламент и на Съвета декларация за достоверност относно надеждността и точността на отчетите, както и законосъобразността и редовността на свързаните с тях операции, която се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*. Тази декларация може да бъде допълнена със специфични оценки за всяка основна сфера на действие на Съюза.

2. Сметната палата проверява дали всички приходи са били събрани и дали всички разходи са направени законосъобразно и правомерно, както и дали управлението на финансовите средства е било добро. Осъществявайки това, тя сигнализира, по-специално, за всяка неправомерност.

Одитът върху приходите се осъществява на основата както на предвидените, така и на постъпилите приходи в Съюза.

Одитът върху разходите се осъществява на основата както на поетите задължения, така и на извършените плащания.

Тези одити могат да бъдат извършени преди приключването на отчетите за съответната финансова година.

3. Одитът се основава на документи и, ако е необходимо, се провежда на място в другите институции на Съюза, в помещенията на всеки орган, служба или агенция, която управлява приходи или разходи от името на Съюза и в държавите-членки, включително в помещенията на всяко физическо или юридическо лице, което получава плащания от бюджета. Одитът в държавите-членки се извършва съвместно с националните одиторски органи или, ако последните нямат необходимите правомощия, с компетентните национални служби. Сметната палата и националните одиторски органи на държавите-членки осъществяват сътрудничество, основаващо се на доверие и взаимно зачитане на независимостта. Тези органи или служби уведомяват Сметната палата дали възнамеряват да участват в одита.

Останалите институции на Съюза, всички органи, служби или агенции, осъществяващи управление на приходи или разходи от името на Съюза, всяко физическо или юридическо лице, което получава плащания от бюджета, както и националните одиторски органи, а ако те нямат необходимите правомощия – компетентните национални служби, изпращат на Сметната палата по нейно искане всички документи или информация, които са необходими за изпълнението на нейната задача.

Що се отнася до дейността на Европейската инвестиционна банка по управление на приходите и разходите на Съюза, правото на Сметната палата на достъп до информацията, притежавана от Банката, се регламентира от споразумение между Сметната палата, Банката и Комисията. При отсъствие на споразумение Сметната палата има право на достъп до информацията, необходима за осъществяване на одита на приходите и разходите на Съюза, управлявани от Банката.

4. Сметната палата изготвя годишен доклад след приключването на всяка бюджетна година. Този доклад се представя на останалите институции на Съюза и се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* заедно с отговорите на съответните институции относно констатациите и оценките на Сметната палата.

Сметната палата може да представя във всеки един момент своите констатации и оценки, по-специално под формата на специални доклади по отделни въпроси, и да представя становища по искане на някоя от другите институции на Съюза.

Тя приема своите годишни доклади, специални доклади или становища с мнозинство от своите членове. Независимо от това, тя може да съставя свои вътрешни отделения с оглед приемането на някои категории доклади или становища, при предвидените от процедурния ѝ правилник условия.

Тя подпомага Европейския парламент и Съвета при упражняването на тяхната контролна функция по отношение на изпълнението на бюджета.

Сметната палата приема свой процедурен правилник. Този правилник подлежи на одобрение от Съвета.

ГЛАВА 2

ПРАВНИ АКТОВЕ НА СЪЮЗА, ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЕМАНЕ И ДРУГИ РАЗПОРЕДБИ

РАЗДЕЛ 1

ПРАВНИ АКТОВЕ НА СЪЮЗА

Член 288

(предишен член 249 от ДЕО)

С оглед на упражняването на областите на компетентност на Съюза институциите приемат регламенти, директиви, решения, препоръки и становища.

Регламентът е акт с общо приложение. Той е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Директивата е акт, който обвързва по отношение на постигането на даден резултат от държавите-членки, до която е адресиран, като оставя на националните власти свобода при избора на формата и средствата за постигане на този резултат.

Решението е задължително в своята цялост. Когато решението посочва адресати, то е задължително само за тях.

Препоръките и становищата нямат задължителен характер.

Член 289

1. Обикновената законодателна процедура се изразява в приемане на регламент, директива или решение съвместно от Европейския парламент и Съвета по предложение на Комисията. Тази процедура е установена в член 294.

2. В специфичните случаи, предвидени в Договорите, приемането на регламент, директива или решение от Европейския парламент с участието на Съвета, или от Съвета с участието на Европейския парламент, представлява специална законодателна процедура.

3. Правните актове, приети по законодателна процедура, представляват законодателни актове.

4. В специфичните случаи, предвидени в Договорите, законодателните актове могат да се приемат по инициатива на група държави-членки или на Европейския парламент, по препоръка на Европейската централна банка или по искане на Съда или на Европейската инвестиционна банка.

Член 290

1. Законодателен акт може да делегира на Комисията правомощието да приема незаконодателни актове от общ характер, които допълват или изменят определени несъществени елементи от законодателния акт.

Законодателните актове определят изрично целите, съдържанието, обхвата и продължителността на делегирането. Съществените елементи от една област се запазват за законодателния акт и съответно не могат да бъдат предмет на делегиране на правомощие.

2. Законодателните актове определят изрично условията, при които се осъществява делегиране. Тези условия могат да бъдат, както следва:

а) Европейският парламент или Съветът могат да решат да оттеглят делегирането;

б) делегираният акт може да влезе в сила единствено ако в срок, определен от законодателния акт, Европейският парламент или Съветът не представят възражения.

За целите на букви а) и б) Европейският парламент действа с мнозинство от съставляващите го членове, а Съветът действа с квалифицирано мнозинство.

3. Прилагателното „делегиран“, „делегирана“ или „делегирано“ се добавя в заглавието на делегираните актове.

Член 291

1. Държавите-членки предприемат всички необходими мерки по вътрешното право за прилагане на правно обвързващите актове на Съюза.

2. Когато са необходими еднакви условия за изпълнение на правно обвързващите актове на Съюза, тези актове предоставят изпълнителни правомощия на Комисията, или, в някои специфични и надлежно обосновани случаи, както и в случаите, предвидени в членове 24 и 26 от Договора за Европейския съюз, на Съвета.

3. За целите на параграф 2 Европейският парламент и Съветът, като действат чрез регламенти, в съответствие с обикновената законодателна процедура, установяват предварително общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията.

4. Думата „за изпълнение“ се добавя в заглавието на актове за изпълнение.

Член 292

Съветът приема препоръки. Той действа по предложение на Комисията във всички случаи, когато Договорите предвиждат той да приема актове по предложение на Комисията. Съветът действа с единодушие в областите, за които се изисква единодушие за приемане на акт на Съюза. Комисията, както и Европейската централна банка в специфичните случаи, предвидени в Договорите, приемат препоръки.

РАЗДЕЛ 2

ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЕМАНЕ НА АКТОВЕТЕ И ДРУГИ РАЗПОРЕДБИ

Член 293

(предишен член 250 от ДЕО)

1. Когато по силата на Договорите Съветът действа по предложение на Комисията, Съветът може да измени това предложение само като действа с единодушие, освен в случаите, посочени в член 294, параграфи 10 и 13, членове 310, 312, 314 и член 315, втора алинея.

2. Докато Съветът не се е произнесъл, Комисията може да измени своето предложение по всяко време, докато трае процедурата, водеща до приемането на акт на Съюза.

Член 294

(предишен член 251 от ДЕО)

1. Когато в Договорите има препращане към обикновената законодателна процедура за приемането на акт, се прилага следната процедура.

2. Комисията внася предложение в Европейския парламент и в Съвета.

Първо четене

3. Европейският парламент приемza позиция на първо четене и я предава на Съвета.

4. Ако Съветът одобри позицията на Европейския парламент, предложеният акт се приема с формулировката, която съответства на позицията на Европейския парламент.

5. Ако Съветът не одобри позицията на Европейския парламент, той приема своя позиция на първо четене и я предава на Европейския парламент.

6. Съветът изчерпателно информира Европейския парламент за основанията, мотивирали го за приемане на неговата позиция на първо четене. Комисията изчерпателно информира Европейския парламент за своята позиция.

Второ четене

7. Ако в срок от три месеца след предаването Европейският парламент:

а) одобри позицията на Съвета на първо четене или не се произнесе, предложеният акт се счита за приет с формулировката, която съответства на позицията на Съвета;

б) отхвърли, с мнозинство от съставляващите го членове, позицията на Съвета на първо четене, предложеният акт се счита за неприет;

в) предложи, с мнозинство от съставляващите го членове, изменения в позицията на Съвета на първо четене, така измененият текст се предава на Съвета и на Комисията, която представя становище относно измененията.

8. Ако в срок от три месеца след получаване на измененията, внесени от Европейския парламент, Съветът, като действа с квалифицирано мнозинство:

а) одобри всички тези изменения, актът се счита за приет;

б) не одобри всички изменения, председателят на Съвета, съгласувано с председателя на Европейския парламент, свиква помирителния комитет в срок от шест седмици.

9. Съветът действа с единодушие относно измененията, за които Комисията е дала отрицателно становище.

Помирителна процедура

10. Помирителният комитет, който се състои от членове на Съвета или техни представители и от равен брой членове, представляващи Европейския парламент, има за задача да постигне споразумение по общ проект с квалифицирано мнозинство от членовете на Съвета или техните представители и с мнозинство от членовете, представляващи Европейския парламент, в срок от шест седмици от момента на неговото свикване, въз основа на позициите на второ четене на Европейския парламент и на Съвета.

11. Комисията участва в работата на помирителния комитет и предприема всички необходими инициативи, за да подпомогне сближаването на позициите на Европейския парламент и на Съвета.

12. Ако в срок от шест седмици след неговото свикване помирителният комитет не одобри общ проект, предложеният акт се счита за неприет.

Трето четене

13. Ако в този срок помирителният комитет одобри общ проект, Европейският парламент и Съветът разполагат поотделно с по шест седмици от датата на одобрението, за да приемат съответния акт съгласно този проект, като Европейският парламент действа с мнозинство от подадените гласове, а Съветът – с квалифицирано мнозинство. Ако това не бъде изпълнено, предложеният акт се счита за неприет.

14. Сроковете от три месеца и от шест седмици, посочени в настоящия член, могат да бъдат продължени съответно с не повече от един месец и от две седмици, по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Особени разпоредби

15. Когато в случаите, предвидени в Договорите, спрямо законодателен акт се прилага обикновената законодателна процедура по инициатива на група държави-членки, по препоръка на Европейската централна банка или по искане на Съда, параграф 2, параграф 6, второ изречение и параграф 9 не се прилагат.

В тези случаи Европейският парламент и Съветът предават на Комисията проекта за акт, както и своите позиции на първо и второ четене. Европейският парламент или Съветът могат да поискат становището на Комисията във всеки момент от процедурата, като Комисията може също да представи становището си по своя собствена инициатива. Тя може освен това, ако счете за необходимо, да участва в помирителния комитет, в съответствие с параграф 11.

Член 295

Европейският парламент, Съветът и Комисията се консултират взаимно и организират по общо съгласие реда и условията за сътрудничество помежду си. За тази цел, при зачитане на Договорите, те могат да сключват междуинституционални споразумения, които могат да имат обвързващ характер.

Член 296

(предишен член 253 от ДЕО)

Когато Договорите не предвиждат вида акт, който следва да се приеме, институциите решават това за всеки отделен случай при зачитане на приложимите процедури и принципа на пропорционалност.

Правните актове са мотивирани и се позовават на предложенията, инициативите, препоръките, исканията или становищата, предвидени в Договорите.

Когато проект на законодателен акт е отнесен до Европейския парламент и до Съвета, те се въздържат от приемане на актове, които не са предвидени от законодателната процедура, приложима в съответната област.

Член 297

(предишен член 254 от ДЕО)

1. Законодателните актове, приети в съответствие с обикновената законодателна процедура, се подписват от председателя на Европейския парламент и от председателя на Съвета.

Законодателните актове, приети в съответствие със специална законодателна процедура, се подписват от председателя на институцията, която ги е приела.

Законодателните актове се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз*. Те влизат в сила на датата, посочена в тях, или при липса на такава дата, на двадесетия ден след тяхното публикуване.

2. Незаконодателните актове, приети под формата на регламенти, директиви и решения, които не посочват адресат, се подписват от председателя на институцията, която ги е приела.

Регламентите и директивите, които са адресирани до всички държави-членки, както и решенията, когато не посочват адресат, се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз*. Те влизат в сила на датата, посочена в тях, или при липса на такава дата, на двадесетия ден след тяхното публикуване.

Останалите директиви, както и решенията, които посочват адресат, се нотифицират до онези, до които са адресирани, и произвеждат действие от момента на нотифициране.

Член 298

1. Институциите, органите, службите и агенциите на Съюза изпълняват своите задачи с подкрепата на открита, ефикасна и независима европейска администрация.

2. В съответствие с правилника и условията за работа, приети въз основа на член 336, Европейският парламент и Съветът, като действат чрез регламенти, в съответствие с обикновената законодателна процедура, приемат разпоредби за тази цел.

Член 299

(предишен член 256 от ДЕО)

Актовете на Съвета, на Комисията или на Европейската централна банка, които налагат парично задължение за субекти, различни от държавите, имат изпълнителна сила.

Принудителното изпълнение се урежда от разпоредбите на гражданскопроцесуалните норми, които са в сила в държавата-членка, на чиято територия се осъществява. Изпълнителното основание се прилага към решението без допълнителен контрол освен за автентичност на акта, от страна на националния орган, определен за тази цел от правителството на всяка държава-членка, и за който то уведомява Комисията и Съда на Европейския съюз.

След изпълнението на тези формалности по молба на заинтересованата страна, тя може да пристъпи към принудително изпълнение, като сезира директно компетентната институция съгласно националното законодателство.

Принудителното изпълнение може да бъде спряно само с решение на Съда на Европейския съюз. Независимо от това, контролът относно правомерността на изпълнителните мерки е от компетентност на националните юрисдикции.

ГЛАВА 3

КОНСУЛТАТИВНИ ОРГАНИ НА СЪЮЗА

Член 300

1. Европейският парламент, Съветът и Комисията се подпомагат от Икономически и социален комитет и от Комитет на регионите, които упражняват консултативни функции.

2. Икономическият и социален комитет се състои от представители на организациите на работодателите, на работниците, както и от други представители на гражданското общество, по-конкретно в социално-икономическата, гражданската, професионалната и културната област.

3. Комитетът на регионите се състои от представители на регионалните и местните власти, които или са на изборна длъжност в рамките на дадена регионална или местна власт, или носят политическа отговорност пред изборен орган.

4. Членовете на Икономическия и социален комитет и на Комитета на регионите не са обвързани с каквито и да е задължителни указания. Те упражняват своите функции при пълна независимост в общ интерес на Съюза.

5. Правилата, посочени в параграфи 2 и 3, относно състава на тези комитети се преразглеждат на редовни интервали от време от Съвета, като се отчита икономическото, социалното и демографското развитие на Съюза. Съветът, по предложение на Комисията, приема решения за тази цел.

РАЗДЕЛ 1

ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ

Член 301

(предишен член 258 от ДЕО)

Броят на членовете на Икономическия и социален комитет не надвишава 350.

Съветът, като действа с единодушие и по предложение на Комисията, приема решение за определяне на състава на Комитета.

Съветът определя размера на надбавките на членовете на Комитета.

Член 302

(предишен член 259 от ДЕО)

1. Членовете на Комитета се назначават за срок от пет години. Съветът приема списъка на членовете, съставен в съответствие с направените от всяка държава-членка предложения. Мандатът на членовете на Комитета може бъде подновяван.

2. Съветът действа след консултация с Комисията. Той може да получи становището на европейски организации, представляващи различните икономически и социални сектори и гражданското общество, които имат отношение към дейността на Съюза.

Член 303

(предишен член 260 от ДЕО)

Комитетът избира, измежду своите членове председател и бюро за срок от две години и половина.

Той приема свой процедурен правилник.

Той се свиква от председателя по искане на Европейския парламент, Съвета или Комисията. Той може, също така, да заседава и по собствена инициатива.

Член 304

(предишен член 260 от ДЕО)

Европейският парламент, Съветът или Комисията се консултират с Комитета, когато Договорите предвиждат това. Те могат да се консултират с Комитета във всички случаи, когато смятат това за подходящо. Комитетът може да поеме инициатива за предоставянето на становище във всички случаи, когато счита за подходящо.

Европейският парламент, Съветът или Комисията, ако считат, че е необходимо, определят на Комитета срок за внасяне на неговото становище, който не може да бъде по-малък от един месец от датата, на която председателят получи уведомлението за това искане. След изтичането на срока отсъствието на становище не е пречка за предприемане на по-нататъшно действие.

Становището на Комитета, заедно с протокола от заседанията, се изпраща на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията.

РАЗДЕЛ 2

КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

Член 305

(предишен член 263, втора, трета и четвърта алинея от ДЕО)

Броят на членовете на Комитета на регионите не надвишава 350.

Съветът, като действа с единодушие и по предложение на Комисията, приема решение за определяне на състава на Комитета.

Членовете на Комитета и равен брой заместници се назначават за срок от пет години. Техният мандат може да бъде подновяван. Съветът приема списъка на членовете и техните заместници, съставен в съответствие с направените от всяка държава-членка предложения. Когато изтече посоченият в член 300, параграф 3 мандат, на основата на който те са избрани, мандатът на членовете на Комитета се прекратява автоматично и те се заменят до изтичане на срока в съответствие със същата процедура. Членовете на Комитета не могат да бъдат същевременно и членове на Европейския парламент.

Член 306

(предишен член 264 от ДЕО)

Комитетът на регионите избира измежду членовете си председател и бюро за срок от две години и половина.

Той приема свой процедурен правилник.

Комитетът се свиква от председателя, по искане на Европейския парламент, на Съвета или на Комисията. Той може, също така да заседава и по собствена инициатива.

Член 307

(предишен член 265 от ДЕО)

Европейският парламент, Съветът или Комисията могат да се консултират с Комитета на регионите в случаите, предвидени в Договорите и във всички останали случаи, по-специално, онези, които се отнасят до презграничното сътрудничество, когато една от двете институции счете това за необходимо.

Европейският парламент, Съветът или Комисията, ако считат, че това е необходимо, определят на Комитета срок за внасяне на неговото становище, който не може да бъде по-малък от един месец от датата, на която председателят е получил уведомление за това искане. След изтичането на срока липсата на становище не е пречка за предприемане на по-нататъшни действия.

Когато Икономическия и социален комитет се консултира в съответствие с член 304, Комитетът на регионите трябва да бъде информиран от Европейския парламент, Съвета или Комисията относно това, че се иска становище. Когато счита, че се засягат специфични регионални интереси, Комитетът на регионите може да даде становище по проблема.

Той може да даде становище по своя собствена инициатива в случаите, в които счита това действие за подходящо.

Становището на Комитета, както и протокол от разискванията, се изпращат на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията.

ГЛАВА 4

ЕВРОПЕЙСКА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА

Член 308

(предишен член 266 от ДЕО)

Европейската инвестиционна банка притежава юридическа правосубектност.

Членове на Европейската инвестиционна банка са държавите-членки.

Уставът на Европейската инвестиционна банка е включен в протокол, приложен към Договорите. Съветът с единодушие, в съответствие със специална законодателна процедура, по искане на Европейската инвестиционна банка и след като се консултира с Европейския парламент и Комисията, или по предложение на Комисията и след като се консултира с Европейския парламент и Европейската инвестиционна банка, може да изменя устава на банката.

Член 309

(предишен член 267 от ДЕО)

Европейската инвестиционна банка има за задача да допринася чрез капиталовите пазари и своите собствени ресурси за балансираното и стабилно развитие на вътрешния пазар в интерес на Съюза. С оглед на това, Банката улеснява, без да цели печалба, по-специално посредством предоставянето на заеми и гаранции, финансирането на следните проекти във всички сектори на икономиката:

а) проекти за развитието на по-слабо развитите региони;

б) проекти за модернизирането или преобразуването на предприятията или за развитие на нови дейности, възникващи вследствие на установяването или функционирането на вътрешния пазар, когато тези проекти са от такъв мащаб или естество, че не могат да бъдат финансирани изцяло по начините на финансиране, съществуващи в отделните държави-членки;

в) проекти от общ интерес за няколко държави-членки, които са от такъв мащаб или естество, че не могат да бъдат финансирани изцяло със съществуващите средства в отделните държави-членки.

При изпълнението на своята задача Банката подпомага финансирането на инвестиционните програми във връзка с използването на структурните фондове и на другите финансови инструменти на Съюза.

ДЯЛ II

ФИНАНСОВИ РАЗПОРЕДБИ

Член 310

(предишен член 268 от ДЕО)

1. Всички източници на приходи и разходи в рамките на Съюза се включват в прогнозите, които се съставят за всяка бюджетна година и се отразяват в бюджета.

Годишният бюджет на Съюза се установява от Европейския парламент и от Съвета съгласно член 314.

Приходите и разходите по бюджета трябва да бъдат балансирани.

2. Разходите, отразени в бюджета, се разрешават за периода на бюджетната година, в съответствие с регламента, посочен в член 322.

3. Изпълнението на разходите, отразени в бюджета, изисква предварително приемане на правно обвързващ акт на Съюза, който дава правно основание за неговото действие и за изпълнението на съответстващия разход съгласно регламента, посочен в член 322, с изключение на предвидените в посочения член случаи.

4. С цел да се гарантира бюджетната дисциплина, Съюзът не приема актове, които биха могли да имат значителни последствия за бюджета, без да гарантира, че разход, произтичащ от такива актове, може да бъде финансиран в рамките на собствените ресурси на Съюза и в съответствие с многогодишната финансова рамка, посочена в член 312.

5. Бюджетът се изпълнява съгласно принципа на доброто финансово управление. Държавите-членки и Съюзът си сътрудничат, за да гарантират, че определените бюджетни кредити се използват съгласно този принцип.

6. Съюзът и държавите-членки, в съответствие с член 325, се борят с измамата и всяка друга незаконна дейност, която може да накърни финансовите интереси на Съюза.

ГЛАВА 1

СОБСТВЕНИ РЕСУРСИ НА СЪЮЗА

Член 311

(предишен член 269 от ДЕО)

Съюзът си осигурява средствата, необходими за постигане на неговите цели и успешното изпълнение на неговите политики.

Без да се засягат другите приходи, бюджетът се финансира изцяло от собствени ресурси.

Съветът, като действа в съответствие със специална законодателна процедура, с единодушие и след консултация с Европейския парламент, приема решение за определяне на разпоредбите, приложими за системата на собствените ресурси на Съюза. В този контекст е възможно да се установят нови категории собствени ресурси или да се отмени вече съществуваща категория. Това решение влиза в сила едва след като бъде одобрено от държавите-членки в съответствие с конституционните им изисквания.

Съветът, като действа чрез регламенти, в съответствие със специална законодателна процедура, определя мерките за прилагане на системата на собствените ресурси на Съюза, доколкото това е предвидено от решението, прието въз основа на трета алинея. Съветът действа след одобрение от Европейския парламент.

ГЛАВА 2

МНОГОГОДИШНА ФИНАНСОВА РАМКА

Член 312

1. Многогодишната финансова рамка цели да осигури систематичност в развитието на разходите на Съюза в рамките на неговите собствени ресурси.

Тя се установява за срок от поне пет години.

Годишният бюджет на Съюза е в съответствие с многогодишната финансова рамка.

2. Съветът, като действа в съответствие със специална законодателна процедура, приема регламент за определяне на многогодишната финансова рамка. Той действа с единодушие след одобрение от Европейския парламент, който се произнася с мнозинството от съставляващите го членове.

Европейският съвет може с единодушие да приеме решение, с което на Съвета се разрешава да действа с квалифицирано мнозинство при приемането на регламента, посочен в първата алинея.

3. Финансовата рамка определя размера на годишните тавани на бюджетните кредити за поети задължения по категории разходи, както и на годишния таван на бюджетните кредити за плащания. Категориите разходи, ограничени на брой, съответстват на основните области от дейността на Съюза.

Финансовата рамка предвижда всички други разпоредби, необходими за нормалното протичане на годишната бюджетна процедура.

4. Когато регламентът на Съвета за определяне на нова финансова рамка не е приет преди изтичането на предходната финансова рамка, размерът на таваните и другите разпоредби, съответстващи на последната година от тази финансова рамка, се продължават до приемането на този акт.

5. В хода на процедурата по приемането на финансовата рамка Европейският парламент, Съветът и Комисията вземат всички необходими мерки за улесняване на това приемане.

ГЛАВА 3

ГОДИШЕН БЮДЖЕТ НА СЪЮЗА

Член 313

(предишен член 272, параграф 1 от ДЕО)

Бюджетната година започва на 1 януари и изтича на 31 декември.

Член 314

(предишен член 272, параграфи 2 – 10, ДЕО)

Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие със специална законодателна процедура, установяват годишния бюджет на Съюза съгласно посочените по-долу разпоредби.

1. Всяка институция, с изключение на Европейската централна банка, съставя преди 1 юли предварителен разчет на разходите си за следващата бюджетна година. Комисията обединява тези разчети в проектобюджет, който може да съдържа различаващи се прогнози.

Проектобюджетът съдържа прогноза за приходите и прогноза за разходите.

2. Комисията внася предложение, съдържащо проектобюджета, в Европейския парламент и Съвета не по-късно от 1 септември на годината, която предхожда годината на изпълнение на бюджета.

Комисията може да внася изменения в проектобюджета по време на процедурата, до свикването на помирителния комитет, посочен в параграф 5.

3. Съветът приема позиция по проектобюджета и я представя на Европейския парламент не по-късно от 1 октомври на годината, която предхожда годината на изпълнение на бюджета. Той изчерпателно информира Европейския парламент за основанията, мотивирали го за приемане на неговата позиция.

4. Ако в срок от четиридесет и два дни след получаването Европейският парламент:

а) одобри позицията на Съвета, бюджетът се счита за приет;

б) не е взел решение, бюджетът се счита за приет;

в) приеме изменения с мнозинство от съставляващите го членове, така измененият проект се предава на Съвета и на Комисията. Председателят на Европейския парламент, съгласувано с председателя на

Съвета, свиква незабавно помирителния комитет. Помирителният комитет не се събира, ако в срок от десет дни след получаването на гореспоменатия проект Съветът уведоми Европейския парламент, че одобрява всички предложени от него изменения.

5. Помирителният комитет, който се състои от членове на Съвета или техни представители и от равен брой членове, представляващи Европейския парламент, има за задача, въз основа на позициите на Европейския парламент и на Съвета, да постигне споразумение по общ проект с квалифицирано мнозинство от членовете на Съвета или техните представители и с мнозинство от членовете, представляващи Европейския парламент, в срок от двадесет и един дни, считано от неговото свикване.

Комисията участва в работата на помирителния комитет и предприема всички необходими инициативи, за да подпомогне сближаването на позициите на Европейския парламент и на Съвета.

6. Ако в срока от двадесет и един дни, посочен в параграф 5, помирителният комитет постигне споразумение по общ проект, Европейският парламент и Съветът разполагат поотделно със срок от четиринадесет дни, считано от датата на това споразумение, за да одобрят общия проект.

7. Ако в срока от четиринадесет дни, посочен в параграф 6:

а) и Европейският парламент, и Съветът одобрят общия проект или не се произнесат, или ако една от тези институции одобри общия проект, а другата не се произнесе, бюджетът се счита за окончателно приет в съответствие с общия проект, или

б) и Европейският парламент, с мнозинство от съставляващите го членове, и Съветът отхвърлят общия проект, или ако една от тези институции отхвърли общия проект, а другата не се произнесе, Комисията представя нов проектобюджет, или

в) Европейският парламент, с мнозинство от съставляващите го членове, отхвърли общия проект, а Съветът го одобри, Комисията представя нов проектобюджет, или

г) Европейският парламент одобри общия проект, а Съветът го отхвърли, Европейският парламент може, в срок от четиринадесет дни от датата на отхвърлянето от Съвета и с мнозинство от съставляващите го членове и три пети от подадените гласове, да реши да потвърди всички или част от измененията, посочени в параграф 4, буква в). Ако дадено изменение на Европейския парламент не бъде потвърдено, се приема позицията, договорена в помирителния комитет относно бюджетния ред, предмет на това изменение. На тази основа бюджетът се счита за окончателно приет.

8. Ако в рамките на срока от двадесет и един дни, посочен в параграф 5, помирителният комитет не постигне споразумение по общ проект, Комисията представя нов проектобюджет.

9. Когато процедурата, предвидена в настоящия член, приключи, председателят на Европейския парламент обявява, че бюджетът е окончателно приет.

10. Всяка институция упражнява правомощията, които са ѝ възложени по настоящия член при зачитане на Договорите и на актовете, приети по силата на тези Договори, по-специално що се отнася до собствените ресурси на Съюза и баланса между приходите и разходите.

Член 315

(предишен член 273 от ДЕО)

Ако в началото на дадена бюджетна година бюджетът все още не е окончателно приет, то сума, равна на не повече от една дванадесета от бюджетните кредити, вписани в съответната глава от бюджета за предходната бюджетна година, може да бъде изразходвана всеки месец по отношение на всяка глава на бюджета в съответствие с разпоредбите на регламента, приет в изпълнение на член 322, като тази сума не може да превишава една дванадесета от кредитите, предвидени в същата глава от проектобюджета.

Съветът, по предложение на Комисията, може, при условие че са спазени другите условия по първата алинея, да разреши да бъдат извършени разходи, надвишаващи тази една дванадесета, съгласно регламента, приет в изпълнение на член 322. Той предава незабавно решението си на Европейския парламент.

Решението, посочено във втората алинея, предвижда необходимите мерки в областта на ресурсите за прилагане на разпоредбите на настоящия член, в съответствие с актовете, посочени в член 311.

То влиза в сила тридесет дни след неговото приемане, ако в този срок Европейският парламент, с мнозинство от съставляващите го членове, не реши да намали тези разходи.

Член 316

(предишен член 271 от ДЕО)

В съответствие с условията, които се определят на основание член 322, всички бюджетни кредити, с изключение на онези, които се отнасят до разходи за персонала, които в края на бюджетната година са неизползвани, могат да бъдат прехвърляни само към следващата бюджетна година.

Бюджетните кредити се класифицират в различни глави, които обхващат съответните разходи в съответствие с техния вид или предназначение и се подразделят въз основа на регламентите, приети в изпълнение на член 322.

Разходите на Европейския парламент, Европейския съвет, Съвета, Комисията и Съда на Европейския съюз се обособяват в отделни части на бюджета, без да се засягат специалните разпоредби относно някои общи елементи на разходите.

ГЛАВА 4

ИЗПЪЛНЕНИЕ НА БЮДЖЕТА И ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ ОТГОВОРНОСТ

Член 317

(предишен член 274 от ДЕО)

Комисията изпълнява бюджета в сътрудничество с държавите-членки в съответствие с разпоредбите на регламентите, приети по силата на член 322, на своя собствена отговорност и в рамките на заделените бюджетни кредити, съгласно принципа на доброто финансово управление. Държавите-членки сътрудничат на Комисията, за да се гарантира използването на бюджетните кредити в съответствие с принципа на доброто финансово управление.

Регламентите определят задълженията на държавите-членки за контрол и одит при изпълнението на бюджета, както и отговорностите, които произтичат от това. Те определят също отговорностите и особените ред и условия, съгласно които всяка институция участва в изпълнението на своите собствени разходи.

В рамките на бюджета Комисията има право, при спазване на ограниченията и условията, предвидени в регламентите, приети в изпълнение на член 322, да осъществява прехвърляне на бюджетни кредити от една глава в друга или от едно подразделение в друго.

Член 318

(предишен член 275 от ДЕО)

Комисията представя ежегодно на Европейския парламент и на Съвета отчетите от предходната бюджетна година, свързани с изпълнението на бюджета. Освен това, тя им представя и финансов отчет на активите и пасивите на Съюза.

Комисията представя също така на Европейския парламент и на Съвета доклад за оценка на финансите на Съюза, въз основа на постигнатите резултати, по-специално във връзка с насоките, дадени от Европейския парламент и Съвета по силата на член 319.

Член 319

(предишен член 276 от ДЕО)

1. Европейският парламент, по препоръка на Съвета, освобождава от отговорност Комисията за изпълнението на бюджета. За тази цел той, след Съвета, преглежда отчетите, финансовия отчет и доклада за оценка, посочени в член 318, годишния доклад на Сметната палата, заедно с отговорите на одитираните институции на констатациите и оценките на Сметната палата, декларацията за достоверност, посочена в член 287, параграф 1, втора алинея, както и други отнасящи се до бюджета специални доклади на Сметната палата.

2. Преди да освободи от отговорност Комисията или с друга цел, свързана с упражняването на нейните правомощия по изпълнение на бюджета, Европейският парламент може да поиска да изслуша Комисията, която да даде обяснения относно осъществяването на разходите или функционирането на системите за финансов контрол. Комисията предоставя пред Европейския парламент всякаква необходима информация при поискване от негова страна.

3. Комисията взима всички възможни мерки, за да се съобрази с констатациите, придружаващи решенията за освобождаване от отговорност и другите констатации на Европейския парламент относно изпълнението на разходите, както и оценките, придружаващи препоръките за освобождаване от отговорност приети от Съвета.

По искане на Европейския парламент или на Съвета, Комисията докладва относно взетите мерки, съобразно констатациите и оценките и по-точно инструкциите, дадени на службите, отговорни за изпълнението на бюджета. Тези доклади се представят и на Сметната палата.

ГЛАВА 5

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 320

(предишен член 277 от ДЕО)

Многогодишната финансова рамка и годишният бюджет се съставят в евро.

Член 321

(предишен член 278 от ДЕО)

Комисията може, при условие, че уведоми компетентните органи на съответните държави-членки, да прехвърли във валутата на една от държавите-членки своите авоари във валута на друга държава-членка, доколкото това е необходимо, за да се даде възможност те да бъдат използвани за цели, които попадат в обхвата на Договорите. Комисията е длъжна да избягва, доколкото е възможно, осъществяването на такива прехвърляния, ако тя притежава налични или ликвидни активи във валутите, от които се нуждае.

Комисията контактува с всяка държава-членка посредством орган, определен от съответната държава. При осъществяването на финансовите операции Комисията използва услугите на емисионната банка на съответната държава-членка или на друга финансова институция, одобрена от тази държава.

Член 322

(предишен член 279 от ДЕО)

1. Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура и след консултация със Сметната палата, приемат чрез регламенти:

а) финансовите норми, които по-специално определят реда и условията за установяване и изпълнение на бюджета, както и за представяне и проверка на отчетите;

б) правилата относно контрола върху отговорността на финансовите оператори, и по-специално разпоредителите с бюджетни кредити и счетоводителите.

2. Съветът, по предложение на Комисията и след като се консултира с Европейския парламент и Сметната палата, определя методите и процедурите, съгласно които бюджетните приходи, предвидени по споразуменията относно собствените ресурси на Съюза, се предоставят на Комисията, и определя мерките, които при необходимост трябва да се приложат за удовлетворяване на потребностите от парични средства.

Член 323

Европейският парламент, Съветът и Комисията следят за наличието на финансови средства, позволяващи на Съюза да изпълнява своите правни задължения спрямо трети страни.

Член 324

По инициатива на Комисията се свикват редовни срещи на председателите на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията в рамките на бюджетните процедури, посочени в настоящия дял. Председателите вземат всички необходими мерки, за да насърчават координирането и сближаването на позициите на институциите, които председателстват, с оглед улесняване на изпълнението на разпоредбите от настоящия дял.

ГЛАВА 6

БОРБА С ИЗМАМИТЕ

Член 325

(предишен член 280 от ДЕО)

1. Съюзът и държавите-членки се борят с измамата и с всяка друга незаконна дейност, която засяга финансовите интереси на Съюза, като приемат мерки в съответствие с разпоредбите на настоящия член, които имат възпиращо действие и предлагат ефикасна защита в държавите-членки, както и в институциите, органите, службите и агенциите на Съюза.

2. Държавите-членки приемат същите мерки за борба с измамата, засягаща финансовите интереси на Съюза, каквито предприемат за борба с измамата, засягаща собствените им финансови интереси.

3. Без да се накърняват други разпоредби на Договорите, държавите-членки координират действията си, насочени към защита на финансовите интереси на Съюза срещу измамата. За тази цел те организират заедно с Комисията тясно и редовно сътрудничество между компетентните власти.

4. Европейският парламент и Съветът, като действа в съответствие с обикновената законодателна процедура и след консултация със Сметната палата, приемат необходимите мерки в областта на предотвратяването и на борбата с измамата, засягаща финансовите интереси на Съюза, с цел да осигури ефективна и равностойна защита в държавите-членки, както и в институциите, органите, службите и агенциите на Съюза.

5. Комисията, в сътрудничество с държавите-членки, внася ежегодно в Европейския парламент и в Съвета доклад относно приетите мерки за прилагането на настоящия член.

ДЯЛ III

ЗАСИЛЕНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Член 326

(предишни членове 27 А – 27 Д, 40 – 40 Б и 43 – 45 от ДЕС ипредишни членове 11 и 11 А от ДЕО)

Засиленото сътрудничество се осъществява в съответствие с Договорите и с правото на Съюза.

То не може да засяга вътрешния пазар, нито икономическото, социално и териториално сближаване. То не може да представлява пречка, нито дискриминация спрямо търговията между държавите-членки, нито да предизвиква нарушения на конкуренцията между тях.

Член 327

(предишни членове 27 А – 27 Д, 40 – 40 Б и 43 – 45 от ДЕСи предишни членове 11 и 11 А от ДЕО)

Засиленото сътрудничество зачита компетентността, правата и задълженията на държавите-членки, които не участват в него. Тези държави-членки не възпрепятстват прилагането на засилено сътрудничество от страна на държавите-членки, които участват в него.

Член 328

(предишни членове 27 А - 27 Д, 40 – 40 Б и 43 – 45 от ДЕСи предишни членове 11 и 11 А от ДЕО)

1. При установяване на засилено сътрудничество то е отворено за всички държави-членки, при условие че се зачитат евентуалните условия за участие, определени в решението за разрешаването му. То е отворено за тях във всеки друг момент, при условие че се зачитат както посочените условия, така и вече приетите в тази насока актове.

Комисията и държавите-членки, участващи в засилено сътрудничество, се стремят да насърчават участието в него на възможно най-голям брой държави-членки.

2. Комисията и, при необходимост, върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност информират редовно Европейския парламент и Съвета за развитието на засиленото сътрудничество.

Член 329

(предишни членове 27 А – 27 Д, 40 – 40 Б и 43 – 45 от ДЕСи предишни членове11 и 11 А от ДЕО)

1. Държавите-членки, които желаят да установят помежду си засилено сътрудничество в някоя от областите, посочени в Договорите, с изключение на областите на изключителна компетентност и общата външна политика и политика на сигурност, отправят искане до Комисията, в което уточняват обхвата и целите на предвиденото засилено сътрудничество. Комисията може да представи на Съвета предложение в тази насока. Ако Комисията не представи такова предложение, тя уведомява съответните държави-членки за мотивите си.

Разрешението да се пристъпи към засилено сътрудничество съгласно първата алинея се дава от Съвета по предложение на Комисията и след одобрение от Европейския парламент.

2. Искането на държавите-членки, които желаят да установят помежду си засилено сътрудничество в рамките на общата външна политика и политика на сигурност, се отправя до Съвета. То се предава на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, който дава становище относно съгласуваността на предвиденото засилено сътрудничество с общата външна политика и политика на сигурност на Съюза, както и на Комисията, която дава становище, по-конкретно относно съгласуваността на предвиденото засилено сътрудничество с другите политики на Съюза. Искането се изпраща за сведение и на Европейския парламент.

Разрешението да се пристъпи към засилено сътрудничество се дава с решение на Съвета, който действа с единодушие.

Член 330

(предишни членове 27 А – 27 Д, 40 – 40 Б и 43 – 45 от ДЕСи предишни членове11 и 11 А от ДЕО)

Всички членове на Съвета могат да участват в неговите обсъждания, но в гласуването участват само членовете на Съвета, представляващи държавите-членки, които вземат участие в засиленото сътрудничество.

Единодушието се формира само от гласовете на представителите на участващите държави-членки.

Квалифицираното мнозинство се определя в съответствие с член 238, параграф 3.

Член 331

(предишни членове 27 А – 27 Д, 40 – 40 Б и 43 – 45 от ДЕС и предишни членове 11 и 11 А от ДЕО)

1. Всяка държава-членка, желаеща да участва в засилено сътрудничество, което вече е в ход в някоя от областите, посочени в член 329, параграф 1, нотифицира Съвета и Комисията за своето намерение.

В срок от четири месеца, считано от датата на получаване на нотификацията, Комисията потвърждава участието на тази държава-членка. Тя се уверява, при необходимост, че условията за участие са изпълнени, и приема преходните мерки, необходими с оглед прилагането на вече приетите актове в рамките на засиленото сътрудничество.

Независимо от това, ако Комисията счете, че условията за участие не са изпълнени, тя посочва мерките, които следва да се предприемат, за да се отговори на тези условия, и определя срок за преразглеждане на искането за участие. След изтичането на този срок тя преразглежда искането съгласно процедурата, предвидена във втората алинея. Ако Комисията счете, че условията за участие все още не са изпълнени, съответната държава-членка може да сезира по този въпрос Съвета, който се произнася по искането. Съветът действа в съответствие с член 330. Той може освен това да приеме, по предложение на Комисията, преходните мерки, посочени във втората алинея.

2. Всяка държава-членка, която желае да участва в засилено сътрудничество, което вече е в ход, в рамките на общата външна политика и политика на сигурност, нотифицира за своето намерение Съвета, върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и Комисията.

Съветът потвърждава участието на тази държава-членка след консултация с върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, и след като се увери, при необходимост, че условията за участие са изпълнени. Съветът, по предложение на върховния представител на Съюза, може също така да приеме преходните мерки, необходими с оглед прилагането на вече приетите актове в рамките на засиленото сътрудничество. Независимо от това, ако Съветът счете, че условията за участие не са изпълнени, той посочва мерките, които следва да се предприемат, за да се изпълнят тези условия, и определя срок за преразглеждане на искането за участие.

За целите на настоящия параграф Съветът действа с единодушие и в съответствие с член 330.

Член 332

(предишни членове 27 А – 27 Д, 40 – 40 Б и 43 – 45 от ДЕСи предишни членове 11 и 11 А от ДЕО)

Разходите, свързани с осъществяването на дадено засилено сътрудничество, с изключение на административните разходи за институциите, са за сметка на участващите държави-членки, освен ако Съветът, като действа с единодушие на всички свои членове и след консултация с Европейския парламент, не вземе друго решение.

Член 333

(предишни членове 27 А – 27 Д, 40 – 40 Б и 43 – 45 от ДЕСи предишни членове 11 и 11 А от ДЕО)

1. Когато дадена разпоредба от Договорите, която би могла да се приложи в рамките на засилено сътрудничество, предвижда Съветът да действа с единодушие, Съветът, като действа с единодушие, при реда и условията, предвидени в член 330, може да приеме решение, което предвижда той да действа с квалифицирано мнозинство.

2. Когато дадена разпоредба от Договорите, която би могла да се приложи в рамките на засилено сътрудничество, предвижда Съветът да приеме актове в съответствие със специална законодателна процедура, Съветът, като действа с единодушие и при реда и условията, предвидени в член 330, може да реши да се произнесе в съответствие с обикновената законодателна процедура. Съветът действа след консултация с Европейския парламент.

3. Параграфи 1 и 2 не се прилагат за решенията, които имат отражение във военната област или в областта на отбраната.

Член 334

(предишни членове 27 А – 27 Д, 40 – 40 Б и 43 – 45 от ДЕСи предишни членове 11 и 11 А от ДЕО)

Съветът и Комисията осигуряват съгласуваността на действията, предприети в рамките на засиленото сътрудничество, както и съгласуваността на тези действия с политиките на Съюза, и си сътрудничат в тази насока.

ЧАСТ СЕДМА

ОБЩИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 335

(предишен член 282 от ДЕО)

Във всяка от държавите-членки Съюзът притежава най-широката правоспособност, предоставяна на юридическите лица, съгласно националните законодателства; той може в частност да придобива или да се разпорежда с движима и недвижима собственост и да бъде страна в съдебни производства. За тази цел Съюзът се представлява от Комисията. Независимо от това, Съюзът се представлява от всяка от институциите по силата на административната им автономност, по отношение на въпросите, свързани с тяхното функциониране.

Член 336

(предишен член 283 от ДЕО)

Европейският парламент и Съветът, като действат чрез регламенти, в съответствие с обикновената законодателна процедура и след консултация с другите заинтересовани институции, приемат Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз и Условията за работа на другите служители на Съюза.

Член 337

(предишен член 284 от ДЕО)

Комисията може, в рамките и при условията, приети от Съвета, който действа с обикновено мнозинство, в съответствие с разпоредбите на Договорите, да събира всякаква информация и да осъществява всякакви проверки, които са необходими за изпълнението на възложените ѝ задачи.

Член 338

(предишен член 285 от ДЕО)

1. Без да се засягат разпоредбите на член 5 от Протокола за устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка, Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, приемат мерки за изготвянето на статистически данни, когато това е необходимо за изпълнението на дейността на Съюза.

2. Изготвянето на статистически данни става при зачитане на безпристрастността, надеждността, обективността, научната независимост, рентабилността и поверителността на статистическата информация; то не трябва да води до прекалени разходи за икономическите оператори.

Член 339

(предишен член 287 от ДЕО)

Членовете на институциите на Съюза, членовете на комитетите, както и длъжностните лица и другите служители на Съюза са длъжни, дори и след като са престанали да изпълняват задълженията си, да не разкриват информация, включена в обхвата на професионалната тайна, в частност информация относно предприятия, техните стопански отношения или факторите за ценообразуване в тях.

Член 340

(предишен член 288 от ДЕО)

Договорната отговорност на Съюза се регулира от правото, приложимо по отношение на съответния договор.

В случай на извъндоговорна отговорност, Съюзът в съответствие с основните принципи на правото, които са общи за държавите-членки, е длъжен да поправи вредите, причинени от неговите институции или служители, при изпълнението на техните задължения.

Чрез дерогация от втората алинея, Европейската централна банка възстановява, в съответствие с основните принципи, общи за правото на държавите-членки, вредите, причинени от самата нея или от нейни служители при изпълнението на техните задължения.

Личната отговорност на служителите към Съюза се регулира от разпоредбите, съдържащи се в Правилника за длъжностните лица или в Условията за работа, които се прилагат по отношение на тях.

Член 341

(предишен член 289 от ДЕО)

Седалището на институциите на Съюза се определя по общо съгласие между правителствата на държавите-членки.

Член 342

(предишен член 290 от ДЕО)

Правилата относно езиковия режим на институциите на Съюза се определят от Съвета с единодушие чрез регламенти, без да се засягат разпоредбите на статута на Съда на Европейския съюз.

Член 343

(предишен член 291 от ДЕО)

Съюзът се ползва на територията на държавите-членки с привилегии и имунитети, необходими за изпълнението на неговите задачи при условията, определени в Протокола за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз от 8 април 1965 г. Същото се отнася до Европейската централна банка и Европейската инвестиционна банка.

Член 344

(предишен член 292 от ДЕО)

Държавите-членки се задължават да не уреждат споровете, отнасящи се до тълкуването или прилагането на Договорите, по начини различни от тези, предвидени в тях.

Член 345

(предишен член 295 от ДЕО)

Договорите по никакъв начин не засягат разпоредбите в държавите-членки, отнасящи се до режима на собственост върху имущество.

Член 346

(предишен член 296 от ДЕО)

1. Разпоредбите на Договорите не изключват прилагането на следните правила:

а) нито една държава-членка не може да бъде задължавана да предоставя информация, чието разкриване тя счита за противоречащо на основните интереси на нейната сигурност;

б) всяка държава-членка може да предприеме такива мерки, каквито счита за необходими за закрила на основните интереси на своята сигурност, свързани с производството или търговията с оръжие, муниции и военни материали; тези мерки не могат да влияят неблагоприятно на условията за конкуренция във вътрешния пазар относно стоките, които не са предназначени за строго военни цели.

2. Съветът, с единодушие по предложение на Комисията може да внася изменения в приетия от него на 15 април 1958 г. списък на продуктите, спрямо които се прилагат разпоредбите на параграф 1, буква б).

Член 347

(предишен член 297 от ДЕО)

Държавите-членки се консултират взаимно с цел да предприемат съвместно необходимите стъпки, за да се предотврати засягането на функционирането на вътрешния пазар от мерките, чието предприемане може да бъде наложено на държава-членка в случай на сериозни вътрешни вълнения, засягащи поддържането на законността и реда, в случай на война, сериозно международно напрежение, което създава заплаха за война, или с цел да бъдат изпълнени задължения, които тя е поела за запазването на мира и международната сигурност.

Член 348

(предишен член 298 от ДЕО)

Ако мерките, предприети при обстоятелствата, посочени в членове 346 и 347, водят до нарушаване на условията за конкуренция във вътрешния пазар, Комисията съвместно със съответната държава е длъжна да установи как тези мерки могат да бъдат приспособени към разпоредбите, съдържащи се в Договорите.

Чрез дерогация от процедурата, съдържаща се в членове 258 и 259, Комисията или друга държава-членка може да отнесе въпроса пряко пред Съда, ако счита, че друга държава-членка използва неправомерно правомощията, предоставени в членове 346 и 347. Съдът постановява решението си в закрито заседание.

Член 349

(предишен член 299, параграф 2, втора, трета и четвърта алинея от ДЕО)

Като се има предвид структурното икономическо и социално състояние на Гваделупа, Френска Гвиана, Мартиника, Реюнион, Сен-Бартелеми, Сен-Мартен, Азорските острови, Мадейра и Канарските острови, което е утежнено поради тяхната отдалеченост, островния характер, малката площ, трудните релеф и климат, икономическата им зависимост от малък брой производства – фактори, чиято дълготрайност и съчетаване се отразяват тежко на тяхното развитие, Съветът, по предложение на Комисията и след консултация с Европейския парламент, приема специфични мерки, насочени, по-специално, към определянето на условията за прилагане на Договорите спрямо посочените региони, включително и на общите политики. Когато тези специфични мерки се приемат от Съвета в съответствие със специална законодателна процедура, той действа също по предложение на Комисията и след консултация с Европейския парламент.

Мерките, посочени в първа алинея, обхващат по-конкретно митническата и търговската политики, данъчната политика, свободните зони, политиките в областта на селското стопанство и на рибарството, условията за снабдяване със суровини и основни потребителски стоки, държавните помощи и условията за достъп до структурните фондове и до хоризонталните програми на Съюза.

Съветът приема мерките, посочени в първата алинея, като взема предвид специфичните характерните особености и ограничения на най-отдалечените региони, без да уврежда целостта и съгласуваността на правния ред на Съюза, включително вътрешния пазар и общите политики.

Член 350

(предишен член 306 от ДЕО)

Разпоредбите на Договорите не изключват съществуването или осъществяването на регионалните съюзи между Белгия и Люксембург или между Белгия, Люксембург и Нидерландия, доколкото целите на тези регионални съюзи не са постигнати посредством прилагането на Договорите.

Член 351

(предишен член 307 от ДЕО)

Правата и задълженията, произтичащи от споразумения, сключени преди 1 януари 1958 г. или, за присъединяващите се държави – преди датата на тяхното присъединяване, между една или повече държави-членки, от една страна, и една или повече трети страни, от друга, не се засягат от разпоредбите на Договорите.

Доколкото тези споразумения са несъвместими с Договорите, заинтересованата държава-членка или държави-членки са длъжни да предприемат всички необходими мерки, за да премахнат установените несъответствия. Когато е необходимо, държавите-членки взаимно се подпомагат за постигането на тази цел, а когато това е възможно – приемат общ подход.

При прилагането на споразуменията, посочени в първата алинея, държавите-членки вземат предвид факта, че преимуществата, предоставени от всяка държава-членка по Договорите, образуват неразделна част от изграждането на Съюза, като по този начин са неразделно свързани със създаването на общи институции, с възлагането на правомощия на тези институции и с предоставянето на същите преимущества от страна на всички останали държави-членки.

Член 352

(предишен член 308 от ДЕО)

1. Ако действие на Съюза изглежда необходимо в рамките на определените от Договорите политики с оглед постигането на посочена в Договорите цел, без последните да предвиждат необходимите за това правомощия, Съветът, като действа с единодушие по предложение на Комисията и след одобрение от Европейския парламент, приема необходимите разпоредби. Когато тези разпоредби се приемат от Съвета в съответствие със специална законодателна процедура, той действа също с единодушие, по предложение на Комисията и след одобрение от Европейския парламент.

2. Комисията, в рамките на процедурата за контрол на принципа на субсидиарност, посочена в член 5, параграф 3 от Договора за Европейския съюз, насочва вниманието на националните парламенти към предложенията, основаващи се на настоящия член.

3. Мерките, основаващи се на настоящия член, не могат да включват хармонизиране на законовите и подзаконовите разпоредби на държавите-членки в случаите, когато Договорите изключват такова хармонизиране.

4. Настоящият член не може да служи като основа за постигане на цел, отнасяща се до общата външна политика и политика на сигурност, и всеки акт, приет в съответствие с настоящия член спазва ограниченията, определени в член 40, втора алинея от Договора за Европейския съюз.

Член 353

Член 48, параграф 7 от Договора за Европейския съюз не се прилага за следните членове:

— член 311, трета и четвърта алинея,

— член 312, параграф 2, първа алинея,

— член 352 и

— член 354.

Член 354

(предишен член 309 от ДЕО)

За целите на член 7 от Договора за Европейския съюз относно спирането на определени права, произтичащи от членството в Съюза, членът на Европейския съвет или на Съвета, представляващ тази държава-членка, не участва в гласуването и тази държава-членка не се взема предвид при изчислението на едната трета или четирите пети от държавите-членки, предвидено в параграфи 1 и 2 от посочения член. Въздържането от гласуване на присъстващите или представените членове не представлява пречка за приемането на решенията, посочени в параграф 2 от посочения член.

За приемане на решенията, посочени в член 7, параграфи 3 и 4 от Договора за Европейския съюз, квалифицираното мнозинство се определя съгласно член 238, параграф 3, буква б) от настоящия договор.

Когато след решение за спиране на правото на глас, прието съгласно член 7, параграф 3 от Договора за Европейския съюз, Съветът действа с квалифицирано мнозинство на основание на разпоредба от Договорите, това квалифицирано мнозинство се определя съгласно член 238, параграф 3, буква б) от настоящия договор, или, в случай че Съветът действа по предложение на Комисията или на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност – съгласно член 238, параграф 3, буква а) от настоящия договор.

За целите на член 7 от Договора за Европейския съюз, Европейският парламент действа с мнозинство от две трети от подадените гласове, представляващи мнозинството от съставляващите го членове.

Член 355

(предишен член 299, параграф 2, първа алинея, и параграфи 3 – 6 от ДЕО)

Освен разпоредбите на член 52 от Договора за Европейския съюз относно териториалния обхват на Договорите, се прилагат и следните разпоредби:

1. Разпоредбите на Договорите се прилагат спрямо Гваделупа, Френска Гвиана, Мартиника, Реюнион, Сен-Бартелеми, Сен-Мартен, Азорските острови, Мадейра и Канарските острови, съгласно член 349.

2. Специалните договорености за асоцииране, съдържащи се в част четвърта, се прилагат към отвъдморските страни и територии, посочени в приложение II.

Договорите не се прилагат по отношение на онези отвъдморски страни и територии, поддържащи специални отношения с Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, които не са споменати в предходния списък.

3. Разпоредбите на Договорите се прилагат към европейските територии, за чиито външни отношения отговаря държава-членка.

4. Разпоредбите на Договорите се прилагат спрямо Аландските острови, в съответствие с разпоредбите на Протокол № 2 към Акта относно условията за присъединяване на Република Австрия, Република Финландия и Кралство Швеция.

5. Чрез дерогация от член 52 от Договора за Европейския съюз и от параграфи 1 — 4 от настоящия член:

а) Договорите не се прилагат по отношение на Фарьорските острови;

б) Договорите не се прилагат към зоните на суверенните бази на Обединеното кралство на Акротири и Декелия в Кипър освен в степента, която е необходима за осигуряването на изпълнението на ангажиментите, предвидени в протокола за зоните на суверенните бази на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия в Кипър, приложен към акта относно условията на присъединяването на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република към Европейския съюз и в съответствие с условията на посочения протокол;

в) Договорите се прилагат по отношение на англо-нормандските острови и по отношение на остров Ман само дотолкова, доколкото е необходимо, за да се гарантира прилагането на договореностите, приети за тези острови в Договора относно присъединяването на нови държави-членки към Европейската икономическа общност и към Европейската общност за атомна енергия, подписан на 22 януари 1972 г.

6. Европейският съвет, по инициатива на съответната държава-членка, може да приеме решение за изменение на статута по отношение на Съюза на държава или датска, френска или нидерландска територия, посочени в параграфи 1 и 2. Европейският съвет действа с единодушие след консултация с Комисията.

Член 356

(предишен член 312 от ДЕО)

Настоящият договор се сключва за неограничен срок.

Член 357

(предишен член 313 от ДЕО)

Настоящият договор подлежи на ратифициране от високодоговарящите се страни в съответствие с техните конституционни изисквания. Ратификационните инструменти се депозират при правителството на Италианската република.

Настоящият договор влиза в сила на първия ден от месеца, следващ този, през който е депозиран ратификационният инструмент от последната измежду подписалите държави, която е предприела тази стъпка. Но ако депозирането е осъществено по-малко от петнадесет дни преди началото на следващия месец, настоящият договор влиза в сила от първия ден на втория месец след този на деня на депозирането.

Член 358

Разпоредбите на член 55 от Договора за Европейския съюз се прилагат към настоящия договор.

В ПОТВЪРЖДЕНИЕ НА КОЕТО, долуподписаните упълномощени представители подписаха настоящия договор.

Съставено в Рим на двадесет и петия ден от месец март хиляда деветстотин петдесет и седма година.

(Списъкът на упълномощените представители не е възпроизведен)